

மணிவீழா மலர்

தீரும்து. சி. காராளபிள்ளை பி.ஏ.

உங்களுக்கு நடைபெறும் பெருவிழா
மிகப் பெரிய மண்டபமாக எங்கள் மண்டபத்தில்
நடைபெறுவதில் நாங்கள் பெருமகிழ்ச்சி கொள்கிறோம்
வாழ்க பல்லாண்டு!

V.S. CO Cash & Carry

எங்களிடம் அனைத்து மளிகைப் பொருட்களும்

மலிவு

காரணம்

நாங்கள் மொத்தமாக இறக்குமதி செய்கின்றோம்.

ஒருமுறை விஜயம் செய்யுங்கள் உண்மை

அறிவீர்கள்.

V.S. CO Cash & Carry

197, Rue du Faubourg St Denis
75010 PARIS

Tél.: 40 34 71 65 Fax: 40 34 71 66

வாகீசன் மண்டபம்
82, Rue Emile Zola 93120 La Courneuve Tél.: 48 36 84 86
RER B - LA COURNEUVE / AUBERVILLIERS TRAM - LA COURNEUVE, HÔTEL DE VILLE

குறுகிய காலத்தில்
பாரிஸ்வாழ் மக்களின்
தங்களின் அன்பான
உபசரிப்பாலும்
அறுசுவை உணவாலும்
மங்காத இடத்தைப் பெற்றவர்கள்

மிட்டு
இடியப்பம்
றொட்டி
கொத்துறொட்டி
யூரியாணி
வடை றோள்
கட்லர்
பற்றிஸ்
சமோஷா
இவை போன்ற சகல
உணவு வகைகளுக்கும்

RESTAURANT SHALINI

சாலினி
உணவகம்

23 RUE CAIL
75010 - PARIS.

TEL.: 40 34 20 72
METRO: LA CHAPELLE

கல்விச் சேவையாளர்
தீரும்கு சீவப்பீரகாசம் காராளப்ள்ளை
அவர்களின்

மணிவிழாமலர்

21. 07. 1996

பாரிஸ்

மலர் பிறந்த கதை

-வண்ணை தெய்வம்-
(மலராசிரியர்)

அறிஞர்களாகி பிரபல்யமானவர்கள் இருக்கின்றார்கள். பிரபல்யமானபின் அறிஞர்களாக தம்மைக் காட்டிக் கொள்பவர்களும் இருக்கின்றார்கள். இதில் எங்கள் காராள பிள்ளை மாஸ்டர் முதலாவது ரகம்.

அறிஞர்கள் தங்கள் அறிவைத் தங்களோடு மட்டும் அடக்கிக் கொண்டால் அது அடக்கமல்ல; ஆணவம். தான் கற்றறிந்ததை தான் தெரிந்து கொண்டதை மற்றவர்களும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதிலும் தனது மேதாவித் தனத்தைக் காட்டாமல் எல்லோரும் இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் மற்றவர்களுக்கு எடுத்துரைப்பது விவேகமான செயல். இதில் மாஸ்டர் இரண்டாவது ரகம்.

மற்றவனுக்குத் தெரியாத ஒரு விடயத்தை அறிந்து வைத்திருக்கும் ஒரு அறிஞன் பலர் வருந்திக் கேட்டும் கூறாது, பின் ஒரு சபையிலோ அல்லது மேடையிலோ அதைத், தானே சொல்லிப் பெருமைப் பட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என நினைத்தால் அதைப் பொறுத்துக் கொள்ளலாம். தான் கற்றறிந்த விடயங்களை மற்றவர்களும் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென விரும்பி வாய்ப்பு கிடைக்கின்ற போதெல்லாம் அவர்கள் ரசனைக் கேற்ப மற்றவர்கள் மனதில் பதிய வைப்பவர்களை போற்றிக் கொள்ளவேண்டும். அந்தப் போற்றுதலின் வெளிப்பாடு தான் இந்த மணி மலரின் பிறப்பு.

கண்ணாடித் தொட்டிக்குள் தங்கநிற மீன்கள் தாவித் திரிவதைப் பார்க்கின்றோம். அந்த மீன்களால் யாருக்கு என்ன பயன்? திமிங்கலங்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை கண் காணாது கடலடியில் கழித்துக் கொண்டாலும் வரலாற்றில் இடம் பெற்று விடுகின்றது அல்லவா? அதே போன்று தான் எங்கள் காராளபிள்ளை மாஸ்டரும் வரலாற்றில் இடம் பெற்று விட்டார்.

இவருடைய வரலாறு குழிக்குள் புதைந்து விடக் கூடாது என்ற நன் நோக்கில் மாஸ்டரிடம் கல்வி கற்ற மாணவர்களும் அவரின் நண்பர்களும் எடுத்துக் கொண்ட பெரு முயற்சியின் பிரதிபலிப்புத் தான் இந்த மணிமலர்.

இயற்கை மூக்கிற்குச் செயற்கை மூக்குத்தி போட்டு அழகு பார்க்கின்றோம். ஆனால் காராளபிள்ளை என்ற மூக்கிற்கு மூக்குத்தியே தேவையில்லை. நமது காலத்தில் இப்படிப் பிறந்தவர்களில் காராளபிள்ளை மாஸ்டரும் ஒருவர்.

விழுந்து போன பற்களை எடுத்து விளக்கிக் கொண்டிருப்பதில் என்ன பிரயோசனம். நான் விழுதாக இருந்து ஒரு மனிதனின் வாழ்வை விளக்குவதில் பெருமை கொள்கின்றேன்.

நான் சில நேரங்களில் எழுதி என்னையும் ஒரு எழுத்தாளனாக மக்களிடத்தில் இனம் காட்டிக் கொண்டு வருகின்றேன். என்னுடைய கருத்துக்களை ஆவேசமாக நான் பதியும் வேளையில் இந்த "ழ, ள" சந்தேகங்கள் எனது நேரத்தை நிறையவே விழுங்கிக் கொள்வதும் உண்டு. இவைகளைத் திருத்தும் போதெல்லாம் நான் இவரிடம் கல்வி கற்கவில்லையே என்று வருந்திய நாட்கள் பல உண்டு. இவரிடம் கல்வி கற்ற மாணவர்கள் பாக்கிய சாலிகள்.

நாட்டில் எத்தனை ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் இருப்பார்கள். ஆனால் ஒருவரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு நான் இவரிடம் கல்வி கற்றேன் என்று பெருமையாகக் குறிப்பிட்டு சொல்வதற்கு எங்காவது ஒரு சிலர் தான் இருக்கின்றார்கள். அந்த சிலருக்குள் ஒருவரான எங்கள் காராளபிள்ளை மாஸ்டரை கௌரவிக்கும் ஒரு சிறுவடிவம் தான் இந்த மணிமலர்.

பலர் மேடையில் உரையாற்ற வரும் போது பல விடயங்களை குறிப்பெடுத்துக் கொண்டு தான் வருவார்கள். ஆனால் எங்கள் மாஸ்டரிடம் அந்த வழக்கமே இல்லை. கொடுத்த தலைப்பில் எவ்வளவு நேரமானாலும் பேசிக் கொண்டே இருப்பார். அதிலும் அவர் வாயிலிருந்து வரும் சொல்லின் வேகம். அட.....டா!

நிமிடத்திற்கு இத்தனை சொற்கள் என வேகமாக தட்டச்சில் பதிவு செய்து பலர் சாதனை புரிந்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் நிமிடத்திற்கு இத்தனை சொற்கள் பேசுபவர்களுக்கு பரிசு உண்டென்றால் மாஸ்டருடன் போட்டிக்கு நிற்கவே ஆள் இல்லை என்பது தான் உண்மை.

தமிழில் பேசுவதில் மட்டும் தான் இவ்வளவு வேகம் என்றில்லை. ஆங்கிலத்தில் பேசும் போதும் அதே வேகம் தான். இவரின் பேச்சைக் கேட்டு வியந்த பலரை நான் நேரடியாகவே பார்த்திருக்கின்றேன். எனக்கும் வியப்புத் தான். இதை நான் ஒரு முறை மாஸ்டரிடம் கேட்டேன். "மாஸ்டர் எப்படி நீங்கள் இப்படி வேகமாகப் பேசுகின்றீர்கள்!" என்று. அவர் சொன்னார், "எனக்கும் வியப்பாகத் தான் இருக்கின்றது" என்று. இப்படிப் பட்ட ஒரு பெருமக

கனின் பெருமைகளைச் சுமந்து வருவதால் இந்த மணிமலர் அளவிற்கு மீறி நறுமணம் கமழ்கின்றது.

ஒரு நண்பர் என்னிடம் கேட்டார், "காராள பிள்ளை ஆசிரியராக இருந்து நல்ல தலைமுறைகளை உருவாக்கியிருக்கின்றார். அதை மறுப்பதற்கில்லை. அது அவர் வகித்த பதவியின் கடமை அல்லவா? அதன் பின் சில காலம் பல பொது நல சமூக அமைப்புக்களில் இருந்தும் மக்களுக்கு சேவையாற்றியிருக்கின்றார். இவையெல்லாம். முன்பொரு காலம். இப்பொழுது அவர் மக்களக்காக என்ன செய்கின்றார். ஏன் இந்த விழா? என்று.

சில வருடங்களுக்கு முன்பு ஈழநாடு பத்திரிகையில் "பாராட்டு விழா" என்ற பெயரில் ஒரு சிறுகதை எழுதியிருந்தேன். அந்தக் கதையின் கரு நாம் ஒருவரை ஏன் பாராட்டுகின்றோம். அவர் சாதித்த சாதனைகளுக்காக மட்டுமல்ல; அவரைப் போல் இன்னும் பல சாதனையாளர்கள் உருவாக வேண்டும் என்பதற்காகவே. இந்த மணிவிழாவும் அது போன்ற ஒன்றே. இந்தக் காராளபிள்ளை போல் ஏராளம் காராள பிள்ளைகள் தோன்ற வேண்டும் என்பதே நமது ஆவல்.

இது போன்ற நம்பிக்கைகளை நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்வதும் சில சமயங்களில் அவை கரைந்து போவதும் உண்டு. மாபெரும் வல்லரசாக இருந்த சோவியத் யூனியன் இப்படி துண்டு துண்டாகச் சிதறும் என்று கனவு தன்னும் கண்டிருப்போமா? அணுகுண்டினால் முற்றாக அழிந்து போன ஜப்பான் தேசம் இன்று உலக வல்லரசுகளுடன் போட்டி போடும் வகையில் தொழிற்சாலைகளில் முன்னேறி எமக்கெல்லாம் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தவில்லையா? அப்படி ஒரு நம்பிக்கையினை மனதில் வளர்த்துக் கொண்டு தான் இந்த மணிவிழா வினை நடாத்துகின்றோம் -எங்கள் காராளபிள்ளை போல் இன்னும் பல காராளபிள்ளைகள் தோன்ற வேண்டும் என்பதற்

காக.

இன்றைக்கும் கூட எம் மத்தியில் உள்ள புத்திஜீவிகள் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது, உதாரணத்திற்கு யாராவது அறிஞர்களின் பெயரைக் குறிப்பிடும் போது, "வால்ட் மில்ல்டன்", "காஃப்கா" அல்லது "டால்ஸ்டாய்" என்றும் கூறி தங்களை அவர்களோடு இணைத்துப் பெருமைப் பட்டுக் கொள்வார்கள். இந்த மணி மலரின் பின்பாவது யாராவது ஒருவர் காராளபிள்ளை மாஸ்டரை உதாரணத்திற்குக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் இந்த விழாவிற்கு ஒரு அர்த்தமுண்டு, இந்த மலருக்கும் ஒரு பெருமையுண்டு.

இம் மலருக்கு நறுமணம் சேர்ப்பதற்காகப் பலதரப் பட்டோரையும் அணுகினோம். இந்த மலரின் சிறப்பிற்காகப் பலதரப்பட்ட உதவிகளையும் முகம் கோணாது தந்துதவிய சகலருக்கும் மலர்க்குழுவின் சார்பில் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள். இம் மலர் மலர்ந்த பின்வந்த வாழ்த்துக்களும் ஆக்கங்களும் கூட உண்டு. அவை மலரில் இடம் பெறாது போனதற்கு வருந்துகிறோம். இருந்தும் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

இம் மலர் மலர்வதற்கு மலராக நான் நின்றால் உரமாக இருந்தவர்கள் பலருண்டு. அவர்களில் மெய்கண்டான் அரியரத்தினம், ரஜனி பதிப்பகத்தினர், திரு. ராகுலன், திரு. -லாதீஸ் போன்றவர்களின் பங்கு மறக்க முடியாது. அவர்களுக்கு எனது உளம் கனிந்த நன்றிகள்.

நாம் கேட்டதற்கிணங்கி வாழ்த்துக்களையும் ஆக்கங்களையும் அனுப்பி வைத்தவர்களுக்கெல்லாம் நன்றிகள். இலங்கையில் இருந்து வாழ்த்துக்கள் அனுப்பிய நண்பர்களுக்கும் கட்டுரைகள் தந்தவர்களுக்கும் விசேட நன்றிகள்.

இந்த மலருக்காக விளம்பரங்கள் தந்துதவிய வர்த்தக தானங்களுக்கும் என் இதயம் கனிந்த நன்றிகள்.

இணைப்புகள்
18/7/96

ஒரு மனிதனின் மறு பக்கம்

வே. லாதீஸ் லோகநாதன்
LL.B (Colombo)

நான் பரிசில் திரு. காராளபிள்ளை மாஸ்டர் அவர்களை முதன் முதலாகச் சந்தித்து இன்று 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகும். அன்றில் இருந்து இன்று வரை நாளாந்தம் பழகிக் கொண்டிருக்க முடிகிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் எங்கள் இருவருக்கும் இடையில் இருக்கும் சில பொதுவான அம்சங்கள் தான். இவர் அனலைத்வில் பிறந்தாலும், எனது சொந்த ஊரான நெடுந்தீவில் தான் இவரின் பால்ய கால விடுமுறைகளைச் செலவிட்டுள்ளார். இவரின் நெருங்கிய நண்பர்கள் பலரும் எனது ஊரவர்களே. எனது ஊரவர்களைப் பற்றி இவருக்குத் தெரிந்திருக்கின்ற அளவு எனக்குத் தெரியாது என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். எனது பெரிய தந்தையாரைப் பற்றி அவரைத் தெரிந்தோர்கள், கூறுவார்கள். "அடேயப்பா, உங்கள் பெரியப்பா, பூதர் (அவரது இயற் பெயர் சாமிநாதர்) ஒரு வரகலி" என்று. அவரை நான் கண்டதேயில்லை - காரணம் நான் பிறக்க முதல் அவர் காலமாகி விட்டார். மாஸ்டர் அடிக்கடி சொல்லுவார் தன்மீது எனது பெரிய தந்தையார் மிகமிக அன்பாக இருந்ததாக. எனக்கும் அவ்வேளைகளில் ஒரு குடும்பப் பிணைப்பு ஏற்பட்டதாக உணர்ந்தேன்.

செப்டம்பர் - 95ல், இன்றைக்கு மன்னார் ஆயராக இருக்கும், அருட் திரு. ஆண்டகை திரு. இராயப்ப யோசேப் அவர்களுடன் அவர் பிறந்த ஊரவர்களான நெடுந்தீவு மக்களும், இங்குள்ள சில பழைய மாணவர் சங்க உறுப்பினர்களும் கத்தோலிக்க குருமாரும் ஒரு ஒன்று கூடலைப் பரிசில் நடாத்தினோம். மாஸ்டரையும் ஆயருக்கு அறிமுகம் செய்தோம். மாஸ்டர் ஒரு கடுகுச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார். ஆயருடன் எல்லோரும் தனித்தனியே புகைப் படமும் எடுத்தனர். ஆயரோ மாஸ்டரின் தோள் மீது மட்டும் கைபோட்டு புகைப் படம் எடுத்து மாஸ்டர் மீது தனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஏதோ ஒரு வாஞ்சையை வெளிப்படையாகவே தெரிவித்துக்கொண்டதை நாங்கள் எல்லோருமே அவதானித்தோம்.

இது மட்டுமல்ல இலங்கையில் நீதிமன்றங்கள், மற்றும் பாராளுமன்றம் ஆகியவற்றில் கடமையாற்றிய வேளையில் பலருடனும் நட்பு ரீதியில் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்து. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் சகல உறுப்பினர்களையும் தெரிந்திருந்தாலும், காலஞ்சென்ற திரு. ஆலாலசுந்தரம், தற்போதைய திருகோணமலை மாவட்ட பா. உ. திரு. அ. தங்கத்துரை போன்

றோர் உட்பட சிலருடன் நட்பு ரீதியில் நெருங்கிப் பழகினேன். இவர்கள் இருவரும் மாஸ்டருடன் இந்தியாவில் உயர்கல்விக் காலத் தோழர்கள் என்று தெரிய வந்த போது எங்களுக்குள்ளிருக்கும் தோழமை மேலும் நெருக்கமடைவது இயல்பானது தானே. எனக்கும் திரு. காராளபிள்ளை மாஸ்டர் அவர்கட்கும் இடையிலான உறவு தொழில் ரீதியாக சில வருடங்களுக்கு முன்பு மாஸ்டர் தனது மொழி பெயர்ப்பு நிலையத்தை ஆரம்பித்த வேளையில் தொடங்கியது. ஒரு ஏழெட்டு வருடங்கள் இருக்கலாம் என்று ஒரு உத்தேசம். அன்றில் இருந்து இன்று வரை அந்த மொழி பெயர்ப்புக் காரியாலயத்துக்குக் கிரமமமாகச் சென்று வரும் ஒருவன் என்ற வகையில் மாஸ்டர் அவர்களின் நடவடிக்கைகளை நாளாந்தம் ரசிக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றவன் நான்.

பெயருக்குத் தான் அதனை "மொழி பெயர்ப்பு அலுவலகம்" என்று கூறிக் கொள்ளலாமே தவிர, காலத்துக்குக் காலம் தேவைகளுக்கேற்ப இந்த அலுவலகம் பல அவதாரங்களை எடுப்பதனையும் நான் அவதானித்துள்ளேன்.

பங்கள தேசத்தவர் ஒருவர் சில காலம் அலுவலகத்தில் இருந்தார். மாஸ்டர் எனக்குக் கூறினார். "இல்லையடாப்பா, வாடகையைப் பகிர்ந்து கொள்வதாகக் கூறியுள்ளார், ஆகவே எனக்கும் சுமை குறையும் தானே என்று". அலுவலகத்தின் செலவுச் சுமைகளை அறிந்தவன் என்ற வகையில் எனக்குள் நான் மகிழ்ந்து கொண்டேன். மாஸ்டரின் கை இனிக் குறைவாகத் தான் கடிக்கும் என்று. ஒரு நாள் போன போது பங்களதேசியைக் காணவில்லை. விசாரித்தேன்.

"இவையள் வந்து நின்று கூட்டம் போட்டு ஒரே காச்சான் பூச்சான் என்று காட்டுக் கத்தல் கத்துவதற்கு இந்த ஒபிஸ் இல் இடம் இல்லை என்று கலைச்சுப் போட்டேன்", என்றார் மாஸ்டர்.

இதே போலத்தான் ஒரு ஆபிரிக்க நாட்டவர் -படித்த வராகத் தான் தெரிந்தது -வயரில்லாத் தொலைபேசியும் கையுமாக சில காலம் இருந்தார். வாடகையைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார் என்று எனக்குத் தெரியும். அவரையும் திடீரென்று காணவில்லை. மேலே சொன்ன அதே காரணம் தான் அவரை வெளியேற்றியதற்கும் எனக்குக் கூறப் பட்டது. "ஒரு ஆறேழு பேர்

வருவினம்; ஒருதர் மேசையில் இருப்பார்; காச்சு மூச்சு என்று இவையடை கதை; இதுக்கு என்ற ஓபிஸ் தானா கிடைத்தது? அது தான் கலைச்சுப் போட்டன் ராப்பா" என்பார். நான் சொல்வதில்லை; எனக்குள் நினைத்துக் கொள்வேன், "இவருக்கு உருப்படுகிற சிந்தனையே இல்லையோ" என்று.

இவ்வாறாக இந்தக் காரியாலயம் பல அவதாரங்களை, அதாவது -பத்திரிகை ஆபிசாக, சாத்திரம் பார்க்கும் இடமாக, திருமணப் பொருத்தங்களை நிச்சயிக்கும் மையமாக, பழைய மாணவர் சங்கங்கள் சந்திக்கும் கூடமாக, பிரான்சில் இயங்கும் தமிழர் கல்வி நிலையத்தின் ஆலோசனை நிறுவனமாக.....இத்யாதி பல தரப்பட்ட வடிவங்களையும் தேவைக்கேற்ப இலவசமாக எடுப்பதுண்டு.

விசேடமாக - பிரான்சில் வாழும் மாஸ்டரின் நண்பர்கள் (ASSEDIC -RMI கோஷ்டி தான் அதிகம் -SM விதிவிலக்கு) சனிக்கிழமை மற்றும் ஓய்வு நாட்களில் கூடி மகிழும் ஒரு பொழுது போக்கு நிலையமாகவும் இந்தக் காரியாலயத்தை நான் கண்டுள்ளேன்.

"சிங்கத்தார்" ஊரில் தான் படித்த திருக்குறளை தூசி தட்டி எடுத்துப் போட மகாலிங்கண்ணை தேவாரம், திருப்புகள் என்று சில சமாச்சாரங்களைச் சொல்ல, நாகாராசா அண்ணை இதற்கெல்லாம் சேர்த்துத் தொடர்ந்து சிரித்துக் கொண்டேயிருக்க, இவற்றைப் பார்த்து கொண்டிருந்த நான் இந்தக் காரியாலயத்திற்கு "சங்கப் பலகை" என்று பெயரிட்டதும் நண்பர்களுக்கு தெரிந்த ஒன்று.

எங்களில் சிலர் ஆரோக்கியமான விவாதங்களில் ஈடுபட்டிருப்போம். அதே வேளை காரியாலயத்தில் ஒரு மூலையில், எமது நண்பர்கள் 'சின்னதாக (?)' ஒரு சமையல் போடத் தீர்மானித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். தீர்மானம் என்ன தீர்மானம், முடிவே செய்திருப்பார்கள். மாஸ்டரை ஒரு சொல்லு கேட்க வேண்டுமே என்ற ஒரு COURTESY ஐப் பற்றி எல்லாம் கவலைப்படுவதில்லை.

திடீர் என்று கம கம என்ற தமிழ் சமையல் வாசனை வரும். திரும்பிப் பார்த்தால், லெபனான் குமார் அகப்பையும் கையுமாக ஆயுத பாணியாக களத்தில் 'இறங்கி சமைத்துக் கொண்டிருப்பது தெரியும். தனது பங்கிற்கு "சுபாஷ்" ஒவ்வொருவரினதும் களைப்பைப் போக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பார். "தோழர்" உற்சாகத்தில் தான் கற்ற மிருதங்க வித்தையை மேசையில் காட்ட மாஸ்டர் கர்நாடக சங்கீதத்தை இசைக்கப் போகிறார் என்று நான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த வேளையில் கதவு தட்டப் படும்.

திறந்தால், ஒரு ஆபிரிக்க நாட்டவர்: நாங்கள் கப் சிப் என்று இருப்போம். மாஸ்டருக்குக் கிராக்கி வரும் போது நாங்கள் இடையூறாக இருக்கக் கூடாது தானே. வந்தவர் ஒரு பக்கத்தை மொழி பெயர்க்க வேண்டும் என்பார். மாஸ்டர் சொல்லுவார் பிரச்சினையில்லை பக்கத்திற்கு 70 பிராங்க் என்று போட்டிருக்கும் நோட்டீசைக் காட்டுவார். அவரோ, "பப்பா, 30 பிராங்க் தான் இருக்கிறது" என்பார். மாஸ்டர் சொல்வார், "நான் மொழிபெயர்ப்பு செய்வதில்லை -உம்முடைய டொக்குமென்ரைட்ராண்ட்ஸேசன் செய்து போட்டு மேலே உள்ள பிரெஞ்சுக் காரணுக்கு எனது காசையா நான் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று. அந்த

ஆபிரிக்க நாட்டவர் அதற்குப் பதில் சொல்வார், "பப்பா, போன கிழமை கூட நான் எனக்குத் தெரிந்த வர்களை உங்களின் ஓபிசுக்குத் தான் அனுப்பினேன்" என்று.

மாஸ்டர் கேட்ட அவரது சொந்தப் பொருளாதாரச் சிக்கலுக்கு அவன் மறுமொழியே சொல்ல மாட்டான்.

அந்த கட்டத்தில் மாஸ்டர் சொல்வார், " அயலில் பல மொழிபெயர்ப்பு நிலையங்கள் இருக்கிறது. நீர் உமது டொக்குமென்டை அங்கே கொண்டு போய் செய்யும்; என்னை -ஆளை விடும்" -என்ற பாணியில் கதைப்பார், இப்படி வியாபாரத்தில் ரொம்ப 'பிசி'யாக இருக்கும் போது கணேசண்ணை கீழேயிருந்து வந்து தன்னுடைய பாட்டில் போட்டுச் சாப்பிட்டு விட்டு கீழே கண்ணனுக்கும் சாப்பாடு ரெடி என்று சிக்கனலைக் கொடுத்து விடுவார்.

எப்படி என்றாலும் கறுவல் போனால் தானே? நாங்களும் எத்தனை நேரம் என்று வாய் திறக்காமல் இருப்பது?

அப்போது நான் சொல்வேன் - தமிழில் தான் - 'மாஸ்டர் கறுவலை விட்டிராதையுங்கோ; இங்கால பொடியள் சிகரெட்டுக்குக் காசில்லை என்று கதைத்தவங்கள்; தற்காலிகமாக உந்த 30 பிராங்கையாவது கைப் பற்று வோம்" என்று.

அப்போது மாஸ்டர் அந்த ஆபிரிக்க நாட்டவருக்குச் சொல்லுவார், சரி... சரி... திரும்ப மொழிபெயர்ப்பை எடுக்க வரும் போது மீதி 40 பிராங்குகளையும் கொண்டு வாரும் என்று. (எங்களுக்குத் தெரியும் மாஸ்டருக்கும் தெரியும் இந்தக் காசு வரவே வராது என்று) அவர் மீண்டும் தொடங்குவார், பப்பா... இல்லை பப்பா என்று.... மாஸ்டர் அவரை அனுப்பி விட்டு தனக்குக் கிடைத்த 30 பிராங்கை சிகரெட் வாங்குவதற்காக எங்களுக்குத் தந்து விடுவார். இந்தக் கொடுக்கல் வாங்கலை அவதானித்த காரணத்தால் 'லெபனான் குமார்' கறிக்கு எவ்வளவு தூள் போட்டான் என்று கவனிக்க இயலவில்லை. (கண்காணிக்கா விட்டால் உலகத்தில் உள்ள அவ்வளவு மிளகாய்த் தூளையும் ஒரு சட்டிக் கறிக்குள் போடக் கூடிய பிரகிருதி, அவன்.)

தனக்குள்ள சொந்தப் பொருளாதாரச் பிரச்சினைகளுக்குள் வாடகையைப் பகிர்வென்று வந்த பங்களா தேசியையும் ஆபிரிக்கக் கறுப்பரையும் (அவர்கள் தனது காரியாலயத்தில் தங்கள் சொந்த மொழியில் தனக்குப் புரியாத வகையில் கதைக்கிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்துக்காக) கலைத்து விட்டு ஈழத் தமிழ் பேசி மகிழும் என் நாட்டவர்களினுடனான நட்பைப் பலப் படுத்த முயற்சிக்கும் இவரைப் பற்றிய எனது கணிப்பு இது தான்.

"இவரின் காரியாலயத்தில் வேற்றுமொழி பேசப் படக் கூடாது. வேற்று மொழிக் காரர்கள் கூடக் கூடாது; அழகிய தமிழ் தவிர்ந்த வேறெந்த ஒலியும் தனக்குக் கேட்கக் கூடாது." என்னைப் பொறுத்த வரையில், இவரின் தமிழ்ப் பற்றுக் காரணமாக ஈழத் தமிழர்களுக்குத் தேவையான சகல உதவிகளையும் செய்யத் தயாராகவுள்ளார். பங்களாதேசி ஆபிரிக்கக் கறுப்பர்கள் போன்றோர்களின் ஒலி தனக்குத் தேவையில்லை - தமிழ் மட்டும் தான் எனக்கு வேண்டும் என்று மனவிசுவாசமாக நிற்கும் இவரைப் பாராட்டுவதில் மகிழ்வடைகிறேன்.

Above all. He is a man;
I wish him well!

இரா. சின்னத்தம்பி
பிரதீக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
தீவகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

“கிராமப்புற மாணவர்களின் கல்விப்பசியை அகற்றியவர்”

நண்பன் சி. காராளபிள்ளையின் மணிவிழா மலருக்குச் செய்தி அனுப்புவதில் பெருமை அடைகிறேன். வேலணை மத்திய மகாவித்தியாலயத்தின் புலமைப் பரிசில் மாணவர்கள் என்ற வகையில் அண்ணனாக இருந்த காலத்தை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். சென்னையில் உயர்கல்வி கற்ற காலம், ஆசிரியர்களாகப் பணியேற்ற காலம் எல்லாவற்றிலுமே அன்புப் பிணைப்புடன் இணைந்து கொண்டவர்கள்.

எத்தனை காலம் வாழ்ந்தான் என்பதை விட எப்படி வாழ்ந்தான் என்பது தான் பிரதானம். தனக்கிருந்த தகுதிகளை எல்லாம் கிராமப்புற மாணவர்களின் கல்வி எழுச்சிக்குச் செலவு செய்த பெருமனது பாராட்ட வேண்டியது. தன் குடும்பத்தின் கஸ்ர நிலைகளைக் கூட கருத்தில் எடுக்காது உருத்திரபுரம், இராமநாதபுரம், முரசுமோட்டைப் பகுதிகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள வறிய மாணாக்கரின் கல்விப் பசி அகற்றியதை அவர்கள் நன்றியுடன் நினைவு கூருகிறார்கள்.

அனலைதீவின் அறிவு மகன். அன்பாலும் அறிவாலும் உயர்ந்தவன். தன் நெஞ்சறியப் பொய்யாத உள்ளத்தவன். தீமையைக் கண்டு பொங்கி எழுபவன். ஆண்டு அறுபதை அடையும் என் நண்பனை "அவன்" என அழைத்துப் பூரிப்படைகின்றேன். பிரான்சில் எம் இலங்கைத் தீவகத்து இளைஞர்கட்கு தோள் கொடுத்துதவி சிறந்த பணியாற்றுவதாக அறிந்து மகிழ்வுற்றேன். "கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு" என்பது காலத்தால் அழியாப் பழமொழி.

ஆற்றல் மிக்கவனின் பின்னணியில் இருந்த அவரின் அன்புடைமனைவி, குழந்தைகளை நினைவு கூருகின்றேன்.

இலங்கைத் தமிழர்கள் எங்கிருந்தாலும் சேவையாளனைப் போற்றும் பெருந்தன்மை பாராட்டத் தக்கது.

நண்பன் நூறாண்டு வாழ இறையாசி வேண்டுகிறேன்.

சிவகுரு பாலச்சந்திரன்
நிர்வாகி, ஈழநாடு

காராளி ஆசான் சென்ற இடங்களும் சிறப்புப் பெற்றன

நிகழ் காலங்கள் சோகமாக இருந்தாலும் கூட அதிலும் சுகம் அதிகமாகவே உள்ளது. இழப்புகள் ஏராளமாக இருந்தாலும் அதிலிருந்து பிறக்கும் உறுதி உரமாகவே உள்ளது. வீணாகக் கழிந்த நேற்றைய பொழுதுக்கள் இன்று போராடு என்று கடிந்துரைக்கிறது. வைகறையின் விடிவு தூரத்தே கவிழ்ந்திருக்கும் வானத்தின் ஓரத்தில் செந்நிறமாய் தெரிகின்றது.

இழந்துவிட்ட நேற்றைய பொழுதுக்கள் அவலட்சணமாய் ஓடி ஒழிந்துகொள்ள, இன்றைய புலர்வு ஆனந்தமாக ஆரவாரமாக வரப்போவது கண்ணுக்குள் தீபத்தை ஏற்றுகின்றது. விடிவைத் தேடி ஓடும் நெஞ்சங்கள், ஓடிய பாதையைத் திரும்பிப் பார்க்கின்றன. முன்னே ஓடிய ஆசான் மூச்சிறைக்கப் பின்தங்கி வாழ்த்துரைக்கும் காட்சி மனதை நெருடுகின்றது.

கற்றுக் கொடுத்த மாமனிதன், களத்தையும் விட்டுக் கொடுக்காத பெருந்தகையேயான், வயோதிபத்தைத் தொட்டுவிட்டதன் சோர்வா? இல்லை தொடரும் பயணத்தில் சலிப்பா? விட்டு விடுவோமா மனம் களைக்க? வேதனையை கிட்ட விடமாட்டோம் என்றுரைத்து, வெற்றி விழாவொன்றை ஏற்படுத்தி விளை நிலத்தைச் சுற்றிப் பல பயிர்கள் வாழ்த்துரைக்கும் ஒரு சுந்தர காண்டம்.

கல்விக் கண்களால் கண்திறக்க வைத்த எங்கள் காராளபிள்ளைப் பேரறிஞர் சொல்லிக் கொடுத்த தமிழாலே அவர்தம்மை வாழ்த்திட, அல்லிக் குளத்து மலர்களெல்லாம் அணிவகுத்து நிற்கின்றன.

குளத்தை மலர் வாழ்த்தும் கோலாகல நன்னாள். மறக்க முடியாத பொன் நாள். மணிவிழா நாள். கற்றவர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு. காராளி ஆசான் சென்ற இடங்களும் சிறப்புப் பெற்றன. தடம் பதித்த மண்களெல்லாம் புடம் போடும் களமாயிற்று. பாரிஸ் மண்ணும் தமிழ் பாடும் நிலமாச்சு.

எஸ்.கே. காசிலிங்கம்

ஆசிரியர்,
“தமிழன்”,
பிரான்ஸ்.

“தமிழ் மொழி மீதும் தமிழ் சமுதாயம் மீதும் அக்கறை உடையவர்”

பாரிசில் சில அன்பர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அதிபர் திரு. சி. காராளபிள்ளை அவர்களுக்கு மணிவிழா எடுக்கவிருப்பதாக அறிந்ததும் மகிழ்ந்தேன்.

திரு. காராளபிள்ளை அவர்களைப் பற்றி நன்றாகத் தெரிந்தவன் என்ற வகையில் இந்த வாழ்த்தினை எழுதுகிறேன். எனது சிறு வயதில் இருந்தே அதிபர் அவர்களை எனக்குத் தெரியும். எமது கிராமத்தில் -அனலைதீவில் -கிராமசபை, பாடசாலைகள், மற்றும் ஆலய பரிபாலன சபைகளின் தவறுகளை அவ்வப்போது சுட்டிக் காட்டி அவர்களைச் சீர்படுத்துவதில் திரு. காராளபிள்ளை அவர்கள் காட்டிய அக்கறைகளை நான் நினைவு கூர்கிறேன். எனது அரசியல், பத்திரிகைத்துறைகளில் நான் இவரது திறமைகளை நான் நினைவு கூர்வதுண்டு.

1969ம் ஆண்டு அனலைதீவு கிராமசபையின் தலைமைப் பீடத்தின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும் பொறுப்பு என்னுடையதாகவிருந்தது. அப்போது எனக்கு 22 வயது. கிராம சபைத் தேர்தலில் இளைஞர்களைப் போட்டியிடச் செய்து, இளைஞர்கள் கிராம சபையின் பொறுப்பைக் கைப்பற்றுமளவுக்கு என்பங்கிருந்தது. இதற்கு உறுதுணையாக பின்னணியில் நின்றவர் திரு. காராளபிள்ளை அவர்களே.

இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், மொரிசியஸ், பிஜி, தூரினும், தென்னாபிரிக்கா எனப் பல்வேறு நாடுகளில் தமிழ் மொழி பேசப் பட்டாலும் எல்லா நாடுகளிலும் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இல்லை. ஆனால் புலம்பெயர்ந்து வந்து ஐரோப்பாவில் அதுவும் பாரிஸ் மாநகரில் தமிழ் பாடசாலை ஒன்றை ஆரம்பிப்பதில் திரு. காராளபிள்ளை அவர்கள் காட்டிய அக்கறை பாராட்டப் படக் கூடியது. தமிழ் மொழி மீதும் தமிழ் சமுதாயம் மீதும் அக்கறையுடைய திரு. காராளபிள்ளை அவர்கள் நீண்ட ஆயுளுடன் பல்லாண்டு காலம் வாழ வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

இ. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா

தலைவர்,

பாரிஸ் தமிழர் கல்வி நிலையம்,

பிரான்ஸ்.

“கல்விப் பணிமீதான அவரது ஆர்வமும் மண் நேசமும் மதிக்கப்பட வேண்டியது”

பிறந்த மண்ணின் பெயர்காக்கும் பலரில் ஒருவர் இன்று விழாக் காணும் திரு. சி. காராளபிள்ளையவர்கள். ஆசிரியப் பணியோடு தம்மை இணைத்து வாழும் அவருக்கு இன்று அறுபது வயதாகிறது. அந்த மகிழ்வினை அவரது மாணவ மாணவியரும், அவர் சேவை கண்டு பூரித்த மற்றவர்களும் இணைந்து அவருக்கு மணிவிழா எடுக்கிறார்கள். அழியாத செல்வமாகிய கல்விச் செல்வத்தை பிறருக்கு போதிக்கும் ஆசிரியப் பணியை ஒரு யாகமாய், தொண்டாய் புரிந்து வந்தவர் ஆசிரியர் திரு. காராளபிள்ளையவர்கள்.

பின்னாளில் பிரான்சிற்கு இடம்பெயர்ந்தும் அவருக்கு தம் பணிமீதிருந்த ஈடுபாடு குறையவில்லை. இங்கும் வாழ்கின்ற எங்கள் சந்ததியினரின்தாய்மொழியறிவினையும், வந்த நாட்டில் அந் நாட்டு மொழியறிவின்றி ஏற்படக் கூடிய இடர்ப் பாடுகளைக் கருத்தில் கொண்டு பாரிஸ் தமிழர் கல்வி நிலையம் ஆரம்பிக்க பலவகைகளிலும் காரணமாயிருந்தவர். அத்தோடு ஸ்தாபகக் காப்பாளராக தம் பணியை இன்றும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறார். தேவையான போது தேவையான ஆலோசனைகளை இவர் வழங்கிவருவதால் இன்று பத்தாண்டுகளை கல்விநிலையம் வளர்ச்சி நோக்கிலே சென்று கொண்டிருப்பது அனைவரும் அறிந்த விடயம். இவரைத் தக்க நேரத்திலே பிறரறிய வெளிப்படுத்த வேண்டியது எங்கள் தார்மீகக் கடமையாகிறது. அவரது இந்த ஆர்வமும் மண்நேசமும் யாராலும் மதிக்கப்பட வேண்டியது.

அவர் பணித்திறனைக் கவனத்தில் கொண்டு அவரைக் கௌரவித்து விழா எடுக்கும் இன்றைய விழா அமைப்பாளர்கள் பணியும் போற்றுதற்குரியதே. கல்வி உலகமே பாராட்டும் ஆசிரியர் என்பது அவருக்குக் கிடைத்த தனிச் சிறப்பு. அவர் இன்னும் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து கல்வி நிலையத்திற்கும் தமிழர் சமுதாயத்திற்கும் தம்பணியை ஆற்ற எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி வாழ்த்தி நிற்கிறது.

“மாஸ்டர் ட்ராட்” மொழிபெயர்ப்பு நிலைய முகாமையாளரின் வாழ்த்து (குமிழாக்கம்)

உங்களிற்கு திரு. காராளபிள்ளை மாஸ்டர் அவர்களை நான் அறிமுகப் படுத்துவது பொருத்தமானதா? பரிசிலும் அதன் சுற்றுப் புறங்களிலும் வாழ்கின்ற அனேகமான தமிழ் அகதிகள் அவரைத் தெரிந்தோ அல்லது நிச்சயமாகக் கேள்விப் பட்டோ இருப்பார்கள். தனது சொந்தக் காரணங்களுக்காக எனது நாட்டிற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன் அகதியாக வந்த இவரும் ஒரு தமிழரே. இவர் பல தமிழ் கலாச்சார அமைப்புகள் அல்லது நிறுவனங்களில் காப்பாளராகவோ அல்லது நிறைவேற்றினராகவோ இருப்பதுடன், தான் தமிழனாகப் பிறந்ததையிட்டு பெருமையடைபவர்.

பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு முன் எனது பிரெஞ்சு நண்பன் ஒருவரின் மொழிபெயர்ப்புக் காரியாலயத்தில் இவரை நான் சந்தித்தேன். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை நாங்கள் ஒன்றாக மொழிபெயர்ப்பு தொழிலை கிரமமாக செய்து வருகின்றோம். நாங்கள் இருவரும் பொதுவான பல விடயங்களில் ஒன்று பட்டிருந்தாலும், இவற்றுள் முதன்மை வகிப்பது எங்கள் இருவரதும் கலாச்சாரமே. நான் எனது சொந்த நாடான பிரான்சில் எவ்வாறு ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் ஆசிரியராக இருந்தேனோ, அதைப் போன்றே இவரும் தனது தாய்நாடான இலங்கையில் ஆங்கிலம் கற்பித்து வந்துள்ளார். இவ்வாறுதான் கலாச்சாரம், தொழில் போன்ற ஒத்த அக்கறைகள் எங்களை இணைத்துள்ளது.

எட்டு வருடங்களுக்கு முன்பாக நாங்கள் இருவரும் பரிஸ் நகரத்தில் ஒரு மொழி பெயர்ப்புக் காரியாலயத்தை உருவாக்கி அன்றிலிருந்து இன்று வரை கூட்டாக மொழி பெயர்ப்புத் தொழிலைச் செய்து வருகிறோம். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அவருக்கிருக்கும் பூரணமான ஆற்றலும், ஆங்கிலத்திலும் பிரெஞ்சு மொழியிலும் எனக்கிருக்கும் கணிசமான அறிவும் தமிழ் இளைஞர்களுக்கு அரசியல் புகலிடம் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கும், ஆக வயதில் குறைந்தவர்களுக்கு, ஏனையவற்றிற்கு மத்தியில், நிர்வாகப் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைப்பதில் அவர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கும் அளவிற்கு எங்களுக்குக் கைகொடுத்து வந்துள்ளன.

எங்களின் வேலைப் பழுவானது நாங்கள் வாசித்து அறிவை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு எந்த விதத்திலும் தடையாக இருந்ததில்லை. மாஸ்டர் தமிழ் செய்தித் தாழ்களை வாசிக்கும் அதே வேளை, அவர் ஆங்கில இலக்கியத்தில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். இவருக்கென வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியரின் முழுமையான இலக்கியத் தொகுப்பை வாங்குவதற்கென பரிசிலுள்ள “கார்த்தியர் லத்தீன்” (தலைநகரின் மாணவ, மற்றும் சர்வகலாசாலைப் பகுதி) என்ற இடத்திற்கு நான் சென்றதை நான் இன்றும் நினைவு கூருகிறேன். இவருக்கு மனப்பாடமான இந்த புத்தகத்தை இவர் தனது “விவிலியமாகத்” தான் கருதுகிறாரோ என்று நான் திடமாக இவரைச் சந்தேகிக்கிறேன்.

அவரின் மீது பொறாமை கொண்ட சிலர் இவர் தனது காரியாலயத்தின் மூலம் அதிகப் பணம் சம்பாதிக்கிறார் என்று இவரைச் சந்தேகிக்கக் கூடும். இது முற்று முழுதாகத் தவறானது. ஒரு முன்னாள் ஆசிரியனான என்னைப் போலவே மாஸ்டரும் எந்தக் காலத்திலும் செல்வந்தராக இருந்ததுமில்லை; இனி செல்வந்தராக இருக்கப் போவதும் இல்லை. எங்களின் முயற்சியின் மூலம் எங்களுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியமானது நாங்கள் இறுக்க வேண்டிய நாளாந்தச் செலவினங்களை (வாடகை, தொலைபேசி, மின்சாரம்) ஈடு செய்வதற்கே போது மானதல்ல. தனது மண்ணை ஆழமாக நேசிக்கும் திரு. காராளபிள்ளையின் சந்தோஷங்களில் ஒன்று என்னவென்றால் அடக்கி ஒடுக்கப் பட்டுள்ள தனது இன மக்களுக்கு சாதி, மத, அரசியல் வேறுபாடற்ற விதத்தில் உதவி செய்வது தான். நான் நினைக்கிறேன், கடுமையான, ஏன் சுவ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயங்களில் கூட அவரைப் பொறுத்த வரையில் சகல தமிழர்களும் சமமானவர்களே.

எமது காரியாலயத்தில் எனது சொந்த மேல் மாடியில் நான் இருக்கும் வேளையிலேயே இவர் தமிழ் பாடல்களை அல்லது சங்கீதங்களை லயித்துப் பாடுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். இவரின் இச் செயலானது, என்றாவது ஒரு நாள் தான் தனது சொந்த சிறிய-தீவிற்குத் திரும்பிச் சென்று, தனது இறுதி நாட்களை சுதந்திரமாகவும் அமைதியாகவும் கழிக்க முடியும் என்ற அவரின் நிரந்தர அவாவிற்கு உண்மையான சான்றாகும்.

அவரின் தோழமையை நான் இழப்பது எனக்கு இனி இல்லை என்ற கவலையைத் தரும் என்ற போதிலும் இத்தகைய “மாஸ்டர்” இன் நியாயமான அத்தகைய விருப்பங்கள் நிறைவேறி அவர் தனது இறுதிக் காலத்திலாவது அவரது மனம் போல் மகிழ்ச்சியாக வாழ வேண்டும் என்று விழைகின்றேன்.

Massage

From
Manager of Master Trad

Is it useful to introduce you to Mr. "Master" Karalapillai ? I think that most Tamil refugees living in Paris or its suburbs know him or at least have heard of him. A Tamil himself, he came long ago to my country as a refugee for his own reasons. He is the President or Executive of many Tamil cultural associations or centers and proud of his origin.

I first met him about twelve years ago in a French friend's translation office in Paris and since then we never stopped working, translating together. We have many things in common and first of all our culture. He taught English in his mother country, Sri Lanka as I did in mine, France. Thus an identity of interests as well cultural as professional links us.

About eight years ago we created a translation office in Paris and since then we have been translating together, his perfect knowledge of the Tamil and English languages, together with my modest knowledge of English and French enabling us to help Tamil young people and less young ones to obtain political asylum in France, to advise them in solving administrative problems among others.

The work we do does not prevent us from reading a lot. "Master" reads newspapers in Tamil and besides he is fond of English literature. I can remember the day when I went to the "Quartier Latin" in Paris (the students and University district of the capital) to buy him the complete works of William Shakespeare. I strongly suspect him of considering this book as a kind of "Bible" which he knows by heart.

Some jealous people may suspect him of making much money out of his office, which is absolutely false. As is my case, as a former teacher, "Master" has never been and will never be rich. The income drawn from our work hardly pays for the overall expenses (rent, telephone and electricity). Mr. Karalapillai loves his native country and one of his pleasures is to help his oppressed fellow-countrymen whatever their religious creeds or political opinions. I think that for him all Tamils are equal when they are faced with severe or even vital problems.

From time to time, from my own office upstairs, I can hear him sing Tamil songs or melodies, which proves his eagerness to one day return to his small island and lead at last a free and peaceful life until his last day.

Such is "Master" and I should like him to find happiness at last although I would be very sad to "lose" his company.

Manager of Master Trad

இன்னுமொரு சித்தர்

அ.ராசுலன்
(விழாக்குழுச் செயலாளர்)

எனக்கு முன்னே சித்தர் பலர்
இருந்தாரப்பா
யானு மொரு சித்தன் வந்தேன்
இந் நாட்டில்.....

என்று பிரகடனம் செய்தார் பாரதியார். உண்மையிலேயே தனக்குள்ளே மகிழ்ந்தும், தனக்குள்ளே நெகிழ்ந்தும் மனித சமுதாயத்தை ஒன்றெனக் கொண்டு வாழும் ஒவ்வொரு மனிதரும் சித்தராகி விடுகின்றார்கள். அதிலும் குறிப்பாக ஒரு மழலையின் குதூகலமும் மகானின் தரிசனமும் ஒரு சீர இணைந்து கொள்கின்ற அறிஞர்களை வித்தகச சித்தர் என்றே பெரியோர்கள் கூறுவார்கள். எம் சிற்றறிவிற்குத் தெரிந்தவரை மாஸ்டரை ஒரு சித்தரைப் போலவே பார்க்கின்றோம்.

மனித வாழ்வில், "அணுவைத் துழைத்து ஏழ் கடலைப் புகட்டும்" வல்லமை மிக்க பேரறிஞர்களில் மாஸ்டரும் ஒருவர் என்றால் அது மிகைப் படுத்திய வார்த்தைகள் அல்ல.

கல்வியில் ஞான தூனியமானவனாக இருந்தாலும் சரி, கற்றறிந்த மேதையாக இருந்தாலும் சரி, மாஸ்டர் பழகும் போது அனைவருடனும் ஒரே மாதிரித் தான் பேசுவார்; பழகுவார். இது தான் சித்தர்களின் பார்வை. மேடையிலே எங்கள் மாஸ்டர் உரையாற்றுகின்றார் என்றால் அங்கு ஒரு சிங்கம் நின்று கர்ஜிப்பது போல இருக்கும் அந்த கர்ஜனையின் ஊடே அவர் கூறும் உவமைகள்..... உண்மையில் ஒரு சித்தரின் வாயில் இருந்து உதிரும் தத்துவங்கள் போன்றே இருக்கும். இவர் எமக்கு இன்னுமொரு சித்தர்.

எங்கள் மாஸ்டரின் முகத்தில் தவழும் சிரிப்பலைகள் இருக்கின்றதே! எப்படி.....? இவருக்கு இது எப்படி சாத்தியமாகின்றது? நித்தமும் இந்த சிரிப்பு இவர் முகத்தில் குடி கொண்டிருக்கின்றதே! இது எப்படி? அது சித்தர்களிடம் மட்டும் குடி கொண்டிருக்கும் மாறாத புன் சிரிப்பு. இவர் எமக்கு இன்னுமொரு சித்தர்.

இந்தச் சித்தருக்கு அறுபது வயது பூர்த்தியடைவதால் அவரின் சீடர்களாகிய நாங்கள் இன்று மணி விழா எடுக்கின்றோம். தங்கள் மணி விழா தங்களது சிந்தனையில் நித்திய இளமையை அளிக்கட்டும். எல்லா மனிதர்களும் எல்லா தமிழர்களும் தங்களின் கருத்துக்களால் மீண்டும் உத்வேகம் அடையட்டும்.

பதினாறு வயதிலேயே அறுபதிலும் பெற முடியாத ஞான முதிர்ச்சியை நிறையப் பெற்று அறிஞனாக விளங்கிய காராளி மாஸ்டருக்கு இன்று அறுபது வயது நிறைகின்றது.

தமிழால் தனக்கும், தன்னால் தமிழுக்கும் ஐம்பது ஆண்டுகளாக புகழும் பெருமையும் சேர்த்த இந்த தமிழ் மகனை ஈழத்து மைந்தனை புலம் பெயர்ந்து வாழும் ஐரோப்பிய மண்ணிலே மணி விழா கொண்டாடி மகிழ்வதில் நாமெல்லாம் பெருமை கொள்கின்றோம்.

உலகெங்கும் பரந்து வாழ்கின்ற தமிழர்களிடம் இருந்து, நல் அறிஞர்களிடம் இருந்து வாழ்த்துக்கள் எல்லாம் தேச எல்லைகளைத் தாண்டி, நேசச் செய்திகளோடு மாஸ்டரைத் தேடி வந்ததில் நாங்கள் மகிழ்ச்சி கொள்கின்றோம்.

இதில் இன்னொரு பெருமையும் சேர்ந்து கொள்கின்றது. அதாவது ஐரோப்பிய மண்ணில் ஒரு தமிழ் மகனுக்கு நடாத்தப் படும் முதல் மணி விழா இது வாகத் தான் இருக்க வேண்டும். அந்தப் பெருமையும் எங்கள் ஞானச் சித்தர் காராள பிள்ளைக்கே சேருகின்றது.

இந்தச் சித்தர் இன்னும் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து பவள விழாவும் காண வேண்டும் என்று விழாக்குழுவின் சார்பாக வாழ்த்துகின்றோம்.

இன்று மணி விழா காணும் இந்தச் சித்தர் எத்தனையோ சித்தர்களைக் கண்டு பழகி உரையாடியிருப்பார். சித்தர்களில் ஒரு சித்தனாக இருந்து இன்னும் எங்கள் மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் நிறைய உண்டு.

"சேய் போல் இருப்பவர் கண்டீர் ஞானம் தெளிந்தவரே" என்ற உண்மைக்கு இலககான சித்தர்களோடு பழகி மனம் பறி கொடுத்து அறிவுச் சித்தராக மாறியிருக்கிறார் காராளபிள்ளை மாஸ்டர் அவர்கள். இவர் எமக்குள் இன்னுமொரு சித்தர்.

உங்கள் வயது, அறிவு ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிடும் போது உங்களை வாழ்த்துவதற்கு எங்களுக்கு வயது, அறிவு போதாது. ஆதலால் வணங்குகின்றோம்.

'ஒரு தீவத்தில் சென்று கொழுத்திய - பஞ்சம்
தேச குறைய எரியுமோ?
(பாரதியார்.)

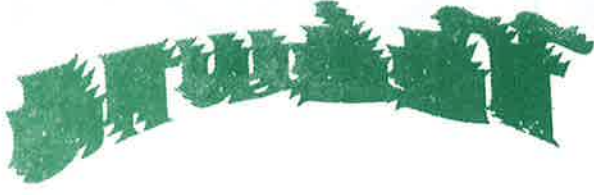
பாரிஸ் கலைக்கோயில் வாழ்த்து

மணி விழா காணும் நல்லாசானே
உயர்திரு காராளபிள்ளையே, தமிழுக்கும் ஒரு பெருமை
மேடையில் தலழ்ந்து வரும்
சொல்லிலும் அழுத்தம் இருக்கும் - எங்கள்
மனசும் நிறைந்திருக்கும், கற்றதில் பெருமையே
"கற்றாரில் கற்றவர் எனப்படுவர், கற்றார் முன்
கற்றசெலச் சொல்லுவார் - (குறள் - 722)
கற்றவர் அவையும் அஞ்சாது தாம்
கற்றவற்றை அவர் மனதில் பதியுமாறு
சொல்ல வல்லவர், கற்றவர் எல்லாரிலும்
கற்றவர் என்றே போற்றப்படுவர்
நின் தகைமை மன்றம் கண்டேன் - என்றும்
நெஞ்சம் புகழ்ந்திடும் நிலை கண்டேன்
'பாரிஸ் கலைக்கோயில்' வெளியீடான
'சங்கமம்' சங்கமத்தின் முதல் வெளியீட்டில்
முதல் நாயகனாய் நின்ற நன்றியுள்ளம் கண்டேன்
வாழ்த்திலும் வளர்மேன்மை சொன்னாய்,
'சங்கமம்' சஞ்சிகையும் வரக் காண்பெனென்று
சங்கமம் பல்கலைவீடியோ மலர் போக - சங்கமம்
சஞ்சிகை இந்த ஆண்டு மலருது ஆசானே
உன் வாய் மொழியும் பொய்க்கவிலலை
கற்றவர் மதிப்பினையும் கவியுள்ளங்கள் களிப்பினையும்
பெற்ற எம் காராளபிள்ளையே, அறுபதாவது மணிவிழாவின் பிறப்பின்
மகிழ்வோடு நீண்ட தூய வாழ்வோடு
துவங்கும் தமிழ் போல் வாழ வாழ்த்தும்
பாரிஸ் 'கலைக்கோயில்' வாழ்த்தும் என்றும் நிறைந்ததே
வாழ்க! வாழ்க!
வாழ்க தமிழ்!
வளர்க கலை!

கலைக்கோயில் அதிபர்
டி.கிறகெரி தங்கராசா

பாரிசில்
மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்ற
மிகப் வரிய மளிகை ஸ்தாபனம்

GAYATHIRI SARL

வாரந்தோறும் இலங்கையில் இருந்து மரக்கறி வகைகள்
நேரடி இறக்குமதியாளர்கள் - மற்றும் கடல் உணவு வகைகள்
வார - மாத சஞ்சிகைகள் நேரடி இறக்குமதியாளர்கள்
அனைத்தும் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ள

காயத்திரி

(ஸீலா ஸ்தாபனத்தின் பிரான்ஸ் விநியோகஸ்தர்கள்)

210, RUE DU FBG. SAINT DENIS, 75010 PARIS

Mo: LA CHAPELLE / GARE DU NORD

TÉL.: 42 09 22 43 FAX: 46 07 90 34

துளசி சலூன்

முடி
வெட்ட

40

Frs
மட்டுமே

சிகை அலங்காரத்திற்கு பாரிசில்
சிறந்ததோர் ஸ்தாபனம்

THULASI SALOON

65, Passage Brady

75010 PARIS

Métro:

Château D'Eau

அந்திவி
அரகு முகத்தில்!
உங்கள் முகங்களை
செலும் செலும் அரகு
இன்றே நாடுங்கள் பாரிஸிலுள்ள

சாட் சலூன்

CHART SALOON

சிகை அலங்காரத்திற்கு 40F மட்டுமே!

28 rue Labat, 75018 PARIS. Tel. 42 64 12 03

Metro : Marcadet Poissoniers

தமிழ் வானொலி

RADIO Tamoule

FRANCE FM.98

(Frequence Ile de France)

11, Place Roger Salengro,
95140, Garges les Gonesse,
France
Tel/Fax 39 93 01 81

புலம்பெயர்ந்த அகதி வாழ்வின் அவலங்களின் மத்தியில் பொது வாழ்வில் ஈடுபடுவது என்பது மிகவும் சிரமமானதும் சிக்கலானதுமான விடயமாகும்.

பொருளாதார சமைகள், மன உளைச்சல்கள், இயந்திரமய ஓட்டம், பழக்கப்படாத காலநிலை இவற்றின் இடையிலும் அந்நிய மண்ணில் நம்மவர் மத்தியில் ஒருசிலர் பொதுப்பணிகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள் என்றால் அவர்கள் போற்றப் படவேண்டியவர்கள். கௌரவிக்கப்படவேண்டியவர்கள் என்பதில் எவருக்கும் எவ்வித கருத்து முரண்பாடும் இருக்கமுடியாது.

இந்த வரிசையில் பிரான்சில் நமது சிறுவர்கள் தமிழ்மொழியையும், நம்மதமிழ்க் கலாச் சாரத்தையும் காக்கவேண்டும் என்பதனையும், பெரியவர்கள் அந்நியகுழலில் வந்தவுடன் அந்த மொழியைக்கற்கவேண்டும் என்பதனையும் உணர்ந்து அதனை செயல்படுத்திய பெருமையை தனதாக்கிக்கொண்ட திருமிகு. காரளபிள்ளை அவர்களுக்கு அவரது நண்பர்களாலும், மாணவர்களாலும் பாராட்டுவிழா எடுக்கப்படுவது தேவையான ஒன்றேயாகும்.

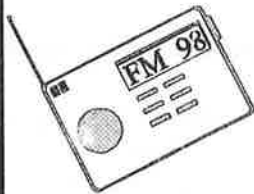
பாரட்டப்படவேண்டிய ஒருவருக்கு அவர் வாழும் காலத்திலேயே அந்தப் பாராட்டுக்களை வழங்கிக் கௌரவிப்பதென்பது அவருக்கு ஆத்ம திருப்தியை ஏற்படுத்துவது மட்டுமன்றி அவரது பணிகளை ஏனையவர்கள் தொடரவும் வழி சமைக்கும்.

இவற்றையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு திரு. காரளபிள்ளை அவர்களுக்கு எடுக்கப்படும் மணிவிழா சிறக்கவும், திரு. காரளபிள்ளை அவர்கள் நீண்ட ஆயுளுடனும், நிறைந்த மனோபலத்துடனும் தன் பணிகளைத் தொடரவும் தமிழ் வானொலி வாழ்த்துகிறது.

எப்படியும் வாழலாம் என்று வாழ்வதை விட
இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என வாழ்பவனே
போற்றப்படுவன் ஆவான்.

தமிழ் வானொலி அமைப்பாளர்கள்

ஐரோப்பிய வான் சிலைகளில் தமிழ்மொழியின் சங்கநாதம்

பிரதி வெள்ளிதோறும்
F.M 98 அலை வரிசையில்
தமிழ் வானொலி

இரவு 9.30 மணி முதல் 10.30 மணி வரை

Radio Tamoule

சிவனடியான் ஸ்ரீபதி

அமைப்பாளர்,

'இரங்கும் இல்லம்',

பிராங்பேர்ட், ஜெர்மனி.

“விடுதலை வேட்கையை நெஞ்சில் சுமந்துகொண்டிருப்பவர்”

சில நாடுகள் , சில மனிதர்கள்.

தொழில் ரீதியாகவும் , நட்பு முறையிலும் சில நாடுகளுக்கும் செல்கின்றபோது, சில மனிதர்களை என்னால் எண்ணிப் பார்க்காமல் இருக்க முடிவதில்லை.

- இவர்களில் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் மாமனிதர்களாகத் தோன்றுவார்கள்.

செயற்கரிய செய்தவர்கள்; வாழ்க்கையில் சாதித்தவர்கள்! சாதித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்.

மொழியை விழியாக போற்றுபவர்கள்! விடுதலை வேட்கையை நெஞ்சில் சுமந்து கொண்டிருப்பவர்கள்! இலட்சியவாதிகள்!

- சிந்தனையும் அமையப்பெற்ற ஒருவரை நான் பாரிஸ் போகிற நேரங்களில் மறக்காமல் நினைவு கூர்ந்து கொள்வேன்.

பத்திரிகை, கலையுலக நண்பர்களைச் சந்திக்கிறபோது, அவரைப் பற்றி பேசிக்கொள்வேன்.

அவர் வேறு யாருமல்ல, மணிவிழாக்காணும் மாமனிதர் ஆசிரியர் காராளபிள்ளை அவர்கள் தான்.

அவரைப் பற்றி நான் அறிய வந்த போது 'இப்படி ஒரு ஆற்றல் மிக்கவர் பாரிஸில் வாழ்கிறாரா?' என்று மகிழ்ந்தேன்.

'ஈழநாடு'வுடன் அவர் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட காலத்தில் அவரது துடிப்பையும் கம்பீரமான பேச்சையும் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன்.

அவர் தனித்துவமானவர் . அவரது திறமைகள் இன்றும் ஆற்றல் மிக்கதாகப் பரிணமிக்க வேண்டும். புலம் பெயர்ந்து வாழும் நமது மக்களுக்கு அவர் செய்யவேண்டியது, சாதிக்கவேண்டியது நிறைய உண்டு.

பெரியார் காராளபிள்ளை அவர்களால் நினைத்ததை முடிக்க முடியும். நீடுழி வாழ்ந்து, நிறைய சுகம் பெற்று புகழோடு அவர் கீர்த்தி பெற அவரை வாழ்த்துகிறேன்.

இவர்களால் தமிழீழம் வளம் பெறும்

முருகேசு அருளம்பலம்

(முன்னாள் ஆசிரியர், உருத்திரபுரம் மகா வித்தியாலயம்)

தனிமனிதர்களால் ஆனது தான் சமுதாயம். அந்த சமுதாயம் சிறப்பாக மேம்பாடுஇடையதாக அமைய வேண்டுமானால் அங்குள்ள தனிமனிதர்களில் பெரும்பாலானோர் உயர் குணங்களால், உயர் பண்புகளால் ஆட்கொள்ளப் பட்டிருக்க வேண்டும். சிறந்த கல்வி, ஞானம், எதையும் அணுகி ஆராயும் புத்திசாலித் தனம், ஆக்க சக்தி படைத்த எண்ணம், சிறந்த தலைவருக்கான ஆளுமை, சோர்வடையாத மக்களின் உடல்உழைப்பு, நல் ஒழுக்கத்திற்கான மத நம்பிக்கை, ஆன்மீக ஞானம் கொண்ட சொற்ப அளவினதான மக்கள் வாழ்ந்தாலும் அந்த சமுதாயம் மேம்பட்டதாகவே துலங்கும். அச் சமுதாய மக்கள் நிம்மதியாக மகிழ்வுடன் வாழ்வார். அம்மக்களிடையே சமூக இணக்கம், அன்னியோன்னியம், கூட்டுப் பொறுப்பு என்பன காணப்படும். இப்படியான சிறப்புகள் பல பொருந்திய அழகான வளங்கள் பல மலிந்த ஒரு சிறிய நிலப்பரப்பே அனலைதீவாகும். தமிழ் ஈழத்தின் வட புலத்தில் பல தீவுக் கூட்டங்களுக்கிடையில் மிளிர்கிறது. அத்தீவு. இந்தப் புண்ணிய பூமியில் கல்விமான் பலர் தோன்றி இவ்வூருக்கு அணிகள் பல சேர்த்துச் சென்றனர். அவர்களின் பின் தோன்றியவரே எனது இனிய நண்பர் உயர்திரு. சி. காராளபிள்ளை. சிறந்த கல்வி ஞானம் கொண்ட குடும்பத்தில் தோன்றிய இளைஞன் காராளபிள்ளை தன் குலப் பெருமையைக் காத்தாரென்றே கூற வேண்டும். குறும்புத்தனமும் இயல்பான அதி உன்னத கல்வி ஞானமும் கொண்ட சிறுவன். நண்பர் அனைவராலும், ஊர் மக்கள் எல்லோராலும் செல்லமாக அழைக்கப்படும் "காராளி" சிறு வயதிலேயே தன் கல்வித் திறமையைக் காட்டி புலமைப் பரிசில் பெற்று வேலணை

மத்திய கல்லூரியில் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். தன் திறமைக்கேற்ப நண்பர்கள் பலரை அங்கு அதிகரித்துக் கொண்டார். கல்வியில் எவ்வளவு ஊக்கம் காட்டினாரோ அவ்வளவு ஊக்கம் குறும்புத் தனங்களிலும் காட்டினார் என்றே கூற வேண்டும். இவரின் பாடசாலை நண்பர்கள் பலர் இருக்கிற நெடுந்தீவு போன்ற அயல் கிராமங்களுக்குச் சென்றபோதெல்லாம் இவர்களது குறும்புத்தனம், கும்மாளம் என்பவற்றை ஆவ்வூர் மக்கள் மகிழ்வுடன் இரசித்துக் கொள்வர். இவர்கள் கூடித்திரிந்த கடற்கரைகள், கூடி மகிழ்ந்த வேப்பம் சோலைகள், பனம் கூடல்கள் என்பவ இவர்களது பழையவற்றை இன்னும் ஞாபகமூட்டும். இப்படியான சூழலில் இருந்து பெற்ற அனுபவங்களோடும் தன் அதி உன்னத மதிநுட்பத்தினாலும் பட்டப் படிப்பைத் தொடர்ந்தார். பட்டப் படிப்பின் போதும் நண்பர்கள் பலரைப் பெற்றார். அப்போதும் இவரது குறும்புத் தனங்களும் குறையவில்லை. அதே வேளை கல்வியிலும் மென்மேலும் ஊக்கம் பெற்று பட்டப் படிப்பில் சிறந்த பெறுபெற்றதை பெற்றுக் கொண்டார். இவருடன் பட்டம் பெற்ற பலர் சட்டத்தரணிகளாகவும், அரச நிர்வாக அதிகாரிகளாகவும், அரசியல் வாதிகளாகவும் தொழில் பெற்றுச் சென்றனர். ஆனால் இவர் பணம் தேடக் கூடிய பல தொழில்கள் இருந்தும் அவற்றை நாடவில்லை. ஒரு உயர் சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்குரிய ஆசிரியப் பணியே சிறந்த ததெனதேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டார். யாழ்ப்புண்குடுதீவு மகா வித்தியாலயத்தில் சிரேஸ்ட ஆசிரியராகப் பதவியேற்று உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலம், புவியியல் போன்ற பாடங்களைக் கற்பித்து சிறந்த கல்விமான்கள் பலரை உற்பத்தி செய்தார். கிட்டத்தட்ட அவ்வித்தியா

சி.காராளபிள்ளை அவர்களின் மணவிழா மலர் -1996

லயத்தில் 10 வருடங்கள் தன் தூய பணியால் ஒரு உயர் சமுதாயத்தையே உருவாக்கினார் என்றே கூற வேண்டும். அதன் பின்னர் கிளி நொச்சி மகாவித்தியாலயத்தில் பதவியேற்று அங்கு வந்து தன் பணியின் தன்மையறிந்து நன் மாணாக்கர் பலரைப் பெற்றுக் கொண்டார். தான் பிறந்த பூமியில் உள்ள இளைஞர் சமுதாயம் மேம்பட வேண்டும், அவர்களின், அறிவுப் பசி போக்கி சிறந்த சமுதாய அமைப்பை உருவாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கோடு, சிறந்த கல்விமாண்கள் பலரை உருவாக்கிய அனலைதீவு சதாசிவ மகாவித்தியாலயத்தின் அதிபர் பதவியேற்று அங்கு சென்றார். அங்கு அவருக்கிருந்த சமூகப் பற்று நாட்டுப் பற்று காரணமாக தொடர்ந்து பல வருடங்கள் சேவையாற்றி ஆன்றோர் பலர் உருவாக வித்திட்டார். இதன்பின்னரே இவருக்கு கிளி/உருத்திரபுரம், கிளி/முரசுமோட்டை முருகானந்த மகாவித்தியாலயம் ஆகியவற்றின் அதிபர் பதவி கிடைத்தது. இப்பாடசாலைகளில் இவர் பணியாற்றிய காலங்களில் பல சாதனைகளைச் சாதித்ததுடன், பல சோதனைகளுக்கும் முகங்கொடுக்க வேண்டியேற்பட்டது. இப் பிரதேசத்தில் இருந்த அரசியல்வாதி, மந்திரி போன்றோர்; அரச அதிகாரிகள், தம் கடமையில் இருந்து தவறாது பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள் ஆகியோரை தம் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஆளாக்கினர். தத்தமது சுயத்தை இழந்த நிலையில் அரசியல் தலைவரிடம் சென்று கூசா தூக்கிக் குல்லாபோடுபவர்களுக்கே பதவி உயர்வு; அடிக்கடி இடமாற்றம் அற்ற நிம்மதியான வாழ்வு. நண்பர். திரு. காராளபிள்ளை அவர்களும் இவர்களைப் போல் இங்கிருந்த அரசியல் தலைவருக்குக் கூசா தூக்கிக் குல்லாப் போடும் தன்மை பெற்றிருப்பின் அவர் கல்வி அதிகாரியாகவோ, கல்விப் பணிப் பாளராகவோ வந்திருக்க முடியும். யாருக்கும் வளைந்து கொடுக்காத தன்மை, சீரான நேர்மையான சேவை, திறமை என்பவை பொருந்திய நண்பர் உத்தியோக உயர்வு எதுவும் இன்றித் தன் பணியை நிறைவேற்றினார். ஒரு முறை கிளிநொச்சி இந்து மகாவித்தியாலயத்தில் நடந்து கொண்டிருந்த கல்விப் பொது சாதாரண பரீட்சை மண்டபத்திற்கு பொறுப்பாளராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த வேளை முதல் நாள் பரீட்சை மண்டபத்தில் கூடியிருந்த பரீட்சார்த்திகள் முன்பாக இவர் ஆற்றிய உரையின் கண்டிப்பும், கனிவும் அங்கு கூடியிருந்த மேற்பார்வையாளர்கள், மாணவர்கள் அனைவருக்கும் பெரும் திகிலாகவே இருந்தது. கடமையில் நேர்மை, கண்டிப்பு என்பவை அவரை வழி நடத்தியது. இருந்தும் அப் பரீட்சை மண்டபத்தில் ஊழல் நடப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு ஒரு நாள் வட மாநில கல்விப் பணிப்பாளர் குழுவினர்

அப் பரீட்சை மண்டபத்துக்கு வந்தனர். பார்வையிட்டனர். ஊழல் எதுவும் நடப்பதற்கான தடயங்கள் எதுவுமில்லையெனக் கண்டனர். "சொல்ல வல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான்" என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க அங்கு வந்து கூடியோருக்கு மத்தியில் இவர் ஆற்றிய தெளிவான உரை இவரது ஆளுமையைப் புலப் படுத்தியது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இவர் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் இவர்மீது எந்தக் குறைபாடும் காணமுடியாத கல்விப் பகுதியினர், இவருக்குச் சேரவேண்டிய பதவி உயர்வுகளை ஏனோ கொடுக்காதிருந்தனர். அதற்குக் காரணம் அப்போதைய நடைமுறை அரசியல் தலைவர்கள், மந்திரிகள் ஆகியோரது சிபார்சு தேவை என்ற பிற்போக்கான, கீழ்த்தரமான, அநாகரிக முறையைக் கைக் கொண்டமையாகும். இவருக்கான பதவி உயர்வு மறுக்கப் பட்டிருந்த போதிலும் மனம் தளராது குதுகலமாக உருத்திரபுரம் கிராமத்தில் உள்ள கூழாவடி, பிள்ளையார் கோவில் நாவலடி, காட்டுத் தொங்கல் வீதிகள் ஆகியவற்றில் இவரும் இவரது நண்பர்களும் கூடி உலாவித் திரிந்த காலங்களை, சமைத்துண்ட சம்பவங்களை மீட்டுப் பார்க்கிறோம். இந்தக் கடந்த கால நினைவுகள் மீண்டும் மீண்டும் பல சம்பவங்களை உண்மைகளை நினைவூட்டுகின்றன. இந் நினைவுகளை எம்மிடையே விட்டு விட்டு நம் திருநாட்டை விட்டு வெளியேறினார். "யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்" என்னும் வள்ளுவப் பெருமான் கூற்றுப் படி கற்றவனுக்கு எந்த நாடும் நாடாகும். எந்த ஊரும் ஊராகும். இதுவே உண்மை என்பதை இவர் மெய்ப்பித்துள்ளார். பிரான்சு நாட்டுக்கு வந்தும் ஒதுங்கியிராது இங்கும் "பரிஸ் தமிழர் கல்வி கல்வி நிறுவனம்" என்ற ஒரு கல்விக் கூடத்தைத் தோற்றுவித்து புலம்பெயர்ந்து வாழுகின்ற நம் தமிழ் சமுதாய திருநாட்டவர்கள் பயன் பெறும் நோக்கோடு ஆக்கி அவ்வப்போது தேவையான ஆலோசனைகளையும் வழங்கி வருகின்றார். இப்பெரு மகனார் மென்மேலும் ஆக்க பூர்வமான தொண்டுகள் பல புரிந்தும், நம் நாடு, மொழி தேசிய வளர்ச்சிக்கான ஆலோசனைகளைக் கூறியும், வழி வகை காட்டியும் தன் பங்களிப்பினை செலுத்தியும் மென்மேலும் பல காலம் வாழ்ந்திட மணி விழாக் காணும் இச் சந்தர்ப்பத்தில் அவரை வாழ்த்துகின்றோம். இப்படியான மாமனிதர்கள் வாழ்வதால் தான் நம் தமிழ், தமிழீழம் வளம் பெறும். உயர் சமுதாயம் உருவாகும் உயர் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் அறிஞர் பெருமக்கள் வாழ வேண்டும். அறிவுடமை பண்புடமை பல நிரம்பிய கல்வியாளரான மணிவிழாக் காணும் நண்பருக்கு மீண்டும் என் குடும்பத்தார் சார்பில் வாழ்த்துக்கள் கூறுகின்றேன்.

மாஸ்ரரின் மணி விழா மலர பிரார்த்திக்கின்றேன்

உங்களை அழகான தோற்றத்தில்
நீங்கள் பார்த்து மகிழ

போட்டோ பாலா

எத்தனை ஆண்டுகள் கடந்தாலும்
நினைவுச் சின்னங்களாக
உங்கள் இல்லங்களில் இருப்பது
புகைப்படங்கள் மட்டுமே
அவை தரமானவையாக இருக்க
நாடுங்கள்

போட்டோ பாலா

இலங்கையில் ஆரம்பித்து
இந்தியாவில் பயிற்சி பெற்று
பிரான்சில் சேவையாற்றும்

போட்டோ பாலா

PHOTO BALA

Tél.: 40 37 27 35 அல்லது 40 36 72 61

உங்கள் மனங்கவர்ந்த
குமார்ஸ் ஸ்தாபனத்தினரின்
மற்றுமோர் நிறுவனம்

SINGAPORE
EXCHANGE CO
Sans Commission

நாணய மாற்று வங்கி

கொமிஷன் அற்ற சேவை

உங்கள் அனைத்து

தெரிவுகளுக்கும்

தேவைகளுக்கும்

பாரிஸ் நகரில்

குமார்ஸ்

KUMARS SHOP

80 Bd Barbès

75018 PARIS

Tél.: 42 59 35 10

Fax: 42 59 35 00

KUMARS JEWELS

80 Bd Barbès

75018 PARIS

Tél.: 42 59 11 52

Fax: 42 59 35 00

KUMARS TRADE CENTRE

193, Rue du Fbg. St Denis

75010 PARIS

Tél.: 42 05 41 36

எமக்கு தமிழும் சைவமும் மூச்சாகக் காரணமானவர்

வாழி நீடு

எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும் என்பது பெரியோர் வாக்கு. எனக்கும் என்னைப் போன்ற பலருக்கும் கல்வி புகட்டிட, தமிழும் சைவமும் எமது மூச்சாகவும் பணியாகவும் நிலைபெறக்கூடியதற்கான ஈடிணையற்ற சேவை செய்தவரும் முன்னாள் அதிபரும் பாரிஸ் கல்வி நிலைய ஸ்தாபகாப்பாளருமான திரு. சி.காராளபிள்ளை ஆசிரியர் அவர்கள் தமது அறுபதாம் பராயத்தை அடைந்து மணிவிழாக் காண்கிறார். அவருக்கு நூறாண்டு வாழ்ந்து மக்களின் அறிவுப் பசியை நீக்கும் பேற்றினை இறைவன் வழங்கவேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

நா. ரவீந்திரன்

(ஜெர்மனி ஹற்றிங்கன் விநாயகர் ஆலய நிர்வாகசபைத் தலைவரும் அறோபிரேசி ரேட் உரிமையாளரும்)

அலையெழுந்து தாலாட்டி வாழ்த்தி நிற்கும் புகழ் அணி தொடர நிலை பொதிந்த ஈழ மண்ணில் இருள் சூழ்ந்து மனம் கலங்கி இனிமை தாழ இளமையிலும் தீசையரியாதக் கால வாழ்வில் மண்மேலிய அந்நியரின் அடக்கு முறைக்குள் மதியறிந்து மொழியறிந்து வளர்ந்த இளைஞன் கண் போன்ற கல்விதனை கருத்தில் ஊன்றிக் கற்றதனால் கல்லூரித் தலைவனாகி நின்று பொன் தாங்கும் எழுத்துக்களால் புகழைத்தேடிய பூந்தீவின் தவப்புதல்வா வாழ்க நீடு விலைமதிக்க முடியாத கல்விச் செல்வம் தன்னை நிலை பெயர்ந்த வாழ்வின்னீறும் நிலை தொடர்ந்து கலைத்தாயின் புகழ் பதித்து பாரிஸ் நகரில் தமிழர் கல்விக்கலைக்கூடத்தின் தந்தையாகி செந்தமிழும் இலக்கியமும் மண்ணின் பண்பாடும் செழுமைபெற வழி சமைத்து தீரம் கொண்ட வீர்தை மிகு தமிழ்க்குலத்தால் உலகில் போற்றி மணி விழாக் காணும் வித்தகனே! வாழி நீடு வாழ்க தமிழ் - வளர்க நின் பணி

-ஏ.வேணுகோபாலன்

ஜெர்மனி

நம்மவருள் ஒரு கல்விமான்

கற்கக் கசடறக்கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக என்ற வள்ளுவன் வாக்குக்கமைய தன் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து காட்டிக்கொண்டிருக்கும் புலம் பெயர்ந்து அந்நிய மண்ணிலே வாழ்க்கையை ஓட்டி வரும் நம்மவருள் ஒரு கல்விமானும் நல்ல தமிழ்ப்பேச்சாளருமான முன்னாள் கல்லூரி அதிபர் திரு. சி.காராளபிள்ளை அவர்களைக் கௌரவிக்கும் பொருட்டு அவரின் அறுதாபவது வயதிலே எடுக்கப்படும் மணிவிழா குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். விழா அமைத்த குழுவினரை உளமாரப் பாராட்டிக் கொள்கிறேன்.

நிறைவுகளை நிராகரித்து விட்டு குறைகளை மட்டுமே தேடிப் பிடித்துப் பேசிக்கொள்ளும் எம்மவர் சிலர் மத்தியிலிருந்து திரு. சி. காராளபிள்ளை ஆசிரியர் அவர்கள் மாறுபட்டு நிற்கின்றார்கள். எந்தத் துறையில் எவன் திறமைசாலியாக இருக்கின்றானோ அந்தத் துறையில் அவனைத் தட்டிக்கொடுக்க முன்னிற்பவர் திரு. சி.காராளபிள்ளை அவர்கள்.

தாயகமண்ணிலே தனது இளைய சந்ததிக்கு அறிவூட்டி - பின்னர் புலம் பெயர் வாழ்வை மேற்கொண்டவர். அந்த அந்நிய மண்ணில் கூட அவர் அசதியாக இருக்காமல் பாரிஸ் நகரிலே கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பாக ஒரு தமிழ்க்கல்வி நிலையம் உருவாக உறுதுணையாய் இருந்திருக்கின்றார். அக்கல்வி நிலையத்தின் வளர்ச்சியில் அயராது பங்கெடுத்து வருகின்றார்.

ஆசிரியர் திரு. சி.காராளபிள்ளை அவர்கள் தனது அரும்பணிகளை எம்மக்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறார். அவர் காணும் மணி விழாவுக்கு அவருடன் பழக்கம் கொண்டவன் என்ற வகையில் எனது உளமார்ந்த வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எஸ்.கே. ராஜென்

ஒலிபரப்பாளர்

பாரிஸ்

கல்வியின் கண்களாய்த் திகழ்ந்தவர்

மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரிய ஆசிரியர் திரு. காராளபிள்ளை அவர்களை, கிளிநொச்சியிலிருந்து பாரிஸ் வரை 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நான் அறிந்து வருகின்றேன். கல்வி என்னும் பயிருக்காகத் தன் வாழ்நாளையே அர்ப்பணித்த அப்பெருந்தகைக்கு மணிவிழா எடுப்பது சாலவும் பொருந்தும். அவரிடம் சுற்ற பல மாணவ மணிகள் இன்று உலகின் பல பாகங்களிலும் சிறந்து வாழ்வதை நான் காண்கின்றேன். அவருடைய ஆங்கில, தமிழ் எழுத்தும், பேச்சும், அதில் உள்ள ஆழ்ந்த கருத்துக்களும் உண்மையிலேயே அவருடைய அறிவுத் திறமையை வெளிக்காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன.

புலம் பெயர்ந்து இந்நாட்டிற்கு வந்த இப்பெருந்தகை, இங்குள்ள தமிழர்கள் பிரெஞ்சு மொழியைக் கற்றுத் தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையைக் கொண்டு செலுத்துவதற்காகவும், எங்கள் குழந்தைகள் தமிழ் மொழியைக் கற்க வேண்டும் என்ற ஆவலில், இங்கு "பாரிஸ் தமிழர் கல்வி நிலைய"த்தினை ஆரம்பித்து, அதனை வழி நடத்தி வருவதையும், அதன் மூலம் பலர் நன்மை பெற்றுக்கொண்டிருப்பதையும் கண்கூடாகக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஆசிரியர் அவர்கள் தான் தொடங்கிய பணியைத் தொடர்ந்தும் நடாத்த, எல்லாம் வல்ல இறைவன் அவருக்கு நீண்ட ஆயுளையும், நோயற்ற வாழ்வையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கும் அதே வேளையில், இம்மலர்க் குழுவினருக்கு, ஈழத் தமிழர் உதைபந்தாட்டச் சம்மேளனத்தின் சார்பிலும், என் சார்பிலும் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இங்ஙனம்

கே.ஜே.பாக்கியராஜா

செயலாளர்,

ஈழத்தமிழர் உதைபந்தாட்டச் சம்மேளனம்

ELAIGNAN
TAMIL
MONTHLY

இளைஞன்

மாத இதழ்
ஜேர்மனி

Ginnheimer Str. 24A, 60487 Frankfurt/M, Germany, Tel: 069/ 70 44 39, Fax: 069/ 77 56 69

"யாகசாலை அமைப்பதிலும், பாடசாலை அமைப்பது நன்று"

தமிழீழத்தில் பல பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் பணியாற்றிய ஆசிரியர் திரு. சி.காராளபிள்ளை அவர்கள் தற்போது பாரிஸில் வாழ்ந்தாலும், தம் பணியைத் தொடர்ந்தும் செய்து வருவது பாராட்டுதற்குரியது.

மனிதர் எத்தனையோ பிழைகளைச் செய்கின்றனர். கொலை, புலை, களவு, சூது, பொய் என்று பலவகைப் பிழைகள். இவற்றில் எல்லாம் தலையாய பிழை கற்க வேண்டிய அறிவு நூல்களைக் கல்லாமையாகும். எனவேதான் பட்டினத்துச் சுவாமிகள் சிறப்புடை பொருளை முந்தறக் கிளத்தல் என்றபடி, கல்லாப் பிழையும் என்று, கற்காத பிழையை முதலாவதாகப் பாடுகிறார்.

இந்த வகையில் பாரிஸில் பல மாணவ-மாணவிகளுக்குக் கல்விப் பணியாற்றி வரும் ஆசிரியப் பெருந்தகை திரு. காராளபிள்ளை அவர்களுக்கு 60 வயது பூர்த்தியடைவதை முன்னிட்டுப் பாரிஸ் வாழ் அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், நண்பர்கள், மாணவர்கள் எல்லோரும் அவரைக் கௌரவிக்கும் முகமாக அவரின் மணிவிழாவினைச் சிறப்பாகச் செய்கின்றார்கள். இவ்விழாவில் நாம் கலந்து கொள்ள முடியாவிட்டாலும், அவர் தொந்தும் தம் பணியினைச் சிறப்பாகச் செய்ய 'இளைஞன்' குழுவினர் இதயத்தால் இனிய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றனர்.

வாழ்க தமிழ்! - வளர்க கலை!!

வாழ்த்துக்களுடன்,
"இளைஞன்" குழுவினர்.
ஜேர்மனி.

பிரியாலயம்
சினிஆட்ஸ்

" பிரியாலயம் " துரைஸ்
Piriyallayam Thuraies
3, Rue Des Jonquilles
75014 - Paris
France

என்ன சொல்ல
என் ஆசான் பற்றி!
ஏணியாய்
தோணியாய்
கற்பூரமாய்
மெழுகுவந்தியாய்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் - ஒரு
உயர்ந்த உள்ளம் அவர்

இப் பொண்ணான நன்நாளில்
பல்லாண்டு காலம் இன்னும் வாழ்ந்து
மண்ணுக்கும், மனிதர்க்கும்
மங்கள விளக்காய் பிரகாசிக்க
எல்லாம் வல்ல இறைவன் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

என்றும் பிரியமுடன்,
மாணவன்
பிரியாலயம் துரைஸ்

‘தமிழோடு வாழ்பவர்’

என்னை எழுது எழுது என்று என் மனம் தூண்டிக் கொண்டிருக்கிறது. விழுதுகள் விட்ட அரசமரத்தின் கீழிருந்து அதன் சுவாசத்தை அனுபவிக்கலாமே தவிர அதன் வளர்ச்சிக்கு அகராதி தேட முடியாது. 247 எழுத்துக்களைக் கொண்ட எனது மொழியைக் கொண்டு ஒரு கட்டுரை வரைய முடியாதிருக்கிறதே. என் முன்னிலையில் வாத்தியாரின் முன்முறுவல். தமிழ் நாட்டில் நான் எவரை 'வாத்தியார்' என்று அன்போடு, ஆத்ம ரீதியாக அழைப்பேனோ அது போல இங்கு இவர்.

ஆளுமையும், அனுசரிக்கும் பண்பும், அந்திக்குத் தலை வணங்காத் தன்மையும், தமிழோடு அவர் கொண்டிருக்கும் உறவும் என் மனதில் என்றும் நிறைந்திருக்கும். அவருக்கு என்ன, இப்போது அகவை 60 தானே. இன்னும், இன்னும் அவரைப் பார்க்கின்ற போதெல்லாம் வாழ்த்திக் கொண்டேயிருப்பேன்.

- தோழர் எஸ். சுரேந்திரன்

“தனக்குவமை இல்லாதவர்”

ஆற்றலும் அறிவும் சிறந்த மனவெழுச்சியும் கொண்ட நற்சிந்தனையாளர். 1970களில் எனது கல்லூரி அதிபராக இருந்து எங்களை வழி நடாத்தினார். “தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்” தான்சென்று கால்பதித்தஇடத்தில் எல்லாம் தன் பெயர் சொல்லத்தக்கவர்களை ஆக்கித் தந்த அப் பெரியார் அன்பென்னும் வலையால் அகில உலகத்தையும் இணைத்துள்ளவர்.

காட்டுமிராண்டித்தனம் மிக்க அரசியல் வாதிகளின் அடாவடித்தனங்களுக்கு சவாலாக இருந்து “ஆசிரியத்துவத்தின்” தனித்துவத்தைக் கிளிநொசித் தொகுதியில் உண்டு பண்ணியவர். “தனக்குவமையில்லாதவன்” எனப் போற்றத் தக்கவர். ஏற்றுக் கொண்ட பதவிக்குப் பெருமை தந்தவர். அவரது மாணவர்கள் எல்லோரும் அவர் புகழ் பேசாத நாளில்லை. எம் போன்ற கிராமியக் கல்லூரிகளில் சேவையாற்றுதல் தான் மகத்துவத் தொண்டு. “நகர மாணவர்கள் ஆசிரியர்களை மட்டும் நம்பி இருப்பதில்லை. ஆனால் கிராம மாணவர்கள் தம் கல்விக்கு ஆசிரியர்களையே நம்பி இருப்பவர்கள்” என்றார்.

செயல் வீரர் காமராஜர். அவரது பொன்மொழிக் கேற்ப தான் அதிபராக இருந்த காலத்தில் நிர்வாகக் கடமையினால் கற்பித்தல் நடத்தை தடைப் படுமோ என்று எண்ணி தன் சொந்தப் பணத்தில் ஒரு பட்டதாரியை எமக்குக் கற்பிப்பதற்கு நியமித்து இருந்ததை நன்றியறிதலுடன் நினைவு கூருகின்றேன்.

என் 17 வயதில் ஆறுமாதங்கள் மாத்திரம் இவரின் நிர்வாகத்தில் கற்கின்ற பாக்கியம் பெற்றேன். அனேக நாட்கள் அவருடன் பழகவில்லையே என்ற ஆதங்கம் இன்னும் என்னை வாட்டுகிறது. “மாட்டின், கவனமாக நடந்து கொள்” என்ற வார்த்தைகளின் இருந்த கண்டிப்பு, அன்பு, எதிர்காலம் சிறக்க வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்புக்கள் இன்று அப் பதவியில் இருக்கும் என்னால் உணர முடிகிறது.

ஆசிரியத் தொழில் புனிதமானது. ‘தவறும் தவழுடையாரக்கே ஆகும்’ என்பதைப் போல் அத் தொழிலுக்கே பெருமை சேர்த்துத் தருவோர் சிலர். அவ்வரிசையில், “இதனை இதனால் இவன் செய்வான்” என்னும் ஆற்றல் கொண்ட என் ஆசான் என் போன்ற ஆசிரியரின் அதிபரின் “Model Man” என்பதில் திருப்தி அடைகிறேன்.

பொதுச் சேவைக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்ததால் பூரிப்புடன் இருக்கும் என் பேராசான் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ இறைவனை வேண்டுகிறேன். அவரின் அன்பிற்குரியோர்க்கு என் நன்றிகள்.

- மா. கணபதிப்பிள்ளை
(மாணவன்)
கொழும்பு

“கிராம நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குகொண்ட பெருந்தகை”

அகிலம் போற்றும் ஆசிரியத் தொழிலில் அரும் பெரும் பணியாற்றி, பல்லாயிரக் கணக்கான மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தவர் எங்கள் மதிப்பிற்குரிய அதிபர் திரு. சி. காராளபிள்ளை அவர்கள் என்றால் மிகையாகாது.

அதிபர் அவர்கள் தனது உயர் கல்வியை முடித்து, ஆரம்ப கால ஆசிரியப் பணியை புங்குடுதீவு மகா வித்தியாலயத்தில் தொடங்கிய போது, அவரிடம் கல்வி கற்கும் அரும் பெரும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. பாடசாலை வேளைகளில் கண்டிப்பான, கடமை மிக்க ஆசிரியராகவும், பாடசாலை தவிர்ந்த வேளைகளில் ஆலோசனைகள் வழங்கும் அருமை நண்பராகவும், விளங்கிய எங்கள் ஆசிரியப் பெருந்தகையை நாம் என்றுமே மறக்க முடியாது.

மதிப்பிற்குரிய அதிபர் அவர்களிடம் கல்வி பயின்ற பல்லாயிரக் கணக்கான மாணவர்கள் இன்று உலகளாவிய ரீதியில் மிகவும் சிறப்புடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுள் நானும் ஒருவன் என்று கூறிக் கொள்வதில் மிகவும் பெருமையடைகின்றேன்.

அது மட்டுமல்ல, எங்கள் கிராமத்தில் நடைபெறும் சகல பொது நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குகொண்டு பெரும் பணியாற்றிய பெருந்தகையாவார். அதிபர் அவர்கள் தற்போது புலம் பெயர்ந்து பாரிஸ் நகரில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற போதும் தமிழ் மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பல வழிகளாலும் பெரும் பணியாற்றி வருகின்றார்.

அத்துடன் எமது மக்களின் நலன் கருதி “மொழி பெயர்ப்பாளராகவும்”, “ஆலோசனைகள் கூறும் அறிவுரையாளராகவும்” சேவையாற்றி வருகின்றார். அவரின் சேவை மேன்மேலும் நீடித்து, சிறப்புற விளங்க வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி, புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலய பழைய மாணவர்களின் சார்பில் வாழ்த்துகின்றேன்.

- த. சங்கராசா,
புங்குடுதீவு ம.வி. பழைய மாணவன்,
(பாரிஸ்)

வாழ்க்கை

- ஒரு குறிப்பு -

எமது அன்பிற்கினிய ஆசிரியர் அவர்கள் 9.7.36ல் அனலைதீவில் பிறந்தார்.

1942ம் ஆண்டில் அனலைதீவு சதாசிவ துவி பாசா பாடசாலையில் இவரின் ஆரம்பக் கல்வி தொடங்கியது. 1947ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து 1948ம் ஆண்டு வேலணை மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் தொடர் கல்விக்காக இணைந்து கொள்கின்றார்.

வேலணை மத்திய கல்லூரியில் இருந்த நேரத்தில் விளையாட்டுத் துறையிலும் கல்வியிலும் ஒருங்கு சேர மிளிர்ந்த காரணத்தால் இவரை அதிபர் ஆசிரிய குழு உட்பட சக மாணவர்களும் மதித்தனர். இக்காலத்தில் வேலணை மத்திய மகாவித்தியாலய கர பந்தாட்ட அணியின் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப் பட்டு திறம் பட இயங்கினார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1953ல் சிரேஷ்ட பாடசாலைச் சான்றிதழில் சித்தியடைந்ததைத் தொடர்ந்து, 1954ல் உயர் கல்விச் சான்றிதழ் வகுப்பில் கல்வி கற்கும் பொருட்டு 1954ல் ஸ்ரான்லி கல்லூரியில் அறிமுகமானார். இவரின் சக மாணவராக இன்று திருகோணமலை மாவட்ட பா.உ.ஆக இருக்கும் திரு.அ.தங்கத்துரையும், முன்னாள் மன்னார் பா.உ.திரு.சுசைதாசன் ஆகியோர் அன்று இதே கல்லூரியில் இருந்ததால் இவர்கள் இன்றும் நண்பர்களாகவுள்ளனர்.

1955ல் தமிழ் நாடு, சிவகங்கையில் உள்ள இந்திய மாநிலக் கல்லூரியில் இவரின் கல்வி தொடர்ந்து, 1957ல் மட்ராஸ் பிறசிடென்சி கல்லூரியில் உயர் கல்வியைத் தொடர்கிறார். இக் காலத்தில் தான் மேற்படி கல்லூரியின் வெளிநாட்டு மாணவர் மன்றச் செயலாளராகக் கடமையாற்றினார். இக் காலகட்டத்தில் இவருக்கு உறுதுணையாக நின்றவர்கள், இவரது உயர்-கல்லூரிச் சகாக்களான திரு. ஏ.எல். அப்துல் மஜீத், முந்நாள் பா.உ.வும், சட்டத்தரணியுமான காலஞ்சென்ற திரு.ஆலாலசுந்தரம் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

மேற்படி உயர் கல்வி நிலையத்தில் இருந்து கலைமாணி (B. A) பட்டத்தை 1959ல் பெற்றுக்கொண்டு இலங்கை திரும்பும் இவரை புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலயத்தின் ஆசிரியராகவும் விளையாட்டுத் துறைப் பொறுப்பாளராகவும் இலங்கைக் கல்வி அமைச்சு நியமிக்கின்றது. இதே ஆண்டில் தான் திரு.கணேசபிள்ளை அவர்களின் புதல்வி மங்களையர்க்கரசியைத் தனது துணைவியாக வாரித்துக் கொள்கின்றார்.

புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலயத்தில் விளையாட்டுத் துறைப் பொறுப்பாசிரியர் என்ற பதவியில் அமர்த்தப்பட்ட வேளையில், புங்குடுதீவின் பல வட்டாரங்களை இணைத்து ஒரு மாபெரும் விளையாட்டு போட்டியினை, ஸ்ராட்டர் சம்பந்தன், எனஃவுன்சர் தியாகராசா போன்றோரை புங்குடுதீவிற்குக் கூட்டிவந்து பின்தங்கிய அந்தக் கிராம இளைஞர்கள் மத்தியில் பொது விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்துவதற்குக் காரணமாகியிருந்தார். புங்குடுதீவில் ஏற்கனவே செயலிழந்து போயிருந்த புங்குடுதீவு இளைஞர் கழகத்தை ஆசிரியர் திரு.சிவசாமியுடன் இணைந்து புனருத்தார

ணம் செய்தார். இந்த மன்ற உறுப்பினர்களை நெறிப்படுத்தி புங்குடுதீவில் பலதரப்பட்ட கல்வி, கலை, கலாச்சார மற்றும் சிரமதானம் போன்ற சமூக சேவைகளில் இளைஞர்களை ஈடுபடுத்திய காரணத்தால் அத்தீவு மக்களின் அபிமானத்தைப் பெற்றார். எனினும் இந்த இளைஞர் கழகத்தினை அரசியல் சார்ந்த ஒரு அமைப்பாக மாற்ற வேண்டும் என்று காலப்போக்கில் "சர்வோதயம் திருநாவுக்கரசு", "வி.கே.சோமசுந்தரம்" ஆகியோர் முனைந்ததன் பேரில் இக் கழக நடவடிக்கைகளில் இருந்து ஒதுங்கியிருந்தார்.

1966ல் கிளிநொச்சி மகா வித்தியாலயத்திற்கு இடமாற்றம் பெற்று அங்கு கல்விப் போதனையில் ஈடுபட்டிருந்த வேளையில் அங்குள்ள வறிய, மற்றும் நகர்ப்புற வசதிகளற்ற மாணவர்களின் நிலை கண்டு துயருற்ற இவர் 1968 சனவரி மாதத்தில் தெல்லிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரிக்கு இவருக்குக் கிடைத்த மாற்றுதல் உத்தரவையும் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து தனது சேவையை கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு அளிப்பதே பொருத்தமானது என்று ஏற்றுக் கொள்கிறார். இந்த இடமாற்றத்தை இவர் ஏற்க மறுத்ததால் இவர் இழந்த சுய-சௌகரியங்கள் அனேகம் என இவரின் குடும்பத்தவர்களும் நன்கு அறிந்தவர்களும் எங்கட்குத் தெரியப் படுத்தியுள்ளனர். 1968ம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் இவரின் சேவை மனப்பான்மையைக் கருத்தில் கொண்டு அப் பகுதி மக்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளால் இராமநாதபுரம் மகா வித்தியாலயத்தின் அதிபராக நியமிக்கப் படுகிறார்.

எனினும் இவரது சொந்த ஊரவர்களான அனலை தீவு வாசிகள் இவரின் செயற்-திறமையை பல வகையிலும் தெரிந்து கொண்ட காரணத்தால் இவரை அவரது சொந்த ஊரிலேயே வந்து பணிபுரியும் படி நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். இதனால் 1970ல் அனலைதீவிற்கு வந்து தனது அதிபர் பணியை மேற்கொள்கிறார். இவர் வந்த வேளை, அனலைதீவு பள்ளிக்கூடத்தின் நிலையோ அரசினால் கவனிப்பாரற்று ஊர் மக்களின் சகல வேண்டு கோள்களும் கல்வித் திணைக்களத்தால் கவனுத்துக்குட் படாத வகையில் அலட்சியப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது.

அதிபர் என்ற வகையில் இவர் மேற்கொண்ட எந்த விண்ணப்பங்களும் பயனளிக்காத நிலையில், 1973ல் பாடசாலைக்கான விளையாட்டுப் போட்டிக்கு தனது சொந்தத் தீர்மானத்திலும் செலவிலும் கல்வித் திணைக்களக் கணக்காளரை பிரதம அதிதியாக வரவழைந்து அனலைதீவு பாடசாலையின் குறைகளை (குறிப்பாக தளபாடங்கள், கட்டடங்கள், முற்றம் மற்றும் இன்னோரன்ன...) தீர்த்து வைத்ததனையும் நினைவு கூருவது பொருத்தம்.

இவ்வேளையில் கிளிநொச்சி மாவட்டம் உருத்திரபுரத்தில் உள்ள மகா வித்தியாலயத்தில் ஒரு நிரந்தர அதிபர் இல்லாத குறை மக்களை வாட்டுகிறது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் 12 அதிபர்கள் மாறியதாகச் செய்தி. சில பொது நலன் விரும்பிகளின் வேண்டுகோளின் படி 1976ல் உருத்திரபுரம் ம.வி.அதிபராக ஒன்றரை

சி.காராளபிள்ளை அவர்களின் மண விழா மலர் -1996

வருடங்கள் கஷ்டங்களின் மத்தியில் கடமையாற்றிய பின்னர், தானாகவே 1978ல் இருந்து முரசுமோட்டை முருகானந்தா வித்தியாலயத்தில் அதிபராகப் பொறுப்பேற்கிறார். 1980 களில் சில அரசியல் வாதிகளின் எதேச்சாதிகாரப் போக்குக்குத் தலை வணங்க மறுத்த ஒரே காரணத்துக்காக தானாகவே ஏற்படுத்திக் கொண்ட சொந்த லீவில் 4 வருடங்களைக் கழித்ததும், நாட்டை விட்டே நீங்கி

யிருக்க வேண்டும் என்ற நிலையில் 1985ம் ஆண்டு பிரான்சுக்குள் பிரவேசித்ததும், 1986ம் ஆண்டு பரிசில் ஒரு தமிழர் கல்வி நிலையம் தாபகமாக காரணமாக இருந்ததும், தொடர்ந்தும் இன, மத, மொழி வேறுபாடற்ற இவர் பரிசிலும் ஆற்றி வரும் சேவை சகலரும் அறிந்ததே.

விழாக்குழு

இன்னுமொரு மனிதனைக் கண்டேன்

ஒரு மனிதனை சரியாக புரிந்து கொள்வதற்கு அவருடன் பழகிய காலங்களை வைத்தோ அவருடைய வாழ்க்கை முறையை வைத்தோ எடைபோட்டு விட முடியாது.

அவர் பேசுவதை வாழ்க்கையிலும் நடைமுறைப்படுத்துகின்றாரா? என்பதை பார்க்கவேண்டும். அப்படி வாழ்பவர் தான் மனிதர். அவர் மக்கள் மத்தியில் பேசப்படுபவர் ஆகின்றார்.

அந்த வரிசையில் மனிதனாக வாழ்ந்து மக்களால் பேசப்படுபவர்களில் ஒருவராக எங்கள் மரியாதைக்குரிய காராளபிள்ளை ஆசிரியரும் இணைந்து கொள்கின்றார்.

காராளபிள்ளை ஆசிரியரும் இணைந்து கொள்கின்றார்.

திரு. காராளபிள்ளை யார் அவர் எப்படிப்பட்டவர்? அவர் வாழ்ந்த விதம் எப்படிப்பட்டது? இப்பொழுது வாழ்கின்ற விதம் எந்த விதமானது? அவரது அரசியல் நிலைப்பாடு என்ன? அவரது சமுதாய ஆன்மீகப்பார்வை எப்படிப்பட்டது?

பல தேசங்களிலும் கால் பதித்து நிற்கின்ற எமது உறவுகளின் நிலை கண்டு அவர் எவ்விதம் வெதும்புகிறார்? அவர் காணவிரும்புகின்ற சமுதாயத்தின் தன்மை என்ன? என்பது பற்றி எல்லாம் ஆழ ஆராய்ந்தால் அவர் ஒரு மனிதராக காட்சியளிக்கின்றார்.

ஒரு நல்ல மனிதன் எப்படியெல்லாம் சிந்திப்பானோ? எப்படியெல்லாம் செயற்படுவானோ? இப்படி நான் எழுப்பிய அத்தனை கேள்விகளுக்கும் மனிதன் என்ற பதிலில் அடங்கி விடுகின்றார்.

மண்ணில் பிறப்பவர்கள் எல்லோரும் மனிதர்களாக வாழ்ந்து விடுவதில்லை. ஆனால் மனிதர்களை காணும்போது எமது மனங்கள் எம்மையறியாமலேயே பூரிப்படைவதில்லையா? அந்த நிலையை இன்றும் நான் அடைகின்றேன் காராளபிள்ளை மாஸ்டர். என்ற நல்ல மனிதனை சந்தித்ததில்

வளமுடன் அவர் நீடுழி வாழ்க

தெட்டூர் அவர் சமுதாயப் பணி அவர் வாழும் காலம் வரை தொடர்க

அன்புடன்

எம். குருநாதன்

இயக்குநர் - இளையநிலா

நீர்ஞ்சன் வெல்டிங் வேர்க்ஸ்

(ஆலைப்பந்தியடி, யாழ்ப்பாணம்) பிரான்சிலும் தொடர்கின்றது.

வியாபார ஸ்தலங்களுக்கான

கருக்கு கதவு, இரும்பு கேற் வகைகளுக்கு

நீர்ஞ்சன்

அல்மேனிய, பிளாஸ்டிக் ஜன்னல் கதவுகள்,

இரட்டைக் கண்ணாடி வேலைகளுக்கு

நீர்ஞ்சன்

வீடுகளுக்கான கிறில் ஜன்னல்,

மற்றும் இரும்பு வேலைகட்கு

நீர்ஞ்சன்

உங்கள் வீட்டுக் கதவுக்குப் பாதுகாப்புப் பூட்டு 1490 F மட்டுமே.

ஒரு திறப்பால் மூன்று இடங்களில் பூட்டிக்கொள்வது.

NIRANJAN WELDING WORKS

தொடர்புக்கு: ராஜா & ரஞ்சன்
தொ.பேசி இல.: 42 28 99 06

வாழ்த்துக்கின்றோம்!

எங்கள் காராளியீள மாஸ்டர்

இன்னும் பல்லாண்டு வாழ வாழ்த்துக்கின்றோம்!

இல்லத்தவர் நாடும் மளிகை ஸ்தாபனம்

ஏசியா என்ர்பீரைஸ்

வாரந்தோறும் இலங்கையில் இருந்து இறக்குமதிபாகும்

✿ மரக்கநீ வகைகள்

✿ கடல் உணவுகள்

✿ பத்திரிகைகள் (வார, மாத, சஞ்சிகைகள்)

குறுகிய காலத்தில் தமிழ் மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்ற ஸ்தாபனம்

ASIA ENTERPRISE

230, RUE DU FAUBOURG ST DENIS

75010 PARIS

Tél.: 40 34 87 46

Mo: La Chapelle ou Gare du Nord

வாத்தியாரே
உங்களால் எங்கள் மண்ணிற்குப் பெருமை
உங்களிடம் நாங்கள் கற்றதனால்
எங்களுக்குப் பெருமை
வாழ்க.... வாழ்க.... இன்னும் பல ஆண்டுகள் வாழ்க

மளிகைப்பொருட்கள்
மரக்கறி வகைகள்
கடல் உணவுப்பொருட்கள்
ஆகியவற்றுடன்
வீடியோப்படங்கள் வாடகைக்கும் - விற்பனைக்கும்
நாடுங்கள்

ஸ்ரீ மஹால்

மளிகை ஸ்தாபனம்

197, Rue du Fg Saint-Denis
75010 PARIS Tel: 46 07 83 12
Mo: La Chapelle / Gare du Nord

மலிவான பேரட்டோ கொப்ரீ சேவை

கொப்ரீ லா சப்பல்

*COULEUR
LASER*

*NOIR ET BLANC
POINT FAX*

COPIES LA CHAPELLE

32, Rue Philippe de Girard
75010 PARIS
Mo: La Chapelle ou Gare du Nord
Tél.: 42 09 60 94

பாரிசில்

தரமான வீடியோ திரைப் படங்கள்
வாடகைக்கும் விற்பனைக்கும்

அன்றும் இன்றும் புகழ்பெற்ற

காதுக்கினிய கானங்கள் அடங்கிய
C.D., ஒடியோக்கள்
அனைத்திற்கும்

M.G.S. No 1

திரைப்பட வெளியீட்டின் முன்னோடிகள்

191, Rue du Fbg. Saint Denis 75010 PARIS
Tél.: 42 05 63 89 Fax: 42 05 63 66

பிரான்ஸ் சேவியர்

முன்னாள் தலைவர்,
'தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகம்,
பாரிஸ், பிரான்ஸ்.

“புனர்வாழ்வுக்கழக நடைமுறைகளுக்கு இவரது ஆலோசனைகள் பெறுமதியானவை”

நான் பிரான்சிற்கு வந்த பின்னர், பரிஸ் தமிழர் கல்வி நிலையக் காப்பாளர் என்ற வகையில் திரு. சி. காராளபிள்ளை அவர்களுடன் அறிமுகமானேன். எனது மகன் சஞ்சீவ் அங்கு கல்வி கற்கும் நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களில் ஒருவன் என்ற வகையில் அவரைப் பற்றி மேற்படி கல்லூரி வட்டாரங்களில் இருக்கும் மதிப்பையும் அன்பையும் நான் அறிந்த வண்ணமே உள்ளேன். இந்தக் கல்லூரியில் இடையறாது பணி புரியும் ஆசிரியர் குழாத்தின் பணியையும் நான் நன்றியுடன் நினைவு கூருகிறேன். எனது மகன் இங்கு படிக்கும் காலத்தில் இந்தத் தாபனத்தினால் வழங்கப் படும் பல பரிசில்களையும் பெற்று ஒரு தமிழ் மாணவனாக பிரான்சில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதற்கு இந்தக் கல்லூரி ஆசிரியர்களின் பங்கு மகத்தானது. திரு. சி. காராளபிள்ளை அவர்களின் தன்னலமற்ற பண்பினையும் திறந்த மனதையும் இந்தக் குறுகிய கால ஐரோப்பிய வாழ்க்கையில் என்னால் உணர முடிந்துள்ளது.

அவசியம் என்ற வேளையில் அல்லது ஆபத்துக்குள் ஒருவர் உட்பட்டுள்ளார் என்ற சந்தர்ப்பத்திதில் அவர் தானாகவே முன் வந்து உதவி செய்யத் தயங்கியதேயில்லை.

இனந்தெரியாதோரால் சில மாதங்களின் முன்பு நான் தாக்கப் பட்டு, நோயாளியாக இருந்த வேளையில் என்னைப் பல முறை நேரில் வந்து பார்த்து ஆறுதல் கூறியது மட்டுமன்றி, நாளாந்தம் எனது உடல் நிலை பற்றி விசாரித்த அந்த அக்கறை என்னால் மறக்க முடியாத ஒன்று.

தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழக நடைமுறைகள் தொடர்பில் அவ்வப்போது நான் கேட்டுக் கொண்ட வேளைகளில் இவர் அளித்த ஆலோசனைகள் பெறுமதி வாய்ந்தவை என்பதனை நான் இங்கு குறிப்பிடுவதும் பொருத்தமானது.

இன்று நாங்கள் சிக்குண்டிருக்கும் இந்த நெருக்கடியான கால கட்டத்தில் இவரைப் போன்றவர்கள் நூற்றாண்டு காலம் வாழ்ந்து எங்களுக்கு வழிகாட்டிகளாக தொடர்ந்தும் இருக்க வேண்டும் என்று நான் ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

யார் இந்தக் காராளி மாஸ்டர்

கருமை நிறம் கம்பீரத் தோற்றம்
கண்டவர்களை கண்ணேரம்
கதைக்க வைக்கும் கண்ணியவான்
அனலைதீவு பெற்றெடுத்த ஆசான்
வென்றெடுக்கும் வெண்கல குரலோன்
கற்றவர்கள், மற்றவர்கள் எல்லோரும்
அறிந்திடுவர் அவர் தான் காராளி மாஸ்டர்
வன்னி மக்களுக்கு வடிவாகத் தெரியும்
தீவுப்பகுதி மாணவர்களின் தீர்க்கதரிசி
பட்டின படிப்புக்காக
"காகம் பிச்சிய தோணியிலும்
கடல் கடந்து வரும் தீவான்கள்" என்று
ஏளனம் செய்தோரை எள்ளி நகையாடி
ஏற்றம் காண சீற்றம் கொண்டார்
பட்டினம் செல்லும் உயர் மாணவரை
புங்குடுதீவில் நிறுத்தி
மகாவித்தியாலயத்தில் புகுத்தி - உயர்
நிலை செய்திட்டார்.
அனலைதீவில் அதிபராக இருந்து
அல்லப்பட்ட மாணவரை ஆதரவு
அளித்திட்டார்
வன்னி மாணவர்களை வளம் - பெறச் செய்ய
ஊர் மாறி உருத்திரபுரம் வந்திட்டார்
வித்தியாலய பொறுப்பை ஏற்றிட்டார்.
விளையும் பயிரை முளையில் தெரியும் என்று
முளவிட்ட மாணவரை கிளை விட
செய்திட்டார்
முரசுமோட்டை முருகானந்தாவிலும்
இராமநாதபுரம் வித்தியாலயத்திலும்
இராமராக இருந்து - பலஇன்னல்களை
சந்தித்து, இனம் காட்டினார்.
பள்ளிகளில் அரசியல் கலப்பை
அறவே ஒழித்தால்
அரசியல் பிரமுகர்களின் பள்ளிப்
பிரவேசங்களை அடியோடு தடுத்தார்.
ஓ.எல். பரீட்சை வந்திட்டால்
ஓடர் பல போட்டிடுவார்
கொப்பி அடித்திட்டால் - தன்
கோபத்தை காட்டிடுவார்
சிங்கள பரீட்சை என்றால்
சீரியலாக இருக்கமாட்டார்

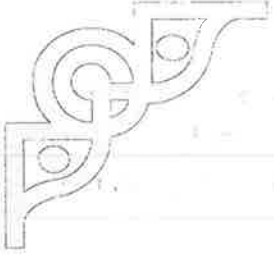
நான் கனநாளாய் காணவில்லை
காராளி மாஸ்டரை
கடல் கடந்து போனதாக
கனபேர்கள் சொன்னார்கள்
சொன்னான் பாரிசில்
என் தம்பி தாசன் தன்னருகிலும்
இடம் பெயர்ந்த மக்களின் மத்தியில்
ஓர் விடிவெள்ளியாக இருப்பதாக...
மாஸ்டருக்கு அறுபது வயதா?
யாரும் நம்பமாட்டார்கள்
நாங்கள் நம்புகிறோம்
மணிவிழாக்காணும் மாஸ்டருக்கும்
மண்வாசனை மறக்காமல்
மணிவிழாக்கள் எடுக்கும்
என்னருமை மக்களுக்கும் மலர்குழுவுக்கும்
மாஸ்டருடன் சேர்ந்து - என் வாழ்த்துக்கள் பல

- நொச்சி ஆனந்தன்

கருத்தவர் காராளியிவ்வை!

10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருமிகு காராளியிள்ளை
அவர்களும் திரு. ஜெயக்குமார் அவர்களும்
இணைந்து பாரிஸ் வாழ் மக்களுக்கு பிரெஞ்சு
மொழியைக் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கோடு
ஒரு குழுவை ஆரம்பித்த பொழுது அந்தக் குழுவில்
நானும், இன்னும் ஒரு நண்பரும் இருக்கவேண்டும்
என்று என்னையும் சேர்த்து 9 பேர் கொண்ட
செயற்குழுவுடன் ஆரம்பிக்கப் பட்டது தான் "பாரிஸ்
தமிழர் கல்வி நிலையம்". இந்தக் கல்வி நிலையம்
திருமிகு. காராளியிள்ளை அவர்களை ஆஸ்தான,
ஸ்தாபகக் காப்பாளராகக் கொண்டு அவரது வழி
நடத்தலின் கீழ் கடந்த 10 ஆண்டுகளாக இயங்கி
வருகிறது என்பது சகலரும் அறிந்ததே. இவ்வாறு
இயங்குவதற்கு அவரின் தரமான வழி நடத்தலே
காரணமாகும். அவர் இலங்கையில் ஆற்றிய கல்விச்
சேவையை இங்கும் தொடர்ந்து நடாத்தி வருகின்
றார். அவரை எல்லோருக்கும் ஒரு கல்விச்
சேவையாளராகத் தான் தெரியும். ஆனால் அவர்
நல்லதொரு கலைஞானம் கொண்ட கலைஞரும்,
நல்ல ரசிகரும் என்பது பலருக்குத் தெரியாது. இது
நமக்குத் தொழும். அவர் எமது பாடசாலையின்
சுற்றுலாக்களுக்கு எம்மோடு வந்த பொழுது தான்
அவரது பாடலும் நகைச் சுவைகளும் பலருக்குத்
தெரிந்தன. எவரோடு எப்படிப் பழக வேண்டும்
என்பதில் அவருக்கு நிகர் அவரே. பாரிஸ் நகரில்
பல கலைஞர்கள் இருக்கின்றார்கள். அந்தக்
கலைஞர்களில் இவரும் ஒருவர். எப்படி? அறிஞர்
அண்ணா எந்த நேரத்திலும் எந்த மேடையிலும்
திடீரென ஒரு பொருளைக் கொடுத்துப் பேசும் படி
கூறினால் பேசக்கூடிய வல்லவர். அறிஞர். அது
போல் இங்கேயும் ஒரு அறிஞர். அது காராள
யிள்ளை அவர்கள். எந்த மேடையிலும் மணிக்கணக்
காகப் பேசி மக்களைத் தன் வசப் படுத்தக் கூடிய
ஒரு மாமனிதன் இவர். இவருக்கு ஏற்ற நல்ல
துணைவியார், பிள்ளைகள். இவர் மணிவிழா
சிறப்பாக நடைபெறவும், இன்னும் பல விழாக்கள்
தொடரவும் மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களைத்
தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

- இரா. குணபாலன்
(ஆர்.ரி.எம். பிறதர்ஸ் சார்பில்)

ஆசானுக்கு

ஒரு

பாராட்டு

மணிவிழாக் காணும் தமிழீழ மகனை
மண்மக்கள் மாணவர்கள் நல்லறிவாளோன்
போற்றிடும் இந்நாள் அறுபது ஆண்டோடும்
இன்னும் அறுபது ஆண்டுகள் வாழ்ந்திட வேண்டி
என்மதக் கடவுளை வணங்கியே நிற்கிறேன்
கவிதை போல் வாழ்கவென பிரார்த்திக்கிறேன்

செந்தமிழ் தேனை அள்ளியே வழங்கி
பரிதியின் ஒளியாய் அறிவினைப் பரப்பி
கொள்கையின் உயர்வை நடையினில் காட்டி
அயரா உழைப்பை அன்பினில் செலுத்தி.....
ஆண்ட தமிழன் அகதியாய் மேய்ந்ததை
அடிக்கடி கண்டு நீண்ட சிந்தனையைச்
நிஜமென நிறுத்திப் பாரிஸ் மண்ணிலும்
தமிழனுக்கோர் கல்விநிலையம் நிறுவிட்ட
ஸ்தாபகராய் காவலராய் மேலியே நின்றாய்
இன்னரும் செயலால் என்னரும் தமிழன்
தவிப்பினைத் தீர்த்தாய் அந்நிய மண்ணிலும்
தன்னம்பிக்கையினை உயர்வாய் மீண்ட
ஆசானே
காராளபிள்ளையே ஏணிபோல் வாழ்ந்திட்டதய்
எறியோர் எல்லாம் மாணவர்களே யானோம்
எறியவர் தொகையை எண்ணியா வைத்தாய்?

வீசிடும் தென்றல் தழுவிடச் சுகந்தம்
பேசிடும் சொற்கள் செயலானால் சொர்க்கம்
காசினி வாழ்வு நாலுபேர் மதிப்பினைச் சேர்க்கும்
வீசிய புகழின் வீச்சினில் நாளைய தலைமுறை
பூக்கும்
ஆசானின் வழியே வாழ்வினை வளமாக்கும்..
பொற்றா மரைபோல் பொலியவே தமிழன்
இத்தரை வாழ்வில் நிமிர்ந்திட வழிகாட்டும்
எத்தராய் வாழ்பவனும் உந்திருமுகம் கண்டு
சித்தனாய் மாறித்திருந்திட கூடும் - அந்த
ஆசானைப் பாராட்டி அகமகிழ்வடைகிறான்
கவிஞன்

பழந்தமிழ் சாதி படையின் நடையினை
பண்புடன் பேசித் துணிவுடன் நின்றாய்
கடையினில் கிடக்கும் குள்ளர் கேள்வியினை
விடையினால் விளக்கி வழியினைத் திறந்தாய்
தர்க்கங்கள் புரியும் வர்க்கங்கள் சார்ந்த
தளுக்கரைச் சாடியே மேடையில் நிமிர்ந்தாய்
தாய்ப்பால் குடியா தமிழினைத் துரோகிகளை
மொழியால் அடித்து விழியினைத் திறந்தாய்
மடைநெடு வெள்ளம் போல்நின் அறிவினை
உரைநடையினை உணர்ந்தார் பலரென
நாணறிவேன்

உடல் - பொருள் - ஆவி தமிழ் கடலென விரிந்தென
முடமெனக் கிடந்தோரும் எழுந்ததைக் கண்டேன்
பட்படென பாயிரம் பேசும் வாயெனப்
பல பேர் புகழ்ந்ததை நான் கேட்டேன்
தமிழனாய் பிறந்த தாலே பிள்ளைக்கு
மனத்துணிவதிகம் என்பேன்
இத்துணிவும் பணியும் என்றும் நிலைத்திட
ஆசானே அன்போடு நட்பும் பண்பும்
அறத்தோடு தமிழ் மணமும் குணமும்
நீண்ட ஆயுளும் மகிழ்ச்சியும் அமைதியும்
தழைத்திட மலர்களால் மாலை சூட்டி
கழுத்தினில் போட்டால் கழற்றி எறிந்திடுவாய்
கவிமலர்களால் தீட்டி காலம்பல துலங்கிட
கறைபடியாக் கவிஞனின் வாழ்த்தி நிற்கிறான்
வாழ்க - வாழ்க - வாழ்க - பல்லாண்டு

- கவிஞன் கி.கிறிஸ்டியன்

யாழ். சம்பத்தரிசியார் கல்லூரி
பழைய மாணவர் சங்கம்,
பாரிஸ், பிரான்ஸ்.

“புனித நோக்குடைய கல்விச் சேவையாளர்”

முற்றத்தில் நாங்கள் வளர்த்து நாளாந்தம் எங்களைப் பரவசமடைய வைக்கின்ற நோசாக்கள், மல்லிகைகளை விட மிக மிக அழகான மலர்கள் காடுகளில் மலர்ந்து மக்கள் கண்களில் அகப் படாமல் மறைந்து போகின்றன என்பதில் எங்களுக்கும் நம்பிக்கையுண்டு. இவ்வாறு எங்கள் சொந்த நாட்டில், வறுமை, யுத்தம் மற்றும் ஆதரவின்மை காரணமாக அனேக மாணவ மணிகளின் திறமையும் உயர்வும் இந்தச் சமுதாயத்திற்குக் கிடைக்காது போயிருக்கிறது.

இவர்களில் ஒரு சிலருக்காவது யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த எங்கள் சம். பத்திரிசியார் கல்லூரி நிர்வாகத்தின் ஊடாக உதவி செய்வதையும் ஒரு நோக்கமாகக் கொண்டு யாழ். சம். பத்திரிசியார் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தை இங்கு தாபிப்பது என நாங்கள் முடிவு செய்தோம்.

எனினும் பரிஸ் நகரத்தின் குடியமர்வுச் சூழ்நிலைகள் எங்களை மனந் தளர வைத்த வேளையில் தனது சொந்தக் காரியாலயத்தையும் தனது சொந்த மனதையும் திரு. சி. - காராளபிள்ளை அவர்கள் திறந்து விட்ட அந்த நேரத்தில் நாங்கள் நெகிழ்ந்து போனதை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது என நினைக்கின் நோம்.

1989ல் அந்த நேரம் பரிசின் தமிழ் பங்குத் தந்தையாக இருந்த அருட்திரு ரி. ராஜன் அவர்களின் வழி காட்டுதலினதும் தலைமையின் கீழும் திரு. காராளபிள்ளை அவர்களின் காரியாலயத்திலேயே எமது சங்கத்தின் அங்குரார்ப்பணக் கூட்டம் நடைபெற்றது. பிரான்சிலேயே எமது பழைய மாணவர் சங்கம் தான் முதன் முதலாகத் தொடங்கப் பட்ட பழைய மாணவர் சங்கம் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானது.

இந்த எட்டு ஆண்டுக் காலத்தில் எங்களிற்கு கூட்டங்கள் நடத்த இடம் தேவைப் பட்ட சகல வேளைகளிலும் ஒரு விதமான மறுப்புமின்றி தனது காரியாலயத்தைத் தந்து உதவியது மட்டுமின்றி, எங்கள் சங்கத்தின் நிர்வாகத் தொடர்புகளுக்கு தேவையான பிரெஞ்சு மொழிபெயர்ப்புகளையும் செய்து தந்து எங்கள் சங்கத்தின் ஆக்கபூர்வமான வளர்ச்சிக்கு அன்றும் இன்றும் ஊக்கம் தந்து கொண்டிருப்பவர், தான் எமது ஆசிரியர்.

தனது சொந்தப் பிரச்சனைகள் எது எவ்வாறு இருப்பினும் தனது நண்பர்களும் மற்றவர்களும் மகிழ்வடையட்டுமே என்ற உன்னத, பண்பான நோக்கம் கொண்ட ஒரு மதிப்புக்குரிய, ஆசிரியராகத் தான் நாங்கள் இவரைக் காண்கின்றோம்.

தான் பெற்ற கல்வி-இன்பம் இவ்வையகம் பெற வேண்டும் என்ற புனித நோக்குடைய ஒரு கல்விச் சேவையாளர் இவர்.

பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டு மாண்புறும் எந்த ஒரு சேவையாளனுக்கும் பின்னால் ஒரு பெண் இருப்பது நாங்கள் அறிந்ததே. இந்த வகையில் திருமதி. மங்கையற்கரசி காராளபிள்ளை அவர்கள் இவரின் வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமாக இருந்து கொண்டுள்ளார் என்பது சொல்லாமலே தெளிவு.

எமது மதிப்புக்குரிய திரு. திருமதி காராளபிள்ளை தம்பதியினரின் தன்னலமற்ற சேவை நீடித்து சுகத்துடனும் நலனுடனும் இவர்கள் நீழ்லி வாழ வேண்டும் என்று அன்புடன் மனதார வாழ்த்தி இறைவனைப் பிரார்த்தித்து நிற்கின்றோம்.

விராக் குழு

லாதீஸ் லோகனாதன்
அந்தோனிப்பிள்ளை இராகுலன்
வேலுப்பிள்ளை அருளானந்தம்

மலர்க் குழு

வண்ணை தெய்வம்
இ.க. அரிபநாயகம்
கோவை நந்தன்

நிர்வாக உதவி

பிரியாலயம் துரைஸ்
க.குமார்
ச.சபாஸ்

அச்சுப் பதிப்பு

மெய்கண்டான், பாரிஸ்

அட்டைப் பதிப்பு

பாரதி அச்சகம், பாரிஸ்

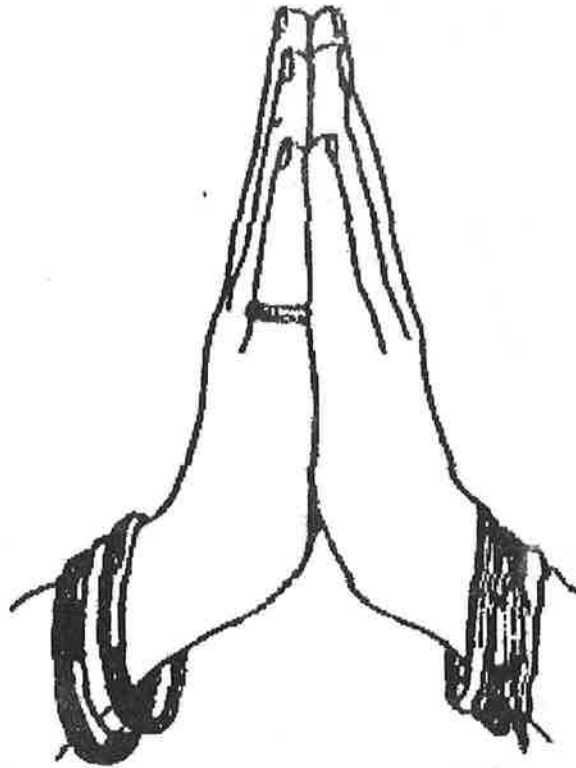
வடிவமைப்பு

ரஜனி பதிப்பகம், பாரிஸ்

மலராசிரியர்

வண்ணை தெய்வம்

நன்றி

இம் மணி விழா சிறப்புற அமையச் சகல
விதங்களிலும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய நல்
இதயங்களுக்கு எம் இதயங்கனிந்த நன்றிகள்

மணி விழாக் குழுவினர்

இன்னும் பல்லாண்டு காலம் வாழவேண்டும்...

வயதால் அறுபதாகியும், மனதால் என்றும் இளையவராய் அனைவரோடும் அன்பும், நட்பும் காட்டிச், சிரித்த முகத்தோடு மனம் குளிரப் பேசி மகிழ்பவர் எங்கள் மாஸ்ரர்.

ஏணியாய் நின்று, ஏற்றி வைக்கும் ஆசானாய்ப் பணியாற்றியதாலோ, பாரிஸ் மாநகரில் எம்மண்ணின் விடுதலை, எமது மக்களின் கல்வி - கலை - கலாச்சாரம் போன்ற பல்வேறு பணிகளில் இயங்கிவரும் இளைஞர்களோடு தன்னையும் ஒருவனாக்கி ஊக்கம், உற்சாகம், தந்து அனைவருக்கும் ஒரு உறுதுணையாக நின்று, உந்து சக்தியாகத் திகழ்பவர் எங்கள் மாஸ்ரர்.

கற்றுத் தேர்ந்த அறிவும், கண்டறிந்த அநுபவமும் நிறைந்திருந்தும் மிகவும் அடக்கமாக அளப்பரிய பணிகளை ஆற்றி வருபவர் எங்கள் மாஸ்ரர். இவர் மலர்ந்த முகம் கண்டு, கலந்து பேசித் தம் துயரங்களைத் தொலைத்தவர்கள் பலர். அதில் நானும் ஒருவன்.

"எங்கள் மாஸ்ரர் நோய் நொடியின்றி இன்னும் பல்லாண்டு காலம் வாழவேண்டும்"

இது பாரிஸ்வாழ் பல்லாயிரம் பேரினது வேண்டுகல். இவரால் ஊக்கம் பெற்ற அடியேன் என் பிரார்த்தனையும் இதுவே!

ஐ.த.எ.ஒன்றியம்
பிரான்ஸ்

தலைவர்
சி.ம. அனலையூர் சண்

நல்வீரனும் நல்வாழ்த்தும்

எம்மினம் தழைத்தோங்க

உறுதுணையாயிருந்தீர்கள்

என் மனதில் உள்ளதனை

எழுத்துருவில் வடிக்கின்றேன்

உமை நம்பி வந்திட்ட

அத்தனை பேருக்கும்

உறுதுணையாய் இருந்து

சேவை பல புரிந்திட்டீர்

கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாடு கதைப்பார் பலர்

அதைக் காப்பவர் நீரன்றோ

எல்லார்க்கும் நல்லவராய்

எங்கள் உடன் பிறப்பாய்

இதயத்தில் வீற்றிருந்து

சேவை தொடரவென

மனதார வாழ்த்துகின்றேன்

மணிவிழா நாயகனே!

- அனலையூர் சண்

சுமார் 1 வது ஆண்டுவிழாவில் சிறப்புரை ஆற்றுகிறார்

குடும்பத்தில் பேரப்பிள்ளைகளுக்கு ஏடு தொடக்குகின்றார்

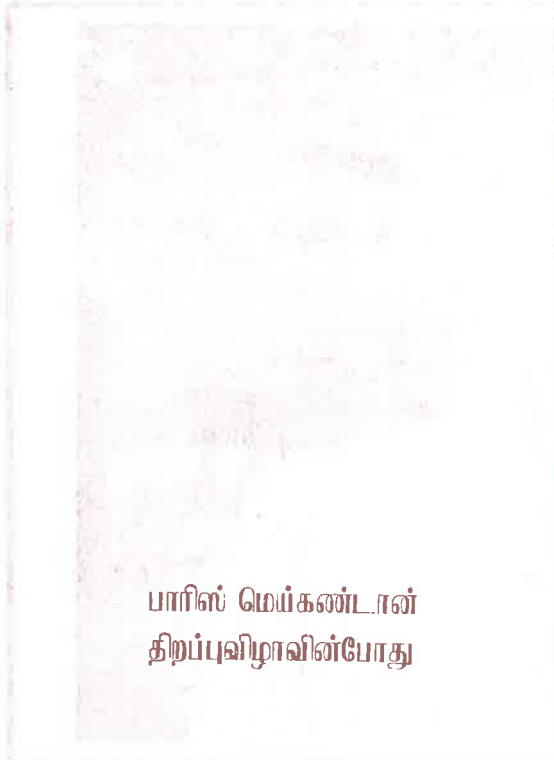
பாரிஸ் தமிழர் கல்விநிலைய நிர்வாகிகளுடன் (1989)

மாஸ்ரர் மொழிபெயர்ப்பு நிலைய முகாமையாளர்கள் ஜோன. புளொட் அவ்றில், ஜோன் பியர் அவ்றில்

அந்தநாள்
ஞாபகம்
நெஞ்சிலே
வந்ததே
நண்பனே!
நண்பனே

பாரிஸ் மெய்கண்டான்
திறப்புவிழாவின்போது

திரு காராளபிள்ளை அவர்கள் துணைவியாருடனும் பேரப்பிள்ளையுடனும்

மாஸ்டர் மொழிபெயர்ப்பு அலுவலகத்தை பிரபல சட்டத்தரணி திரு.பிக்குவா அவர்கள் திறந்து வைக்கிறார்

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் ஈழத் தமிழரின் அடுத்த தலைமுறையும் எமது கலாச்சாரமும்

கலாநிதி செ. பத்மமனோகரன்

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் பரந்து வாழ்கின்ற தமிழர், தம் கலாசார விழுமியங்களில் எவற்றைப் பேணவேண்டியது என்ற வினா எழுகின்றது. இந்த வினாவிற்குத் தகுந்த பதில் காணாவிடின், அடுத்த தலைமுறைக்குள் எமது கலாசாரம் மறைந்து போய்விடும் என்ற அச்சம் பலரிடையே எழுந்திருப்பது ஒன்றும் மறைக்கக்கூடிய விடயம் அல்ல.

கலாசார விழுமியங்களை அடுத்த தலைமுறைக்குச் சேர்த்து விடுகின்ற பணி என்பது, பெற்றோர்களாகிய எமது கவனமும், சகிப்புத் தன்மையும், நேர்மையும், புரிந்துணர்வும் மிக்கதான ஓர் அம்சமாகும். புலம்பெயர் வாழ் நாட்டுச் சூழலுக்குள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எமது அடுத்த தலைமுறை மினர் புதிய, ஏனைய கலாசார வாழ்வியை எதிர்நோக்கும் சந்தர்ப்பம் உண்டு. நாம் எமது கலாசார மரபுகளிலுள்ள பல்வேறு நல்ல அம்சங்களைப் பின்பற்றுவது போல, அவர்களும் மாற்றுக் கலாசாரங்களிலுள்ள பல நல்ல அம்சங்களையும் பின்பற்றுவார்கள். எமது கலாசார விழுமியங்களில் நல்லவை உள்ளன என்கின்ற உணர்வு வரக்கூடியதான ஒரு போக்கை நாமே அவர்களிடம் ஏற்படுத்த வேண்டும். வெறும் குருட்டுத்தனமான நம்பிக்கைகள், அழுங்குத்தனமான கோட்பாடுகள், மூடத்தனமான சில கொள்கைகளை நாம் அவர்களிடமிருந்து திணித்தோமானால், அடுத்த தலைமுறைக்குள் எமது கலாசாரம் எங்காவது மூட்டை கட்டிவைக்கப் பட்டு விடும் என்பது மறைக்கமுடியாத உண்மை.

எம் அடுத்த தலைமுறைக்குள் புகவிட கலாசாரம் மிக ஆதிக்கம் செலுத்தும். வீட்டிற்கு வெளியே பாடசாலை, விளையாட்டு, நண்பர்கள், பொழுதுபோக்கு என்றும், வீட்டுக்குள்ளே அது வானொலி, தொலைக்காட்சி, புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள் என்றும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது.

உணவு தயாரித்தல், உடை, வீட்டு வசதிகள், மணவாழ்க்கைத் தொடர்புகள், நடத்தை, பரம்பரை வழக்கங்கள், விசேஷமான குறியியல் குணாம்சங்கள், மருத்துவ முறைகள், சமயக் கோட்பாடுகள், திருவிழாக்கள், சடங்குகள், கல்விமுறை, சங்கீதம், நடனம், கிராமியப் பாடல், விவசாய வாழ்க்கை போன்றனவும் இன்னும் பலவும், இவை ஒருவரின் வாழ்க்கையில் அவரது பழக்கத்தையும் நடைபாவனையையும் கீர் செய்கின்றது. இவற்றினை நாங்கள் "கலாசாரம்" என்று உணர்ந்து கொள்வோம்.

சமயத்தை ஒரு மொழியுடனோ அல்லது இனத்துடனோ அடையாளப்படுத்துவது பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாததாகும். சிலர், மொழியும் சமயமும் பிரிக்க முடியாத ஒன்று என்று எண்ணுகின்றார்கள். "சைவசமயம்தான் தமிழ், தமிழ்தான் சைவசமயம்" என்று சிலர் கூறுவார்கள். இந்தியாவில் உள்ள சைவ சமயத்தவர் எல்லோரும் தமிழ் பேசுவதில்லை ஒரே உடுப்பு உடுப்பதில்லை அத்துடன் ஒரே சமூகப் பாவனைகள் அல்லது பழக்கங்கள் கொண்டவர்களும் அல்ல.

"தமிழ்க் கலாசாரம்" என்றும்

"தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு"

தனியே அவர்க்கோர் குணமுண்டு" என்றும், கூறப்படும் கருத்துக்கள் தமிழ்க் கலாசாரம் என்பதனை ஒரே தன்மை கொண்ட தொகுப்பாகக் (homogenous) கருதுகிறது. தமிழ்க் கலாசாரம் என்பது பல்தன்மை கொண்ட வெவ்வேறு சக்திகளின் வலைப்பின்னலாக (heterogenous) அமைந்துள்ளது என்பதை நாம் நோக்க வேண்டும். கலாசார விழிப்புணர்ச்சியை, அரசியல் பொருளாதார எல்லைக்கு வெளியே நாம் தனித்து, பிரித்து அணுக முடியாது. இந்த அரசியல் பொருளாதாரமும், அதனால் ஏற்படுகின்ற கலாசார விளைவும் ஒன்றுடன் ஒன்று

பின்னிப் பிணைந்துள்ளமை மறுக்க முடியாத ஓர் உண்மை.

இங்கு முக்கியமாக கலாசாரத்தைப் பற்றி மட்டுமே குறிப்பிட நான் விரும்புகின்றேன். ஆசிய நாடுகளில் அரசியல் தேசியவாதத்திற்கு முன்பு கிறித்தவ சமய நடவடிக்கைகளின் பிரதிபலிப்பால் சமய விழிப்புணர்வு, முக்கியமாக மத்திய வர்க்க அல்லது உயர்மட்ட மத்தியவர்க்கத்தினராலேயே, எழுப்பப்பட்டது. மேற்கத்திய கலாசார ஆதிக்கத்திற்கு இவர்கள் முகம் கொடுக்க நேரிட்போது தம்முடைய சொந்த அடையாளத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள நேர்ந்தபோதுதான், இக்கலாசார விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது. இக்கலாசார விழிப்புணர்வானது மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் மதிப்பீடுகளையும் நோக்கங்களையும் ஆதரிப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றாகும்.

பரத நாட்டியமும் கர்நாடக சங்கீதமும் கலாசார ரீதியாகத் "தமிழரின் கொடைகள்" என இவர்கள் கருதினார்கள். இரண்டையும் தமிழரின் கலை, அவர்களின் சாதனைகள் எனக் கூறிப் பெருமையடைந்தார்கள். அதன் பின்புதான் மத்தியதர வகுப்பினர் இதில் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டனர்.

அதன் காரணத்தால் பொதுமக்களிடையே பரவியிருந்த நாட்டுக்கூத்து போன்ற பாரம்பரியக் கலைகளும் கிராமியக் கலைகளும் நசிந்துபோகத் தொடங்கின. அதாவது அதனை ரசிப்பதற்கோ அல்லது கற்பதற்கோ மிகச் சிறிதளவு மக்கள் மட்டுமே ஆர்வம் காட்டினர். 1960ஆம் ஆண்டுகளில் பாரம்பரியமாக ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களிடையேயிருந்து "தமிழ் கலை கலாசார இயக்கம்" உருவானது. கவிதை, நாடகம் என்பன புது அனுபவங்களுடன் பொலிவடைந்து, புதுப்பிப்புப் பெற்றன.

தமிழர்களில் பலர் 1980 இற்கு முன்னரே இங்கிலாந்திற்குக் குடிபெயர்ந்து இருந்தாலும், 1980 இற்கு பின்னர் ஐரோப்பாவிற்குப் புலம்பெயர்ந்தவர்களே, திடீரென வித்தியாசமானதொரு கலாசாரத்தை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது.

மொழியிலிருந்து சட்டம், மருத்துவ முறைகள் போன்றன யாவும் இவர்களுக்குப் புதியனவாகவே இருந்தன. இது அவர்களின் பழக்கப்பட்ட கலாசாரத்திற்கு ஆபத்தாக அமைந்ததுடன், இவர்களின் எதிர்காலம் கறுப்பர் என்ற முறையில் இனவாதம், இனப்பாகுபாடு (discrimination) போன்றனவற்றை எதிர்நோக்க நேர்கிறது என எண்ணுவதற்கு வழியாக அமைந்தது. அத்துடன் அவர்கள் ஐரோப்பாவிலுள்ள நுழைவதற்கு ஐரோப்பிய அரசுகள் சட்ட ரீதியான தடைகளையும் விதித்தன.

இந்த நாடுகளில் இதற்கு முன் புலம்பெயர்ந்து வந்தவர்களுக்கு பாரபட்ச நடைமுறைகள் இருந்த பொழுதும், அவர்கள் அதைக் கண்டு கொள்ளாமலே நடந்துகொண்டனர். 1980களிற்குப் பின் புலம் பெயர்ந்தவர்களுக்கு எதிரான சட்டங்கள், அவர்களுக்கு எதிரான துவேசங்கள் கூர்மையடைந்ததின் பின் தமிழர் யாவரும் அதனை நேரடியாகவே காணக்கூடியதாக இருந்தது. இந்த ஆபத்தான பின்னணியில், தமிழர் தங்களின் சொந்த அடையாளத்தை வெளிக்காட்ட விரும்பினர்.

அதனால் தமிழர் மீண்டும் தமது கலாசாரப் பாரம்பரியங்களை நாடினர். இதனால்தான் பல தமிழ்க் சஞ்சிகைகள், பாடசாலைகள், கலாசார சங்கங்கள் தோன்றத் தொடங்கின. இவைகள் தமிழர் தம் கலாசாரத்தைப் பற்றிக் கலந்துரையாடவும், இங்குள்ள நிச்சயமற்ற நிலை, "வேண்டாத விருந்தினர்" என்ற உணர்வு ஒன்றினையும் ஐரோப்பாவில் தமிழரின் நிலை, "வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் பாசிசம், "பெண் நிலை வாதம்", "கிறார் களின் உலகம்", "மேலையில் பெண்கள்", "நவீன நாடக

அரங்கு" போன்ற விடயங்களைப் பற்றி விமர்சனம் செய்ய உதவியாக அமைந்தன. ஐரோப்பாவிற்கு வந்த தமிழர்களில் பெரும்பான்மையோர் தமது தாய்மொழியான தமிழ் மொழியை விட வேறு மொழியை அறியாதவராய் இருந்தபடியால் இவர்கள் அந்நியமாகிப் போகும் உணர்வும் ஏற்பட்டது. அத்துடன் புதிய குழலிற்குத் தம்மைத் தயார்படுத்தும் நிர்ப்பந்தமும் ஏற்பட்டது. இந்த நிலைமை தவிர்க்க முடியாதது எனவும் எதிர் காலத்தில் இந்நிலை தொடரும் எனவும் சிலர் கருதினர்.

மற்றைய கலாசாரத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கு அந்நாட்டு மொழியைக் கற்க வேண்டியது அவசியம். மொழித் தேர்ச்சியின்மை அந்த நாட்டு மக்களுடன் தொடர்புகொள்ள முடியாத நிலைமையையும், இவர்களின் தனிமையுணர்வையும் மேலும் அதிகரிக்கும். இதனைத் தவிர்ப்பதற்கு மொழித் தேர்ச்சி இன்றியமையாததாகும். ஐரோப்பிய மொழிகளைப் பயின்று இம்மொழிகளில் உள்ள சிறந்த கதை, கவிதை, மருத்துவம், வீஞ்ஞானம் போன்றவைகளை தமிழ் மொழியில் கொணர்வது தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும் புதிய பங்களிப்பாக அமையும். எமது அரசியல், சமூக சூழில் உருவான கலாசார அம்சங்கள் எல்லா வற்றையும் தொடர்ந்தும் விடாப்படியாக வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் எதுவும் இல்லை.

எந்தக் கலாசாரமும் எப்பொழுதும் மாற்றமடையாமல் இருக்கமுடியாது. தமிழ் கலாசாரம் என்று அல்லது "யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம்" அல்லது "கந்தபுராணக் கலாசாரம்" என்று நாம் விளங்கி வைத்திருப்பது உண்மையில் யாழ்ப்பாணம், கந்தபுராணம், கலாசாரமேயாகும். இதுவே தமிழ்க் கலாசாரம் என்று ஆதிக்கம் வகித்து வந்திருக்கின்றது. இன்றும், அது அப்படியே உள்ளது.

தமிழ்க் கலாசாரத்திலுள்ள பல சிறந்த அம்சங்களை நாங்கள் கைகழுவி விடமுடியாது. அதே நேரத்தில் மற்றைய மக்களின் கலாசாரத்திலுள்ள சில அம்சங்கள் சிறந்ததாகத் தோன்றினால், அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதிலும் ஒரு குறையும் இல்லை. எப்படி நாங்கள் மற்றைய கலாசாரத்தை அலசி ஆராய்கின்றோமோ, அதேபோன்று தமிழ்க் கலாசாரத்தில் உள்ள சில குறைபாடுகளையும் கவனத்தில் எடுத்து, திறந்த மனதுடன் விமர்சிப்பது தமிழ்க் கலாசாரம் தொடர்ந்தும் வாழ்வதற்கும் அதன் முன்னேற்றத்திற்கும் வழி வகுக்கும். நமது கலாசாரத்தை விமர்சிக்காது முழுமையாக அழகுபடுத்தும் போக்கு வருங்கால முன்னேற்றத்திற்கு எதுவித உதவியையும் புரியாது.

கலாசாரம் காலம் காலமாக மாறிக்கொண்டே வந்திருக்கிறது. சொல்லப்போனால் இலங்கையில் கடந்த சில வருடங்களில் குறிப்பிடத்தக்க சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். சமுதாய வளர்ச்சிக்குத் தடையாகவிற்குக்கும் கலாசாரப் பழக்க வழக்கங்களை நாம் தொடர்ந்து பாதுகாத்துக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அவசியம் எதுவுமில்லை. எப்பொழுதும் மக்களின் கலாசாரம், அந்த மக்களின் வளர்ச்சியையொட்டியே தனது பங்கினைப் பெறவேண்டும். கலாசாரத்தில் சில பகுதிகள் மக்களின் மனித உரிமையைப் பறிக்கும்பொழுது அவைகளைத் தொடர்ந்தும் பாதுகாக்க வேண்டுமா என்ற கேள்வியும் எழவே செய்கின்றது. உதாரணமாக சம சந்தர்ப்பம், கலாசார ரீதியில் பெண்களை ஒடுக்குதல், சீதன முறையைப் பாதுகாத்தல், சாதி ஒடுக்குமுறை, பிள்ளைகளின் கந்திரம், பரந்துபட்ட மக்களின் நலன்களுக்காக விரோதமாக அமையும் அம்சங்களைத் தெளிவாக இனங்காண்பதும், எடுத்துக்காட்டுவதும் ஒரு முக்கிய தேவையாகும். பழைய கலாசாரத்தின் குறைநிறைகளைத் தராசில் நிறுத்திக் குறைபாடுகளை எவ்வாறு எமது கால மாற்றங்களினால் நிவர்த்திக்க முடியும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். எங்கள் தலைமுறை இலங்கையில் வளர்ந்தோம் என்பதை நன்குசுவனத்தில் கொள்வது மிகவும் முக்கியமானது. அத்துடன் பிள்ளைகள் வேறு வேறுபட்ட கலாசாரச் சூழலில் வாழும் போது, அந்தக் கலாசாரம் எல்லா விதத்திலும் அவர்களில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் பொழுது, பெற்றோருக்குத் தங்கள் கலாசாரத்தைப் பிள்ளைகட்குக் கொடுப்பதும் மிகவும்

கடினமான விடயம் என்பதையும் கவனத்திற்கு எடுப்பது ஆரோக்கியமானது. நாங்கள் அங்குள்ள வழக்கங்கள் (norms), விழுமியங்களை (values) இலங்கைச் சூழலில் எங்களுக்குக் தெரி யாமல் ஏற்று எம் வசமாக்கினோம். எங்கள் பிள்ளைகள், அதாவது அடுத்த தலைமுறை வேறு சூழலில் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியா சமான இரண்டு கலாசாரங்களை எதிர்நோக்குகின்றார்கள். ஒன்று, அவர்கள் வாழும் நாட்டுக் கலாசாரம் மற்றையது, பெற்றோரின் கலாசாரம். புகலிட கலாசாரம் ஓர் ஆதிக்கம் செலுத்தும் கலாசாரம், என முன்னரே பார்த்தோம். அடுத்த தலைமுறை, உண்மையில் இந்த இரண்டு கலாசாரங்களிலிருந்தும் நாளாந்தம் தமக்குத் தேவையானவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்தும் நிர்ப்பந்தத்தில் வாழ்கின்றார்கள். வீட்டில் சில சமயம் பெற்றோர் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய முறையிலும், வீட்டிற்கு வெளியில் அந்த நாட்டுக் கலாசாரத்தின் வழிமுறையிலும் அவர்கள் தினமும் நு மாகுகின்றார்கள். சில சமயம் அவர்கள் இரண்டு உலகத்தில் இருப்பார்கள்.

இவர்கள் நாம் வசிக்கும் நாட்டிலுள்ள கறுப்பர்களுக்கு எதிரான துவேசத்தாலும், பாசிச கட்சிகளின் வளர்ச்சியாலும், வேலை, வீட்டு வசதிகளால் மற்றைய தமது சக நண்பர்களை விட, தங்கள் நிறத்தின் காரணத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்ற உணர்ச்சியாலும், இவர்கள் தங்கள் அடையாளத்தை இனங்காண முனைவார்கள். இவர்கள் தங்களது பெற்றோர் போன்ற இலங்கையைக் கனவில் கூட காண முடியாது. ஏனென்றால், இவர்களின் தாய்நாடு ஐரோப்பாதான் ஆகவே, எவ்விதத்தில் தமிழ்க் கலாசாரத்தை அவர்கள் மத்தியில் பலம் பெறச் செய்வது என்பது மிகவும் முக்கியமானது. அவர்களுக்கு நிர்ப்பந்தமாகக் கலாசாரத்தைத் திணிப்பது என்பது அதற்கு எதிரான விளைவையே கொண்டுவரும். நியாயமான வழியில் அவர்களின் கலாசாரச் செறிவினால் அவர்களைப் பெருமைப்பட வைப்பதுடன் அவர்கட்கு மற்றைய கலாசாரத்தையும் புரிந்துகொள்ளும் முறையையும் பழக்க வேண்டும். இதுவே சிறந்த வழியாகும். அப்போதுதான் அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்கு இயைந்த சிறந்த கலாசார அம்சங்களைக் கடைப்பிடிப்பார்கள். பிள்ளைகளைச் சிறந்த வழியில் வளர்ப்பதன் நோக்கம் அவர்கள் வருங்காலத்தில் ஒரு முழு மனிதனாகத் தனது அறிவையும் அனுபவத்தையும் கொண்டு சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும் மேம்பாட்டிற்கும் தமது பங்களிப்பைச் செலுத்து வதாகும். இவர்களின் கலாசாரம் இந்த இரண்டு கலாசாரங்களிலிருந்தும் சிறந்தவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, இரண்டையும் விடச் சிறந்ததொரு வழியில் வளர்ப்பதன் கலாசாரம்" ஆகும். தமிழ் எனப்படும் எதுவுமே ஏற்றமுடையது எனும் கருத்து மாற வேண்டும். தமிழர் வரலாற்றில் கலை இலக்கியத்தில் உள்ள முற்போக்குப் பாரம்பரியங்கள் பற்றிய அறிவைத் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் பெறவேண்டும்.

ஐரோப்பாவில் கூட கலாசாரம் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றது. மரபு, குடும்ப வழக்கங்கள், பழக்கங்கள், குடும்பப் பிரிவுகள், பிள்ளைகளின் வளர்ப்பு முறை போன்ற அம்சங்கள் பற்றிய விவாதங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஐரோப்பாவில் சில நாடுகளில் குடும்ப விவகாரங்கட்கு ஒரு மந்திரி நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். நெதர்லாந்தில் கூட ஒரு மந்திரியை நியமிக்கும்படி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பராமுமன்றத்தில் கோரியுள்ளார். இப்படியான பொது மேடைகளில் இவை பற்றிக் கலந்துரையாடுதல் சிந்தனைத் தெளிவை ஏற்படுத்துவதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும்பாடசாலைகள், மாஸ்டிங்கள், கிறிக்கெற், உதைபந்து என்ற அடிப்படையில் நாம் சங்கங்கள் அமைத்துள்ளோம். ஆனால் ஐரோப்பாவில் எங்களைப் போன்ற சிறுபான்மையாக வாழும் கறுப்பு இனத்தவருடன் சேர்ந்து கலந்துரையாடினால், அவர்களின் அனுபவத்தையும் பெறுவதற்கு உதவியாக விற்கும். அத்துடன் ஐரோப்பாவில் உள்ள ஒடுக்கப்பட்ட கறுத்தவர்கள் ஒன்று திரண்டு, கறுத்தவருக்கு எதிராக இங்கு வளர்ந்து வருகின்ற துவேசத்திற்கு எதிராகப் போராடவும் உதவியாக இருக்கும்.

மணிவிழா மட்டுமல்ல
பவளவிழாவும் நீங்கள் காணவேண்டும்
எங்கள் அச்சார வாழ்த்துக்கள்

குறித்த நேரத்தில் தங்க நகைகள் செய்வதற்கும்
அன்பளிப்புப் பொருட்கள்

மற்றும்

நங்கையர் விரும்பும் கவரிங் நகைகள்
சிறுவர்களுக்கான விளையாட்டுப் பொருட்கள்
அனைத்தையும் ஒரே இடத்தில் பெற்றுக்கொள்ள

லா சம்ப்லில்

தங்கமாளிகை

THANGA MALIKAI

205, Rue du Fbg. St. Denis, 75010 PARIS.
Métro: La Chapelle Tél.: 46 07 14 97

SHASSI

VIDEO VISION

மணிவிழாக் காணும்
மாஸ்ட்டருக்கு
எங்கள் வாழ்த்துக்கள்

சசி வீடியோ விஷன்

பழைய புதிய வீடியோ திரைப்படங்கள்
வாடகைக்கும் - விற்பனைக்கும்
காதுக்கினிய கானங்கள் அடங்கிய
C.D - ஒடியோ கசட்டுக்கள்
மற்றும் வார - மாத சஞ்சிகைகள்
அனைத்திற்கும்

சசி வீடியோ விஷன்

21, Bd de la Chapelle

75010 PARIS

Tel: 42 09 18 88

எமது ஸ்தாபனம் ஞாயிறு தினங்களில் மூடப்பட்டிருக்கும்

மதுமும்

மனிதனும்

சிறுகதை

டொமினிக் ஜீவா

அவர்களின் ஜீவனவைப் பற்றி

ஈழத்தில் முற்போக்கு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு தர்மை அர்ப்பணித்துள்ள எழுத்தாளர்களில் முன்னணி வரிசையில் இருப்பவர் டொமினிக் ஜீவா.

இவருடைய 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' என்ற நிறுகதைத் தொகுதி 1981-ம் ஆண்டில் இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தின் பரிசைப் பெற்றது. படைப்பு இலக்கியத்திற்காக இப்பரிசை முதன் முதலில் பெற்றவர் இவர்.

1957-இல் சோவியத் நாட்டிற்கு சென்று வந்தவர். 1970-77-ல் இலங்கை சாகித்திய மண்டல உறுப்பினர்.

'தண்ணீரும் கண்ணீரும்', 'பாதுகை', 'சாலை யின் திருப்பங்கள்', 'வாழ்வின் தரிசனங்கள்' என்பன இவரது கதைத் தொகுதிகள். 'ஈழத்தி லிருந்து ஒரு இலக்கியக் குரல்' பேட்டி, கட்டுரை களின் தொகுப்பு. இன்னொரு நூல் 'அனுபவ முத்திரை'.

ஜீவாவின் முதற்படைப்பான 'எழுத்தாளன்', 'சுதந்திரன்' இதழில் வெளியாகிற்று.

நச்சு இலக்கியத்திற்கெதிரான போர்க்குரலாகவும், முற்போக்கு இலக்கிய வளர்ச்சிக்காகவும் கடந்த இருபத்தியெட்டு ஆண்டு காலமாக 'மல்லிகை' என்ற மாத இதழை சோர்வின்றி நடத்தி வருகிறார் இலங்கை முழுதுமான தமிழ் எழுத்தாளர்களை இரண்டு தலைமுறை காலமாக இந்தத் தளத்தில் இயங்கிவர வைக்கின்றார். 'மல்லிகை' யின் மூலம் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள், தமிழ் கூறும் நல்லுலகெங்கும் அறியப்பட்டுள்ளார்கள்.

'மல்லிகைப் பந்தல்' என்ற பெயரில் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களை ஜீவா பதிப்பித்து வெளியிட்டு வருகிறார்.

இவரது கதைகளில் பல ருஷ்யன், செக்கோஸ்லே வேக்கியா, ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மொழி களில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஈழத்தில் எழுத்தையே வாழ்வாகவும் தொழிலாகவும் கொண்டு தளராத பிடிவாதத்துடன் சீவியம் நடத்துகின்ற ஜீவா, இலக்கியத்தைப் போன்றே பொதுவுடமை சித்தாந்தத்தையும் அழுத்தமாகப் பற்றி இருப்பவர்.

சிறுகதையைப் பற்றிய டொமினிக் ஜீவாவின் கருத்து இதுதான்:

"மாதுளம் பழத்தைப் போலத் தோண்டத் தோண்ட கருத்து முத்துக்கள் வெளிவருவதைப் போன்ற சிறுகதைகளே காலத்தின் ஏலத்தால் மடியாத சிருஷ்டி இலக்கியங்களாக இலங்க முடியும்... கலையில் எளிமை வேண்டும்; அது மக்களுக்குப் புரிய வேண்டும்; பயன்பட வேண்டும். அதிலும் இலக்கியக் கலையில் இவை மிக மிக முக்கியம்"

மதுமும்

மனிதனும்

மதுமும் மனிதனும்

டொமினிக் ஜீவா

“ஆம்பிளையன் சுடலையிலை வாய்க்கரிசி போடலாம். இப்ப நடக்கவேண்டியதைப் பாப்பம்” என்று சொல்லிக் கொண்டே, தலைப்பாகையைக் கழற்றி, தோளீற் சால்வையாக அதைப் போட்டுக் கொண்டு, மூடியை எடுத்துச் சலப்பெட்டியை மூட முனைகிறார், சவத்தின் தம்பி.

சுற்றி நின்ற சிலர் கைகொடுத்து உதவ முன் வருகிறார்கள்.

பிலாக்கணத் தொனி காதைத் தொளைக்கின்றது.

பெட்டி, பாடைகட்டிப் பெரியதம்பியின் கைவண்ணம் முழுவதையும் உறிஞ்சித் திகழ்ந்த தண்டிகைப் பாடைக்குள் ஏற்றப்படுகின்றது.

நெருங்கிய உரிமைக்காரர் நால்வர் பாடையின் நாலு கொம்புகளுக்கும் தோள் கொடுக்கிறார்கள்.

ஒப்பாரி வைக்கும் பெண்களின் கூப்பாட்டில் சுருதி மிகுந்த கட்டம்.

“சாத்தாப் பெருங்கதவை — நீர்

சாத்திவிட்டுப் போனீரோ...ஓ...ஓ...!

பூட்டாப் பெருங்கதவை — நீர்

பூட்டிவைத்துப் போனீரோ...ஓ...ஓ...!

வீட்டு வெளியாச்சே — எங்கட

வீட்டு முற்றம் பாழாச்சே...ஓ...ஓ...!”

என்று பலகாலம் மனைவியாக வாழ்ந்தவளான மங்கையர்க்கரசி ஊர் மெச்ச, உலகம் மெச்ச, ஒப்பு வைத்து மாரடிக் கிறாள்; கண்ணீர் உகுக்கிறாள். அதனை ஒதுக்கித் தள்ளிக் கொண்டு கிச்சுகுகிறது, மருமகளின் பிலாக்கணம்.

“கடுகு பயிராச்சே

என்ரை அம்மான் செல்லரணை — நான்

காத்திருந்தேன் வீணாச்சே...ஏ...ஏ...!

மிளகு பயிராச்சே

என்ரை அம்மான் செல்லரணை — நானாமக்கு

முழிப்பிருந்தேன் வீணாச்சே...ஏ...ஏ...!”

பறை வீதியில் இறங்கிவிட்டது.

கிடுகு வேலியை வெட்டிப் பிரித்திருந்த இறுதி வழியி லூடே, தண்டிகைப் பாடை வீதியில் இறங்குகின்றது.

அதற்குமுன் மூத்த மகன் — தில்லைநான் — கிருத்தியக் கோலத்துடன், பூணூல் மார்பில் துலங்க, இடுப்பில் புதுத் துண்டு புனைந்து, கொள்ளிக் குடத்தைத் தோளில் சுமக்கிறான். இளையவன் அவனுக்குப் பின்னால்.

வீட்டையடுத்துள்ள நாற்சந்தி.

சுடலையில் வாங்கப் போகும் பணத்திற்குத் திருப்தியாக வேலைசெய்யும் நோக்கவேகத்தில் முழக்கப்படும் பறையொலி கடதாசிக் குழாய்க்குள் அடங்கிக் கிடக்கும் மருந்தும் பெருமூச்சை இடைவெளி வயிறு பிளந்ததால் வெடியாக ஒலி கிளப்பும் பட்டாசு வெடிகள்.

நெல்லுப் பொரியும் சில்லரை நாணயங்களும் கலந்த கலவையை நாவிதன் பிடிபிடியாக அள்ளியள்ளிப் பாடை மீது ஏறிகிறான். பறையடிப்போருடன் சேர்ந்துலத்த வெற்றிலை சுருட்டுச் சுமக்கும் பொடியன், கண்ணில் படும் காசுகளைக் குனிந்து குனிந்து பொறுக்கிச் சேர்க்கிறான்.

‘தந்தையார், தாயார், உடன்பிறந்தார், சுற்றத்தார்...’

—தேவாரம் தொடருகிறது.

அது வாழ்க்கைச் சிக்கலின் முடிச்சுக்களை அவிழ்த்து, வாழ்க்கையின் அறித்தியத் தன்மையை அக்குவேறு ஆணீ வேறாகப் பெயர்த்தெடுத்துக் காட்டுகிறது.

பிரேத ஊர்வலம் ஆஸ்பத்திரிச் சந்தியில் திரும்புகிறது. பேரபைதி. இனி, பஸ் நிலையத்தை தாண்டினால்தான் பறையடிக்கவோ, பட்டாசு சுடவோ, தேவாரம் பாடவோ முடியும்...

சிலர் தலையைக் கவிழ்த்து, சுடலைஞான மெய்ஞான சம்வாதத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். குடையை ஊன்றிய வண்ணம் வெற்றிலைத் துப்பலை நடுரோட்டில் பீச்சியடித்துக்கொண்டு வந்த கிழங்குகளில் சில குசுகுசு என்று தங்களுக்குள் தாங்களே ஏதேதோ பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். செத்தவீட்டில் நடந்த ஆடம்பரச் செலவையும், பிள்ளைகள் தகப்பனுக்குச் செய்யும் சிறப்பான சாச்சடங்குகள் பற்றியும் சிலாகித்துப் பேசப்படுகின்றன.

அந்தப் பேச்சு தேவதாளினின் காதில் விழுகின்றது.

அவன் அந்தப் பிரேத ஊர்வலத்தை ஒட்டியும், ஒட்டாமலும் வெதும்பும் உள்ளத்துடன் நடந்து செல்கின்றான்.

ஆஸ்பத்திரி வளவிற்குள் வேர்விட்டு வளர்ந்து, இலை நிறைந்த கிளைகளை மதில் எல்லையை மீறிப் பரப்பி, செழித்து வளர்ந்திருக்கும் கிழட்டு மதுரமரம். திட்டூத் திட்டாக அதன் நிழல்கள் வாசலோரமெங்கும் படர்ந்து வியாபித்திருக்கின்றது. மதுரங் கிளையில் ஜனித்தவையாக தென்றல் யெல்லன வீசுகிறது.

‘இப்பூந்தென்றல் ஏன் வீசுகிறது? செத்த இப்பிணத்தின் நெஞ்சைக் குளிர்விக்கவா? — மகிழ்விக்கவா?’

தேவதாஸன் நெஞ்சு பொருமுகிறது...

மனத் தரையில் நினைவுப் பம்பரச் சுழற்சி.

அன்று மனைவியும் மக்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கொண்டு, அம்மான் உள்ளத்தில் சுருக்கென்று தைக்கும்படி, கொட்டித் தீர்த்த வார்த்தைச் சரங்கள்... முள் தைத்தால், தைத்த இடம் வலிக்கும்; ஆனால், அலட்சியத்தில் கொட்டிப் பளித்துத் தெறித்த அந்த வார்த்தை அம்புகள் அவருடைய சர்வாங்கத்தையுமே...

“கிழட்டுச் சனியன்!... அறனை பேந்த கொத்திப் பிசாசி... முலையிலே முடங்கிக் கிடக்காமல் வீட்டிலே கொள்ளி வைச்சுத் திரியுது!... இந்த வீட்டுக்கு இதுதான் சத்தராதி!” என்ற ஏச்சுக்களால் நொந்து போன உள்நாட்டுடன், “தம்பி! இந்த ஆம்பிளைப் புள்ளைகள் ரெண்டும் தாயின்ரை சொல்லைக் கேட்டிட்டு என்னோடை சண்டைக்கு வருகுதுகள். எனக்கு மட்டும் ஒரு பொடிச்சி மேளாப் புறந்திருந்தா... ஏன் தம்பி! அவள் என்றை பக்கம் தானே ஞாயம் பேசுவாள்?” என்று நம்பிக்கையுடன் கேட்டார்.

தேவதாஸனுக்கு நெஞ்சு வெடித்துவிடும்போலிருக்கு. “ஓம் அம்மான், பொடிச்சியெண்டால் கட்டாயம் உன்ரை பக்கம்தான் நிப்பாள்!” என்று மனோதர்ம ரீதியான நியாயங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி விளங்க வைப்பான்.

— ‘நிப்பாளோ என்னமோ?.... நிண்டாலும் நிப்பாள்.’ ஊர்வலம் மணிக்கூட்டு வீதியைக் கடக்கிறது.

தேவதாஸனின் கண்களில் நீர் வழிகிறது.

‘வீரகத்தி அம்மன் அன்பிற்கு ஏங்கி, பாசத்தை நாடி விட்ட கண்ணீர் ஒரு குளத்தையே நிரப்பப் போதுமே!’...

வீதியை இரு கூறாக்கி, நடந்தருவில், வரிசையாக நிற்கும் மகோகனி மரங்கள் கோடை வெயிலைத் தாமே தாங்கி நிழலை வழிப்போக்கர்களுக்கு அளிக்கின்றன. அவற்றின் அடி மரத்தைப்போன்று வைரித்த சம்பவங்கள்தான் அவரது வாழ்க்கை அம்சங்கள். அதன் ஒவ்வொரு பட்டையும் கொடுமையின் சின்னம்: அலட்சியத்தின் தழும்பு.

“முத்தவன் இப்படி மூர்க்கன். அவனுக்கு வாய்த்த பத்தினியுமா, மாமியாரின் அச்சப் பிசகாத பிரதியாக இருக்க வேணும்!”

இன்னொரு நாள்.

தில்லியின் மூத்த மகன், தன் தந்தையின் அசல்வார்ப்பு. தன்னுடன் விளையாடிக்கொண்டிருந்த அடுத்த வீட்டுப் பையனை, வேண்டுமென்றே அலக்கமலக்கத் தள்ளிவிட்டான். முகங் குப்புற வீழ்ந்த பையனின் மூக்கிலிருந்து இரத்தம் வடிந்தது. பேரனின் இந்த அக்கிரமச் செயலை நேரில் தற்செயலாகப் பார்த்த வீரகத்தி அம்மானுக்கு வயிற்றைப் பற்றிக்கொண்டு வந்தது. “அழிவானே! உனக்கு ஏன்ரா இந்தக் குரங்குச் சேட்டை?” என்று உணர்ச்சி வேகத்தில் இரண்டு திட்டத் திட்டி, ஓர் அடியும் முதுகில் கையால் அடித்து விட்டார்.

மனதில் அப்படியொன்றும் கல்மீஷம் இல்லை,

மருமகளின் பத்திரகாளி வேஷம். “சாகப்போகிற நேரத்திலை, ஏனிந்தக் கிழடன் பொடியனைத் திண்டு கைகழுவுது? கோட்டானாட்டம் குந்தியிருந்து பாத்துக்

கொண்டு...” என்று, சொல்லத் தகாத வார்த்தைகளை அடுக்கிக்கொண்டே போனாள், மனோன்மணி. மாமன் என்றும் பாராமல் வாய்க்கு வந்தபடி ஒரே பேச்சு! மாமிக்கும் மருமகளுக்கும் ஒத்துவராது என்று ஊர்முழுதும் கதைக்கிறார்களே இந்த விஷயத்தில் இருவரும் பரிபூரண ஒற்றுமை. அவருடைய மனைவி மங்கையர்க்கரசி அவருக்காகப் பரிந்து பேசக்கூடாதா? அவள் பேரனை இடுப்பில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு, “நீ சுடலையிலை போன அண்டைக்குத்தான் இந்த வீடு உருப்படும்” என்று மருமகளின் வலுச்சண்டையை வலிந்து தனது தமையாக்கிக் கொண்டாள் அள்ளியளளிக் கொடுத்தாள், சாபம்.

‘இதோ, அம்மான் சுடலைக்குப் போறார்; இனித்தான் அந்த வீடு உருப்படும்!’

ஆமை தன் ஓட்டிற்குள் தன்னைத்தானே மறைத்துக் கொள்வதைப்போல, வீரகத்தி அம்மானும் தன்னில் தானே ஒடுங்கிக் கொள்கிறார்.

இந்த நாட்களில் ஏதோவொரு நாளில்—

தொடர்ந்து இருக்கும் இராக் காய்ச்சல், அன்பில்லாத நிலையில் அதை அழக்கி வைத்திருக்கும் பாரம், சோர்வும் அலுப்பும், மழைக் கூதவில் போர்வைச் சுகத்தில் சுருண்ட நிலை, தன்னைத்தானே மறந்துவிட்ட கனவுத் துயில் ஆகிய கூட்டுக் கலவைச் சூழ்நிலையில், படுக்கை சிறுநீரினால் நனைக்கப்பட்டு, அசுத்தப்படுத்தப்படுகிறது. விடியற்காலையில், நடந்துவிட்ட சங்கதி தெரிந்தவுடன் வெளியேசொல்ல முடியாத மனப் பதைபதைப்பு. ஏதோ செய்யக் கூடாத தவறினைச் செய்துவிட்ட வெட்கத்தில் உடல் கூனிக் குறுகு கிறது. நாணம் அவர் உள்ளத்தை மண் புழுவாகக் குடை கிறது.

விஷயத்தைப் புரிந்துகொண்ட மருமகள் சம்பவத்தைச் சுமந்து சென்று கணவனிடம் குசுகுசுக்கிறாள். மாமிக்கும் சாடைமாயாகச் சொல்லி ரளிக்கிறாள்.

“அப்படிச் சொல்லடியாம் சின்னாச்சி! குழந்தை இல்லாத வீட்டிலை கிழவன் துள்ளி விளையாடினானாம்!...” மங்கையர்க்கரசியின் இகழ்ச்சி கலந்த வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் அவரைத் தன்னைத்தானே வெறுக்கும்படி செய்து விட்டது.

வீடு நெருஞ்சிக் காடாகியது.

இளையவனிடம் தஞ்சம் தேடிப் போனார். வயதில் தான் தங்கத்துரை, தில்லையிலும் இளையவன். அவ்வளவு தான்; ஆனால்... ஆனால்... மனைவியின் தலையணை மந்திரத்தால் வீட்டு நிழல் மறுக்கப்படுகிறது.

“நான் உயிரோடை இருக்கிறதாலையானே இந்தப் பொல்லாங்கு? துவைஞ்சுப் போறன்? நான் பிரண்டு போனால்தான், எல்லோருக்கும் இந்த வீட்டிலை சந்தோஷம்!” என்று வீரகதியடைந்திருந்த அம்மானுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது.

சவ ஊர்வலம் பஸ் நிலையத்தைத் தாண்டுகிறது. பறையொலியும், பட்டாஸ் வெடியும் மறுபடியும் அமர்க்களப்படுகின்றன.

அந்த ஆஸ்பத்திரி வார்டிலேதான், இன்று இறுதி யாத்திரையை மேற்கொண்டிருக்கும் பிணம், நேற்று வீரகத்தி அம்மனாக இறுதி மூச்சைச் சுவாசித்துக் கொண்டிருந்தது.

மதியம், "கேட்" அகலத் திறந்திருக்கிறது. காவற்காரனைக் காணவில்லை. அவனுடைய காக்கி நிற மேலங்கி, காவற் கூட்டிற்குள் ஆணியில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

மதுரமர நிழலில், அசைபோடும் மனதுடன் அவதிப்படும் தேவதாஸன் அரளிச் செடிகளின் இலைகள் சமைத்த சந்து இடைவெளியினூடே 'அக்ஸிடென்ட்' வார்டைப் பார்க்கிறான்.

அங்கு சிகிச்சை பெறும் நோயாளர்களின் உற்றார் சுற்றத்தினர் நிறைந்து வழிகின்றனர்.

—'அம்மானுக்கு எப்படி இருக்கும்?'

மனம் ஆதங்கத்தில் குதியாட்டமிடுகிறது.

—'பிள்ளைகளுடன் மனம்விட்டுப் பேசும் இந்த நேரத்தில் நானேன் நடுவில் குறுக்கே நிற்பான்.'

—இருப்பினும் பாசம் சுரக்கும் நெஞ்சம் இதைக் கேட்கிறதா?

தில்லைநாதன் தனது குஞ்சியப்புவினுடனும் இன்னொருவருடனும் இறங்கி வருகிறான். அவன் தேவதாஸைத் தாண்டும்பொழுது, அறிவு தன்னையும் மீறி, "தில்லை கொப்புலுக்கும் இப்ப எப்படி இருக்கு?" என்று கேட்க வைக்கிறது.

தில்லைநாதன் உதட்டை வெறுப்புடன் பிதுக்கிக் கொண்டு, "இனி என்ன இருக்கிறது? நாளைச் செலவுகளை யோசிக்க வேணும்! டாக்குத்தர், இன்னும் அரைமணி நேரந்தான் பாக்கலாம் எண்டிட்டார்."—தன் தகப்பனின் இறுதி மூச்சு அவஸ்தையை மிக மிகச் சாதாரணமாகச் சொல்லிக் கொண்டே, நின்று பேசப் பிரியப்படாதவனாக 'விடுக்' என்று சென்று மறைகிறான்.

—'அம்மான்!... என்னாலா அம்மான் உனக்கிந்த முடிவு...'—மனம் பிதுங்கிப் பிழிகிறது.

வீரகத்தி அம்மானின் சடலம் சுடுகாடு நோக்கிச் செல்கிறது.

அவருடைய வாழ்க்கைச் சுவட்டில் மேய்கிறது, தேவதாஸனின் மனம்.

வீரகத்தி அம்மான் விந்கை மனிதர். அன்பிற்காகத் தனது இறுதிக் காலத்தில் ஏங்கி அலைந்து நொந்துபோன உருவம். பாசத்தில் உருகும் மெழுகு இதயம், மானத்தில் பாறையாகிவிடும். உழைப்பு—தியாகம்—பண்பு இவையெல்லாம் அவருக்கு அந்நியமான பண்புகளல்ல. அப்படிப்பட்ட அம்மானின் கடைசிக் காலம்...

மனைவி மலைபோல இருந்தாள். பிள்ளைகள் செழிப்புச் சிறப்புமாக வளர்ந்து, சீரான உத்தியோகத்தில் அமர்ந்து, திறைய ஊதியம் பெற்று மனங்கோணா இல்வாழ்வில் ஈடுபட்டு, புத்திரபாக்கியங்களுடன் வாழ்ந்து வந்தார்கள். அப்படியிருந்தும் ஏன் அவர் அமைதி தேடிக் கடைசியில் கிளிநொச்சிக் காட்டில் வாழவேண்டும்?

காதலோ கத்திரிக்காயோ கிடையவே கிடையாது. அந்தக் காலத்து மனிதரவர். பெற்றார், உற்றார் ஆசிகளுடன், பெரியோர்கள் தாமாகவே நிச்சயித்த, சுபயோக கபழுகர்த்தத்தில், சமய-ஆசாரங்கள் வழுவாது அவரை நாயகனாக ஏற்று, அவன் என்ற தனித்துவம் மறைந்து, அவரேயாகி, அவருடைய சிறந்த அம்சமாக மாறி வாழவேண்டிய அந்த அவன்—ஹோமம் வளர்த்துத் திருமாங்கல்யம் பூட்டி, அம்மி யிதித்து, அருந்ததி பார்த்து, தார்மீக ரீதியாக ஏற்பட்டு விட்ட பந்தப் பிணைப்பின் ஓர் அங்கமாகிவிட்ட அவன்—ஏன் அவர் நெஞ்சத்தை அணுஅணுவாகச் சாகடிக்க வேண்டும்?

—பிள்ளைகள்?

அவருடைய பிள்ளைகள்தானே? அவருடைய—அவருடைய இணைப்புப் பிணைப்பின் அறுவடைகள்தானே? தோள்மீதும், மார்பு மேலும் தூக்கிச் சுமந்து, சீராட்டித் தாலாட்டி வளர்த்த இந்த அப்பனின் மக்கள்தானே? அந்தப் பிள்ளைகள் கூட அம்மானைப் பொறுத்தவரைக்கும் சாத்தானின் குஞ்சுகளாகவா மாறவேண்டும்? அம்மாவின் செல்லப் பிள்ளைகளாகிய அவர்களைத் தன் பாசத்திற்கும் உரியவர்களாக்கும் வீண் பிரயத்தனத்தில் வாழ்க்கையே அர்த்தமற்றதாக மாறி, சூனியத்தில் நீளிகள் படர்ந்து...

தொட்டுத் தாலுக்கட்டிய மனைவி, மக்கள் முன்னிலையில் உதாசினத்துடன் மிரட்ட, இச்செயல்களுக்குப் பக்கபலமாகப் பெற்ற பிள்ளைகளே நேருக்கு நேராக இவரைமடக்க குடுமபம் என்ற இரும்புச் சக்கரத்தின் பயங்கரப் பற்களுக்குள் நசியுண்டு சாம்பினார். ஊராரின் வாய்க்குக் குடும்புகளரவத்தை அமலாக்க விரும்பாத அவர் தனது தனித்துன்பத்தைத் தனக்குள்ளேயே சுவ அடக்கம் செய்யப்பட்டு திரிந்தார்... 'தன் தலையைத் தானே உயர்த்தி வாணைப்பார்த்துத் துப்பினால், அது தன் முகத்திலேயே சிதறும்' என்ற உண்மையை அனுபவ வாயிலாகவே உணர்ந்திருந்த அவர்... பனிக்கட்டியை உடைத்து நொறுக்கினாலோ அல்லது, உஷ்ண அவஸ்தை கொடுத்து உருக்கினாலோ கிடைப்பதென்னமோ தண்ணீர்தான். உடைந்து, நொறுங்கி, வெறுப்பின் வேக்காட்டில் இரத்தம் அவரது நயன ஊற்றுக்களினால் கண்ணீராகக் கசிந்த இரவுகள்தான் எத்தனை எத்தனை?

கிளிநொச்சியில் அவர் தங்கிய காலத்தில், தேவதாஸனிடம் சொல்லி ஆறிய சம்பவங்கள் தான் எவ்வளவு?—

ஒரு நாள்—

"இஞ்சேரணை, கேக்குதே? இவன் எங்கட மூத்தவன்; கண்டபடி திரியிறானாம். இந்த வயதிலை, பெரிய குடிகாரனைப் போலக் கண்டகண்ட கள்ளக் கொட்டிலுகளிலை யெல்லாம்..." — அவர் வாக்கியத்தை முடிக்கவில்லை. அதற்கிடையில் மங்கையர்க்கரசி நர வேட்கை கொண்ட இரத்தக் காளியாக மாறி, "உனக்கென்ன அறளை பேந்து போச்சா? அப்படியெண்டால் போய் ஒரு மூலையிலே கிடவன். அவன்ரை சோத்தை நல்லாக் கொழுக்கத் திண்டு போட்டு, போயும் போயும் அவனையல்லோ கரிச்சுக் கொட்டுறாய்?" என்றாள்.

தேவதாஸன் அவருடைய ஒன்றுவிட்ட தங்கச்சியின் மகன். கையில் எல்லா விரல்களும் ஒன்றைப்போல ஒன்று இருக்கிறதா? அவள் கையில் உள்ள விரல்களில், ஏதோ ஒன்று விடிவு தேடி, கிறிஸ்தவன் ஒருவனைக் கலியாணம் சிசய்து கொண்டாள். அதிலிருந்து இனசனங்கள் எல்லாரும் அவர்களை வேதக்காரப் பகுதி என்று ஒதுக்கிவிட்டனர். நன்றாகப் படித்த அவன்மீது அம்மானுக்கு எப்பொழுதுமே ஒரு பரிவு, அவர் காலத்திற்கு முன்னர், இந்தப் பாகுபாடுகளைத் தாண்டியவர். தேவதாஸன் நன்றாகப் படித்துத்தான் எஸ். எஸ். லி. சித்தியடைந்தவன். அதற்குமேல் தாய் படிப்பிக்க முடியாமலே கண்ணை முடிவிட்டாள். வேலை தேடி ஆவாய்ப் பறந்தவன், தன் சகோதரிகள் இருவருடனும் கிளி நொச்சியில் பத்தாய் வாய்க்கால் பகுதியில் கிடைத்த காணியில் கமக்காரனாகக் குடியேறினான். வீட்டுக்கு உதவியாக, சொந்தக்காரக் கிழவியைக் கூட்டிக்கொண்டு போகலாம், என்றுதான் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தான். கிழவிக்கு நல்ல இடத்துப் பாதுகாப்புக் கிடைத்ததினால், தன் பேத்தியின் பிள்ளைப்பேறு என்று தட்டிக் கழித்துவிட்டாள். கிளிநொச்சிக்கு அவசரமாகத் திரும்பும் எண்ணத்துடன், பஸ்ஸில் ஏற நினைத்த பொழுது—

“தம்பி...” என்று அம்மான் தான் அவனைக் கூப்பிடுகிறார். ஒருகணம் அம்மாளை அடையாளம் கூடத் தெரிவில்லை.

பஸ் நிலையத்து வாகைமரத்தின் கீழே, தேவதாஸனை கமைதாங்கியாக்கி, தன் மணப்பாரத்தை வார்த்தைகளாக இறக்கி முடித்தார் அம்மான். “வீரகத்தியர், அவருடைய கண்களில் நீர் தளிர்ந்துத் துலங்கிற்று. தன் விழிகளில் துளிர்ந்து நின்ற கண்ணீரைத் துடைக்கிறான், தேவதாஸன்

—‘தங்கமான மனிசன்!’

“அம்மான்! கோவிச்சக் கொள்ளக்கூடாது. அவந்து, கொஞ்ச காலத்துக்கு எங்களோடை இருங்கோவன்.”

அன்று கிளிநொச்சிக்கு அவனுடன் சென்றவர், உயிர் நீங்கத்தான் யாழ்ப்பாணம் திரும்பினார்.

ஆலம் விழுதுகள் பூமியைத் தொட்டு நாளாவட்டத்தில் வைரித்து, ஆலமரமாக மாறிவிடுவதைப்போல, அவர் கிளிநொச்சியில் வாழும் சின்னஞ்சிறு குடும்பத்தில் ஓர்—அங்கத் தவராக ஆகிவிட்டார்.

வீரகத்தி அம்மான் திடீரென்று வீட்டைவிட்டுக் காணாமற் போனதினால், யாழ்ப்பாணத்தில் அப்படியொன்றும் பரபரப்பேற்பட்டுவிடவில்லை. ‘சனியன்ரை நச்சரிப்பு ஒரு மாதிரியாய் ஒழிஞ்சு போச்சு’ என்ற மனோபாவம்தான்.

ஆனால், தேவதாஸன் குடும்பத்துத் தேரில் அம்மான் உபயோகமான அச்சாணி.

எப்போதோ ஒருநாள், மத்தியானம்—

“தம்பி! முத்த பெட்டைக்கு எங்கேயாச்சும் பார்த்துக் கீத்து வைச்சிருக்கிறியே?” என்று திடீரென்று கேட்டார், அம்மான். குரலில் எவ்வளவு அக்கறை! எவ்வளவு கரிசனை!

தேவதாஸனுக்குப் பதில் சொல்ல நாக்கு எழவில்லை. அவனுக்கு அது கடமை. ஆனால் பெரியவர் ஒருவர் முன்னின்று நடத்தவேண்டிய பெரும் பொறுப்பல்லவா, இது?

யோசித்தான், “ஏன்மான் கேக்கிறியன்?”

“சும்மாத்தான், குறைவிளங்கிக் கொள்ளாதை. பொடிச்சிக்கு அவன் சேவியரிலை கொஞ்சம் மனம்போலை கிடக்கு. தாய் தோப்பனைத் தின்னிப் புள்ளை. நாளைக்குக் கண்கலங்கக் கூடாது” என்று இழுத்தார்.

தேவதாஸனின் சிந்தனையில் ஞானம் திடீரென்று கூடர்விட, “நீங்கதானே அம்மான், பெத்த தேப்பனுக்குத் தேப்பனாய் இருக்கிறியன்! பாத்து முடிச்சு வையுங்கோ” என்று பொறுப்பை அவர் மீது விட்டுவிடுகிறான்.

‘அம்மான் கைராசிக்காரர். அவளின்ரை வயித்திலும் பூச்சி புடிச்சிருக்கு. அவள் குடும்பத்துக்கும் ஒரு குறையிலலை...’

எவ்வளவு நேரமாக இந்தச் சவ ஊர்வலம், தன்னுடைய ஆடம்பரங்களைப் பறைசாற்றிக்கொண்டு நகருகிறது! அந்த ஊர்வலத்துடன் செல்லும் தேவதாஸனுடைய நெஞ்சைப் பழைய சம்பவங்களின் தினவுகள் மசித்தெடுக்கின்றன. குழந்தையாக விகம்புகிறான். வேறு யாரும் தன்னைக் கவனித்துவிடக் கூடாது என்று வேலிப்பக்கம் பார்வையைத் துளைக்கிறான். தூங்கி வழியும் ஒரு தேநீர்க் கடை. அந்தத் தேநீர்க் கடையில், சில சீப்புகள் மட்டும் பழுத்த வாழைக் குலை தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

‘அம்மான் கைராசிக்காரர்தான். ஆனாலும் தான் வளர்த்ததைத் தானே அனுபவிக்கக் குடுத்துவைக்காதவர்...’

ஒருநாள் காலையில் எழுந்து, பல் விளக்கிக் கொண்டிருந்த பொழுது...

“ஏன் தம்பி! இந்தக் கிணத்தடிக்கானி சும்மா கிடப்பான்? ஒரு ஐஞ்சு, பத்து வாழைக் கண்டுகளை நட்டு வைச்சால் என்ன?” என்று கேட்டார்.

“ஏன்மான் இந்தக் கரைச்செல்லாம் உங்களுக்கு? உள்ள அல்லைதொல்லைகளோடை உதையும் தூக்கித் தலையிலை போடப் போறியளே?”

“நீசும்மா கிட தம்பி; கொஞ்சநாள் கழிச்சுப் பாரன்.”

அவர் சொன்ன கொஞ்ச நாட்கள், அவருடைய உழைப்பையும் நீரையும் உண்டு கொழுத்தன.

காய்த்து முற்றிவிட்ட வாழைக் குலைகளைச் சென்ற லீரம் அவர் காட்டியபொழுதுதான் தேவதாஸன் மரத்தை அண்ணாந்து பார்த்தான், கப்பல் வாழைக் குலையில் இடைப்பழம் பழுத்திருந்தது. அதைப் பார்த்ததும், புத்தம் புது உடை தரித்த சிறுமியைப் போல, அவர் காட்டிய உற்சாகம்...

‘பழம் பழுத்தது, அதைப் பாத்து மரத்தை வளத்த. அம்மான், பூரிச்சிப் போனார். ஆனால், இப்போது அவரே பழுத்திட்டார். பழுத்து, சுடுகாட்டுக்கு...’

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர்...

முன்னிருட்டு நேரம்.

மத்தியானம் சமைத்த கறியைக் கொஞ்சம் சூடுகாட்டி தேவதாஸனின் சின்னத் தங்கச்சி பரணிலிருந்து விறகை எடுத்தாள். அதற்குள் தூங்கிக் கிடந்த தேள் அவனைக் கொட்டிவிட்டது. வலியால் சுருண்டு தவித்தாள். வேதனையைத் தாங்கமாட்டாமல் அவள்பட்ட அவஸ்தை.

அம்மானுக்குக் கண்ணீரே வந்து விட்டது!

அவர் சிமினி லாம்பைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு, விஷக்கடி வைத்தியரைத் தேடிக்கொண்டு வந்ததற்கு அங்குச் சென்றார்.

விஷக்கடி வைத்தியரும் வரவில்லை; போன அம்மானும் திரும்பவில்லை. இரவில் நன்றாகக் கண்டெரியாத அம்மான், குறுக்கே வந்த காருடன் மோதிவிட்டார். பாரிய வெளிக்காயம் இல்லை; ஆனால்...

பாம்பு தவளையை விழுங்குவதுபோல, காலம் வாழ்க்கையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமா...

— 'அம்மான்!'

'அம்மான்! உங்களிடம் நான் பட்ட கடனை எப்படி அடைப்பேன்?'

வில்லுண்டிச் சுடலை.

'நன்றாக அடுக்கி வைக்கப்பட்ட சிதை.

அதன்மேல், தண்டிக்கப் படையில் பயணம் செய்த சவப்பெட்டி வைக்கப்படுகிறது.

மூடி திறக்கப்படுகிறது.

வாய்க்கரிசி போடும் சம்பிரதாயம்...

வீரகத்தி அம்மானின் தம்பி, தோளிற் கிடந்த சால்வையைத் தலைப்பாகையாகச் சுற்றிக்கொண்டு, ஒவ்வொரு வரையும் உரிமையுடன் அழைக்கிறார்.

உரிமைக்காரர், சம்பிரதாயத்தின் இயந்திரச் சூட்சுமத்தில், இயங்கி, வாய்க்கரிசி போட்டு...

ஒதுங்கி நின்று தேவதாஸனையும் வாய்க்கரிசி போடுவதை நடத்துபவர் பார்க்கிறார்.

'இந்தாம்பி, வாவன்; வந்து போடன்!' என்று அழைப்பு விடுகிறார்.

கொள்ளிக் குடம் கைமாறுகிறது. மின்வேகத்தில் தில்லைநாதன் சவத்தின் தலைமாட்டிற்கு வருகிறான். தேவதாஸனை அழைப்பவரை விழிகளில் பொறி தெறிக்கப் பார்த்து, 'ஏன் குஞ்சியப்பு! உங்களுக்குப் புத்தி கித்தி இருக்கா? என்றை அப்புவுக்கு வாய்க்கரிசி போட இவ்வளவு இவன் ஒரு வேதக்காரன்!' என்று இரைகிறான்.

— 'அம்மான்!... என்னை வேதக்காரனென்று உங்களுக்கு நல்லாத் தெரியுந்தானே...?'

அண்மையில் வெளிநாடு வந்த மனைவி கணவனுடன் ஊடல்!

என்னப்பா, நேற்றுத்தானே ஆண்தவிகடனில் இருந்து ஐரோப்பா பத்திரிகைகள் எல்லாம் வாங்கி வந்து குவிச்சனான். இண்டைக்கு என்னடா என்றான் 'இளைஞன்' தான் வேணும் என்று அடம் பிடிக்கிறீர்.

சரி, சரி இண்டைக்கே நான் சந்தாவை கட்டி விடுறேன். நேரடியாகவே 'இளைஞன்' வீட்டிற்கு வருவான்

இஞ்சேருங்கப்பா, இஞ்சேருங்கப்பா எனக்கு இங்க தனியா வீட்டில் இருக்க அலுப்பாய்க் கிடக்குது இண்டைக்கு என்றாலும், வேலையால் வரேக்கே 'இளைஞன்'னை வேண்டியான்கோவன்.

அதுக்கில்லையப்பா, நான் சிலோனிலை இருக்கேக்கவே தொடர்ந்து படிச்ச வந்தனான். நல்ல விசயங்கள் எல்லாம் வருகுதப்பா அதனாலே தான் கேட்கிறேன்.

படித்து விட்டீர்களா?
இளைஞன்
Largest Circulation in Europe

முகவரி: ELAIGNAN
Ginheimer Str. 24 A
60487 Frankfurt/M, Germany
Tel: 069/ 704439 - Fax: 069/ 77 56 69
ஜேர்மனி, சுவீஸ், டன்மார்க், கனடா ஆகிய ஆறு நாடுகளில் ஒரே நேரத்தில் வெளிவருகிறது

GOLF

வரழ்த்துகிறோம்.....

வரழ்த்துகிறோம்.....

வரழ்த்துகிறோம்.....

வரழ்த்துகிறோம்.....

மங்கையர் மனங்கவரும்

தங்கச்சரங்கம்

கோல்வ் நுகைமாளிகை

பத்துவருடங்களுக்கு மேலாக

மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்ற ஒரே ஸ்தாபனம்;.

6-8, Rue de Panama
75018 PARIS
Métro: Château Rouge
Tél.: 42 59 22 38

199, Rue du Fbg. St. Denis,
75010 PARIS
Métro: La Chapelle
Tél.: 40 36 16 02

லா சப்லில்

யாழ் சாரத்

பயிற்சி நிலையம்

தமிழில் படித்து சித்தியடைவதற்கு
உங்களுக்கு ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம்!

JAFFNA AUTO ECOLE

195, Rue du Fbg. St.Denis, 75010 - PARIS

☎: 42 05 88 99

வீடுகள்

- வாங்க
- விற்க
- வாடகைக்குப் பெற்றுக்கொள்ள

வீடுகள் ஏஜென்சி

Tel: 42 05 88 99 -

Fax: 40 34 60 48

விம்லன்ட்

WIMLAND IMMOBILIER

195, RUE DU FBG. ST. DENIS, 75010 PARIS

MÉTRO: LA CHAPELLE OU GARE DU NORD

பிரான்சில் இலங்கைத்தமிழ் மாணவர்களின் கல்வியும் அவர்களின் எதிர்காலமும்

இந்திரன்

கோடை என்றும் மாரி என்றும் பிரிக்க முடியாமல் மழை சினந்து கொண்டிருந்த ஆடி மாதத்தின் ஒரு அழகிய சனிக்கிழமையில் வார மஞ்சரி ஒன்றைச் சுவாரசியமாக மேய்ந்து கொண்டிருந்த வேளையில் வந்த தொலைபேசியின் சடுதியான விளைவு தான் இந்தக் கட்டுரை.

"என்னடாப்பா செய்கிறாய்?"

"நானைக்கு ஞாயிற்றுக் கிழமை; புதுப் பேப்பர்கள் வந்து விடும்; போன கிழமைப் பேப்பர்களே வாசித்து முடியவில்லை. அது தான் சும்மா படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்."

"அது சரி, நீ விழுந்து விழுந்து படிக்கிற... பேப்பரில் என்ன தான் இருக்குது?"

"அரசியலுக்கப்பாற்பட்ட சில சமாச்சாரங்கள், கலை கலாச்சாரங்கள், பகிடிகள் இப்படி பல விடயங்கள். வாயைத் திறந்து போட்டியள், இதைக் கேளுங்கோ"

"உங்களைப் போலத் தான் ஒரு கண்டிப்பான வாத்தியார் பள்ளிக்கூடத்துக்கு ஒழுங்கில்லாத ஒரு பொடியனைப் பார்த்துக் கேட்டார், 'ஏன் நீ நேற்றுப் பள்ளிக் கூடத்துக்கு வரவில்லை' என்று பிள்ளை சொல்லிச்சது, 'இல்லை சேர், நேற்று பல்லு டாக்குத்தரிட்ட அப்பொயின்றமென்ற' என்று விடயத்தைப் பற்றி ஏற்கனவே தெரிந்த வாத்தியார், 'அது சரி, அந்தப் பல்லு உனக்கு இன்னுமா கொதிக்குது?' என்று கேட்டார். பிள்ளை சொல்லிச்சது, 'எனக்கென்னண்டு சேர் தெரியும், நேற்றையில் இருந்து அந்தப் பல்லை பல்லு டாக்குத்தர் தான் வைச்சிருக்கிறார், அவரிடத்தான் கேட்க வேண்டும்' என்று.

"அடேயப்பா! இந்த அறுவைகளை நீயே வைத்துக் கொள் நான் சீரியசாக ஒரு விசயம் கேட்கிறேன். இங்குள்ள இலங்கைத் தமிழ் பிள்ளைகளின் கல்வி தொடர்பில் ஏற்படுகின்ற பாதிப்புகள் பற்றி நீ என்ன நினைக்கிறாய்?"

எது வித தயக்கமும் அற்றுப் பதில் சொல்கிறேன். "எங்கள் குழந்தைகளின் கல்வி வளர்ச்சுக்கு இடையூறாக இருக்கும் மாபெரும் தடைக்கல் எமது பிள்ளைகளின் பெற்றோருக்கு சிறிதளவு கூட பிரெஞ்சு மொழி அறிவு இல்லாததால், வீட்டில் வைத்து அவர்களுடன் அவர்களுடைய பிள்ளைகள் கல்லூரியில் எதிர்கொள்ளும் கல்விப் பிரச்சனைகளையோ அல்லது அவர்களது கல்வியில் ஏற்படக் கூடிய சந்தேகங்களையோ நிவிர்த்தி செய்ய முடியாமல் இருப்பது தான்" என்று. "இது சம்பந்தமான உனது கருத்தை ஏன் நீ ஒரு கட்டுரையாக எழுதித் தரக் கூடாது?" -என்றொரு எதிர்க் கேள்வி! இதை சவால் என்றே நான் வைத்துக் கொண்டேன்.

எனக்கு எந்த விதத்திலும் சம்பந்தம் இல்லாத ஒரு சமாச்சாரம், ஏன் இந்த வேலைக்கு ஒத்துக் கொண்டேன் என்றதும் எனக்குக் கையும் காலும் ஓடவில்லை. பாத்தூறில் குளித்துக் கொண்டிருந்த -சரியில்லை -குழப்படி செய்து கொண்டிருந்த எனது கடைசி மகளுக்கும் நான் சீனுவாகக் கடையில் ஆசையாக வாங்கிக் கொடுத்த ஓட்டி மீனுக்கும் இடையில் பேச்சு வார்த்தை ஆயுதப் பிரயோகம் என்று இழுபறிப் பட்டுக் கொண்டிருந்தது எனது மனைவியிடம் (அவ ஒரு முன்னாள் பட்டதாரியாக்கும்) நான் தெரியாத நன்மக அவரின் கருத்தைக் கேட்டேன். "இஞ்சை,

என்றை பிள்ளைகளைப் பற்றி அவர்களின் கல்வியைப் பற்றி எனக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை" என்று. முகத்தில் அறையாத குறையாக ஒரு பதில். நான் கேட்காமலே இருந்திருக்கலாம். பட்டும் பட்டும் 23 வருட தாம்பத்திய வாழ்க்கையில் வராத அறிவு இனியா வரப் போகிறது.

பிரச்சனை இல்லாத வாழ்க்கை சுவராசியமே இல்லாதது என்று அடிப்படை விதிக்கு அடிமைப்பட்ட எனக்கு இது "சப்" என்று போய் விட்டது.

எனவே எனக்கு பழக்கமான சில ஆசிரியர்கள் -பெற்றோர்கள் -பிள்ளைகள் என்ற முக்கூட்டமைப்பில் சில அபிப்பிராயங்களை தேட வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் உள்ளானதே இந்தக் கட்டுரையின் தொகுப்பு.

"தலைமுறை - தலைமுறை" என்று நாங்கள் கதைத்துக் கொள்வோம். ஒரு தலைமுறை(Generation) என்ற சொல்லின் அர்த்தம் எங்களில் எந்தளவு பேருக்குத் தெரியும். தலைமுறை என்பது ஒரு பெண் வளர்ந்து தாயாகத் தகுதியுள்ள காலம் என்பது சான்றோர்கள் முடிவு. ஒரு பெண் உடல் ரீதியாக சில சமயங்களில் 13 வயதில் தாயாகத் தயாராகி விட்டாள் என்பது நியதியான போதும், தனது குழந்தையின் கல்வி மற்றும் எதிர் காலத் தேவைகளை அந்தக் குழந்தைத்தாயால் நிவர்த்தி செய்ய முடியாது என்பதும் ஒப்புக் கொள்ளப் பட்ட ஒன்றாகிறது. எனினும் பேரப்பிள்ளைகளைக் கண்டவர்களை நாங்கள் மூன்று தலைமுறைகளைக் கண்டவர்கள் என்று சொல்கிறோம். பிரான்சில் கரையொதுங்க நேர்ந்த எமது குழந்தைகளின் கல்வி நிலையை ஆராயும் இவ் வேளையில் இந்தத் தலைமுறை இடைவெளி என்ற சமாச்சாரம் தவிர்க்கப் பட முடியாதது என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து.

(உண்மையின் படி இந்தக் கட்டுரையில் எனது ஞாபக சக்தியையும் அன்றாடம் நான் காணும் நிகழ்வுகளையும் மட்டும் தான் என்னால் நிலை நிறுத்த முடிகிறது.)

கல்வி என்பது பாடசாலை மற்றும் கலாசாலைகளில் இருந்து மட்டும் பெறப்படும் ஒன்று என்ற கருத்தை நான் ஆதரிக்கவில்லை.

ஆரம்பப் பள்ளியிலேயே தேறாத எனது பல நண்பர்கள், (சத்தியமாக இவர்களுக்கும் பிரெஞ்சு மொழி தெரியாது) ஆச்சரியமுறத் தக்க விதத்தில் கட்டிடக்கலை, மின்சாரம் மற்றும் நீர்க்குழாய் வேலைகளில் ஈடுபட்டு தங்களைத் தாங்களே பராமரித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதையும் எங்களில் பலர் அறிவோம்.

எனது பிள்ளை டாக்டராக, எஞ்சினியராக அல்லது "கொழி மேய்த்தாலும் கொறணமேந்தில் மேய்க்கும் ஒரு அரச ஊழியனாக" வரும் வகையில் பிள்ளையின் கல்வி அமைய வேண்டும் என்ற பரம்பரை ஈழத் தமிழ் சிந்தனையில் இருந்து விடுபட்டு, சமையல், துப்புரவு செய்தல் போன்ற தொழிற்கல்விகளும் ஒன்றிற்கொன்று இணையானவை என்ற மனப் பாண்மை எங்களிற்கு வராத வரை ஏதோ ஒரு சாட்டினை நாங்கள் கூறிக் கொண்டு தான் இருப்போம்.

உண்மையின் படி நான் சந்தித்த பெற்றோர்களில் அனேகர் இங்கு தங்களின் குழந்தையின் கல்விக்கு உரிய எதிர்காலம் இல்லை என்பதைப் போல் கதைத்ததை என்னால் உணர முடிந்தது. இதற்கு மாறாக பிரெஞ்சு மொழியில் கல்வி கற்கும் அவர்களின் பிள்ளைகளுடன் கதைத்த போது பெற்றோர்களின் கருத்துக்கு எதிர்மாறான ஒரு கருத்தை அவர்கள் ஆணித்தரமாக வெளியிடத் தயங்கவில்லை. இங்கு தான் தலைமுறை இடைவெளி என்ற சமாச்சாரம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது என்று நான் கருதினாலும், ஆழமாகப் பெற்றோர்களைத் துருவியதில் அவர்களின் மனதில் வெளிப்படுத்த முடியாத ஏதோ ஒரு ஆதங்கம் இருப்பதை என்னால் உணர முடிந்தது. குடும்பத்தின் நெருங்கிய உறுப்பினர் அல்லது உறவினர் ஒருவரின் பிள்ளை அவுஸ்திரேலியாவில், கனடாவில் அல்லது இங்கிலாந்தில் கல்வி கற்று டாக்டராகவோ எஞ்சினியராகவோ வரத் தயாராகக் கூடிய சூழ்நிலையில் இருக்கும் போது இங்கு எனது பிள்ளைக்கு என்ன நடக்குமோ என்று அவர்கள் அங்கலாய்க்கிறார்கள். இந்த அங்கலாய்ப்பின் அடிப்படைக் காரணமே தனது பிள்ளையின் பள்ளிக் கூடத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றி மிகச் சிறிதளவிலேனும் அறிந்து கொள்ளும் அளவிற்கு போதிய மொழியறிவின்பமை அல்லது இந்த நாட்டின் கல்வி மற்றும் பாடத்திட்ட கட்டமைப்புகளைப் பற்றிய விளக்கம் இன்மை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

அதற்காக...? கனடாவிற்கும், இங்கிலாந்திற்கும் இடம் பெயர்ந்தாற் போல் ஏற்கனவே இல்லாத ஒரு ஆங்கிலப் பாண்டித்தியம் வந்தா விடப் போகிறது. எங்களின் மனச் சாட்சியைத் தொட்டு நாங்களே சொல்லிக் கொள்ளுவோம். இன்று உலகெங்கும் அகதிகளாக வாழும் எங்களில் உயர் கல்வி கற்று ஊரில் நிலையான வசதியான உத்தியோகங்களில் இருந்தவர்கள் கணிசமான ஒரு தொகையினர் உள்ளோம். எங்களின் பெற்றோர்கள் எல்லோரும் கேம்ப்ரிட்ஜிலும் ஒக்ஸ்போட்டிலுமா கல்வி கற்றவர்கள்? எங்களில் அனேகர் சராசரி விவசாய, தொழிலாள அல்லது ஒரு ஏழை ஆசிரியக் குடும்பத்தில் பிறந்தோம் என்பதுடன், எங்களின் பெற்றோர் எமது கல்வியில் பெரிதாக உதவி செய்ய முடியாத நிலையில் இருந்ததால் தான் எங்கள் பிரதேசங்களில் வீடுகளெல்லாம் ரியூட்டரிக்களாக இயங்கியதை மறுக்க முடியுமா? இலவசக் கல்வி என்ற ஒன்று இலங்கையில் அறிமுகப் படுத்தப் பட்டிராவிட்டால் இப்படி ஒரு கட்டுரைக்கே சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்குமா என்பதும் சந்தேகமே. ஆகவே எங்களுக்கு பிரெஞ்சு மொழி தெரியாது என்ற ஒரு காரணம் மட்டும் எங்கள் பிள்ளைகளின் இடையூற்றை கல்வித் தொடர்ச்சியைப் பாதித்து அவர்களின் சிறப்பான எதிர் காலத்தில் நாங்களே மண்ணைத் தூவினோம் என்ற பழிக்கு ஆளாகாதிருப்போமாக.

எனக்கு கடந்த சில வருடங்களாகத் தெரிந்த ஒருவர், பிரான்சில் ரெஸ்டோரண்ட் ஒன்றில் மிக உயர்ந்த பதவியில் இருந்து நன்றாக உழைத்தவர். சொந்தத்தில் இங்கு நிலம் வாங்கி அதிலே தேவைக்கும் சற்றே அதிகமான வசதிகளுடன் கூடிய வீடு ஒன்றையும் கட்டிக் கொண்டவர். மூன்று வருடங்களுக்கு முன் சந்தித்த போது, தான் தற்போது லண்டனில் இருப்பதாகவும், இங்கு தான் கட்டிய வீட்டை விற்கப் போவதாகவும் சொன்னார். காரணம் கேட்டேன், தன்னுடைய பெண் குழந்தைகளை இந்த ஐரோப்பிய நாட்டுக் கலாச்சாரம் கெடுத்து விடும் எனத் தான் பயப்படுவதால், லண்டனில் உழைத்துக் கொண்டு, சிலோனில் போய் செற்றில் ஆகப் போவதாகக் கூறினார். இதை வாசிக்கும் பலருக்குத் தெரியும், இப்படித் தகையளப்பவர்கள் இங்குள்ள பிரெஞ்சுக் காரன் அங்கு போய் அகதியாக வாழ்ந்தாலும் இவர்கள் திரும்ப மாட்டார்கள் என்று. அதுவல்ல முக்கியம், எங்களில் பலர் இப்படித் தங்களின் பெண் குழந்தைகளின் (இந்தக் கலாச்சாரம் என்ற சொல்லின் ஊடாக அவர்கள் எங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிற "சமாச்சாரங்கள்" ஆண் குழந்தைகளையும் பாதிக்கும் தானே என்று வழக்கம் போலவே அவர்கள்வலைப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை). இடம் பெயர்வினால் பிள்ளைகளின் கல்வி இடையூறாகிறதென்றால் அதை நியாயப் படுத்த இன்னோர் சாரார் கூறும் காரணம்.

மீண்டும் ஒரு தொலைபேசியால் கட்டுரைத் தொடரில் தடங்கல். எடுத்தவர் எனது அன்பு நண்பர். "முதலில் உங்கள் மனைவியிடம் ரெலிபோனைக் கொடுங்கள் -இது நான்.

"ரிச்சர், குறை நினைக்கக் கூடாது, நான் ஒரு கட்டுரை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் 92ல் உங்கள் மகள், மகனுடன் வகைந்த போது, அவர்களுக்கு, முறையே 17 வயதும் 12 வயதும், அவர்களின் இன்றையக் கல்வியைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள், ---அதாவது பிரான்சில்?"

ஒரு குழந்தையின் கல்வி வளர்ச்சி என்பது, ஓமகுண்டலங்கள் வளர்த்த யாகத்தின் மீது வான் மேல் மாதவம் புரிந்து இலங்கை மாமன்னன் இராவணன் இசைத்த "தமிழ்ப் பண்" போல் சீராகச் செல்ல வேண்டிய ஒரு நாதம் போன்றதாகும். நாதமிசைக்கும் கருவியின் ஒரு தந்தி நடுவில் அறும் போது எப்படி அந்தத் தேவநாதம் அபசுவரம் ஆகிறதோ, அப்படித் தான் குழந்தையின் கல்வியும். எங்களின் அநாவசிய இடையூறுகளினால் ஆகிறது என்பதை நாங்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

பிள்ளைக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய அதன் அடிப்படைச் சுதந்திரமான தாய் மொழியறிவை -தாய் மொழியில் கதைக்கின்ற உரிமையை நீங்கள் எதேச்சாதிகாரமாக மறுக்கிறீர்கள் அல்லது பறிக்கிறீர்கள் என்பது தான் உங்கள் துப்பாக்கியில் நீங்கள் போடும் இரண்டாவது தோட்டா ஆகும்.

ஒரு குழந்தையானது தனது குடும்பத்தைச், சுற்றலைச், சூழலை அறிந்து கொள்ளத் துடிக்கும் அந்த வேளையில் தனக்குப் புரியாத மொழியில் தனது சொந்தத் தந்தையே பேசித் தன்னை அன்னியானுக்கும் இந்த அவலத்திற்கு எங்கள் குழந்தைகளை நாங்களே எங்களை அறியாமல் ஆளாக்குகின்றோம்.

நான் பழகிய குடும்பங்களில் இருந்தும் இந்தக் கட்டுரைக்கென நான் கதைத்தவர்களிடமும் இருந்து என்னால் ஒரு விடயத்தை புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. தங்கள் வீடுகளில் தமிழ் மொழியில் பேசும் அதேவேளை பிள்ளையின் பிரெஞ்சுக் கல்வி பற்றி கல்லூரி நிர்வாகத்திடம் தங்கி நிற்கும் பெற்றோர்கள் ஒரு வகை. தங்களுக்கும் பிரெஞ்சு தெரியும் என்ற நினைப்பில் பிள்ளையின் கல்லூரி வாழ்க்கையில் தலையிடும் பெற்றோர் இன்னோர் வகை. தங்கள் வீட்டில் தாய் மொழியான தமிழ் மொழியில் பெற்றோர் சுற்றத்தோருடன் பேசி அதே வேளை கல்லூரியில் நண்பர்களுடன் பிரெஞ்சு மொழியில் பேசுகின்ற குழந்தைகளின் பெறுபெறுகள் சிறப்பானதாக இருந்ததை என்னால் காணக் கூடியதாக இருந்தது.

எனது அபிப்பிராயப் படி பிரான்சில் வாழும் இலங்கைத் தமிழ் மாணவர்களில் பாரதாரமான வகையில் தங்களின் கல்வித் தொடர்ச்சியில் பாதிக்கப் படுபவர்கள், பதினாறிற்கும் இருபத்தாறு வயதிற்கும் இடைப்பட்ட கால எல்லையில் இலங்கையை விட்டு வெளியேற நிர்ப்பந்திக்கப் பட்ட ஒரு தலைமுறையினர். தங்களின் பருவத்திற்கேற்ப இயல்பாகவே எழுகின்ற உணர்வுகளை-மொழியறிவு இல்லாத ஒரே காரணத்தாலும், மொழியறிவுடைய சக வயதுக் காரர்களைத் தேடிப் பிடிக்க முடியாத காரணத்தாலும் -இவர்களின் ஆற்றல்கள், ஆற்றாமைகளாகி விடுகின்றன. இவர்கள் போன்றவர்கள் தங்களையும் பிரான்சில் இருக்கும் சமுத்தமிழ் சமூகம் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக பல விதமான முயற்சிகளிலும் தமிழ் மக்கள் பீசில் வாழும் இடங்களில் அவர்களைக் கவர்வதெற்கென சில குறும்புகளைச் செய்து கொள்கிறார்கள் என்று நான் அறிகிறேன். இவர்களை முக்காலா-முக்காப்பாலா என்று மூத்ததலைமுறைகள் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கும் நாங்கள் ஒதுக்குவதை விடுத்து இவர்களின் எதிர் காலத்திற்குரிய சீரிய செயற்திட்டங்களை, கட்சி, அரசியல், குழு சார் தன்மைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் ஒரு கல்விப் பணியை ஒழுங்கு படுத்துவதே எமது முன்னுள்ள தலையாய கடமையாகும்.

"எப்படியிருந்த போதும் எங்கள் சொந்த மொழியில் எங்கள் பிரச்சனைகளைப் பற்றி உரையாடுவது, கல்வி கற்பது, அடுத்தவர்களைப் புரிந்து கொள்வது இப்படியான வசதிகளை எனது பிள்ளைகள் இழந்து விட்டார்கள்"

"...ஆ.. இப்ப எனக்கு விளங்குது.... ஈழத் தமிழ் மாணவர்கள் என்னும் போது கிட்டத் தட்ட இருபது வருடங்களாக ஆசிரியையாக இருந்து பல நன் மாணாக்கார்களை உருவாக்கிய உங்களைக் கொப்பி பேனை பென்சில் என்று இந்த பிரெஞ்சுக்காரர் தூக்க வைத்து உங்களையும் ஒரு ஈழத் தமிழ் அகதி மாணவி ஆக்கிப் போட்டாங்கள் என்று சரியான ஆத்திரமாக்கும்?"

"... சிரிக்க வேண்டாம், உங்களின் பெயர் வராது, உண்மையைச் சொல்லுங்கள்.."

"எங்களின் மண்ணுக்குத் தேவையான விடயங்கள் உட்பட எங்களின் பிரச்சனைகளை விளங்கப் படுத்த இங்கு பாஷைப் பிரச்சனை சரியான கஷ்டமாக இருக்கிறது"

"என்னுடைய பிரச்சனை பிரான்சில் வாழும் ஈழத் தமிழ் மாணவர்கள் எதிர் நோக்கும் கல்விப் பிரச்சனையைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதுவது மட்டும் தான் என்று ஏற்கனவே சொன்னேன்?"

"எனது தம்பி லண்டனில் இருக்கிறார்... அவருக்கு இங்கத்தே முறைகள் பிடிக்கவில்லை. நாங்கள் ஒரு குடும்ப வைபவத்திற்காக லண்டனிற்குப் போகும் போது பிரான்சில் எனது பிள்ளைகளின் கல்வி, மற்றும் எதிர்காலம் பற்றிக் கேள்விப் பட்ட எனது தம்பி துயரப்பட்டார்."

"உங்களின் பிள்ளைகள் ஒரு எஞ்சினியராகவோ அல்லது டாக்டராகவோ மட்டும் தான் வர வேண்டும் என்று எதிர் பார்த்தீர்களா?"

"எந்தத் தாய்தகப்பனுக்கு தனது பிள்ளை நல்ல நிலையில் இருப்பது பிடிக்காது இருக்கும்?"

"லண்டனுக்குப் போனால் மட்டும் உங்கள் குழந்தைகள் டாக்டர் -எஞ்சினியராகி விடுவார்கள் என்று உங்களால் நிச்சயமாகக் கூற முடியுமா?"

"இல்லை"

"சரி, உங்களின் தம்பி மகள் டாக்டராகவே வந்து விடுகிறாள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். மாறாக உங்கள் மகள், இங்கு முறையான ஸ்ராஜ், போமேசன் ஆகியவற்றை முடித்து ஒரு தலைமைக் காசாளர், அல்லது விற்பனை முகாமையாளர் போன்ற பதவிக்கு வந்து அந்த டாக்டரை விட நல்ல நிலையில் செற்றில் ஆகினால் திருப்திப் படமாட்டீர்களா?"

"நிச்சயமாக இல்லை; நாளைக்கு ஒரு நல்ல காரியம் கெட்ட காரியம் என்று குடும்பத்தவர்கள் கூடும் போது அங்கு ஒரு ஏற்றத் தாழ்வு இருப்பதாக மனசை நெருடிக் கொண்டே இருக்கும்."

"நன்றி, ரீச்சர்"

நாங்கள் எப்படிப் பட்ட ஒரு கொடுமையான கல்வி முறைக்கு மதிப்பளித்து, எங்கள் சொந்த இரத்தங்களுள் வேற்றுமைகளை வளர்க்கிறோம் என்பதற்கு மேற்படி உரையாடல் ஒரு உதாரணம். மேலே சொன்ன ரீச்சர் மட்டும் அல்ல, எங்களுள் எத்தனை பேர் இதே மனநிலையில் இருக்கிறோம் என்பது நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்து -திருந்திக் கொள்ள வேண்டிய விடயம்.

தனது பெண் பிள்ளைகளின் தமிழ்-கலாச்சார வாழ்க்கைக்குப் பாதகமாக ஐரோப்பா இருக்கிறது என்ற காரணத்துக்காகச் சிலோன் போய் செற்றில் பண்ண விரும்பிய எனக்குத் தெரிந்த ஒருவரைப் பற்றி மேற்படி தொலைபேசி இடையூறு வருவதற்கு முன் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

பிரெஞ்சு மொழியில் பெற்றோர்களான எங்களுக்கு இருக்கும் அறிவீனம் எவ்வளவு காரணமோ, அதற்கு மேலான அளவு எங்கள் கலாச்சாரத்தைப் பற்றி எங்களுக்கு மிகைப் படுத்திக் கூறப்பட்ட அல்லது திணிக்கப் பட்ட இந்திய தமிழ் நாட்டு "சினிமா" பண்பாடுகளுக்கும் நாங்கள் கணிசமாகவே சோரம் போயிருக்கிறோம்.

இலங்கையில் மூன்று மாதங்களில் 84 கொலைகள் 28 கற்பழிப்புச் சம்பவங்கள் என்கிறது 30. 6. 96 திகதியிட்ட வீரகேசரி. இலங்கைச் சனத் தொகையை விட மூன்றரை அல்லது நான்கு மடங்கு அதிகமான சனத்தொகை கொண்ட பிரான்சில் நிச்சயமாக இந்தளவு பாலியற் குற்றங்கள் இவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் நிகழ்ந்திருக்க முடியாது என்று நாளாந்தம் பிரெஞ்சுச் செய்திகளை அவதானிப்பதால் நான் கருதுகிறேன்.

இந்த இலட்சணத்தில் எனக்கு ஒருவர் சொல்கிறார், இலங்கைக்குக் கொண்டு போய் தனது பெண்பிள்ளைகளை கலாச்சார முறைப்படி வளர்க்கப் போகிறாராம் என்று -

அவரை அப்படியே விட்டு விட்டு மற்றுமோர் விடயத்துக்கு வருவோம். இன்னும் ஒரு வகைப் பெற்றோர், தாங்கள் தங்களையறியாமலே தங்கள் குழந்தைகளின் இயல்பான கல்விவளர்ச்சிக்கு தடையக் கல்லாக இருக்கிறோம் என்பதனை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். வீட்டில் குழந்தைகளுடன் கதைக்கும் போது, தாங்களும் பிரெஞ்சு மொழியில் மேதாவிகள் என்று பிள்ளை உரை வேண்டும் என்பதற்காகவோ, அல்லது வீட்டிற்கு வந்திருக்கும் மாமா-அன்றாவுக்கும் தன்னைப் பற்றி விளங்க வேண்டும் என்பதற்காகவோ, தங்கள் குழந்தைகளுடன் பிரெஞ்சு மொழியில் கதைத்துக் கொள்வார்கள். "றெஸ்டோரண்டில் 'செவ்' உடன் அந்த மாதிரி பிரெஞ்சில் கதைக்கிறீனாள்; இந்தப் பிள்ளைக்கு நான் சொல்லிக் கொடுக்காமல் வேறு யார் சொல்லிக் கொடுக்கப் போயினம்?" என்று அவருக்குள் ஒரு நினைப்பு. ஐயா, பெரியவரே உங்கள் குழந்தைக்கு அதன் வளர்ச்சிக்கு ஒரு இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கியினால் நீங்கள் வேட்டு வைக்கிறீர்கள் என்பதை உணர்ந்து கொள்வீர்களா?

பகலில் எட்டுப் பத்து மணித்தியாலங்கள், தன்னுடைய பள்ளித் தோழர்களுடனும், தனது ஆசிரியர்களுடனும், இலக்கணச் சுத்தமாக, அட்சரப் பிசகின்றி உச்சரித்துப் பேசிய அந்த அழகிய பிரெஞ்சு மொழியை நீங்கள் குத்திக் குதறுவதால், உங்களுக்குப் புரியும் படி பிள்ளை தானும் உச்சரிக்க வெளிக்கிடுவதால், அது தானும் குழம்பி மொழியையும் குழப்பிக் கொள்கிறது.

மூடுமந்திரம் உதவாது

நாரயணரெட்டி

(பாலியல் மருத்துவர்)

இளைஞர்களின் பாலுறவுப் பிரச்சனைகளுக்குத் திருமணம் என்பது ஒரு தீர்வாகி விட முடியாது. மாணவப் பருவத்திலேயே பால்ய விவாகம் செய்து வைத்து விட்டால் படிப்பில் ஒழுங்காக ஈடுபடுவார்கள் என்பதும் தவறு. திருமணம் என்பது மட்டுமே ஒருவனை நெறிப்படுத்தி விடும் என்றால் இவ்வளவு சின்னவீடு சமாச்சாரங்களும் இன்ன பிற விஷயங்களும் நடப்பது ஏன்?

ராஜாஜி அவர்கள் பால்ய விவாகம் பற்றிய கருத்தை எந்த அடிப்படையில் சொன்னார் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் பால்ய விவாகங்கள் நடந்ததற்குக் காரணம் செக்ஸ் அல்ல. குறிப்பாக ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களில் அந் நாட்களில் ஆண்தான் வரதட்சணை கொடுத்து திருமணம் செய்ய வேண்டும். இதில் பருவமடைந்த இளம் பெண்ணை திருமணம் செய்ய அதிக பணம் கொடுக்க வேண்டும். இதற்கும் காரணம் செக்ஸ் அல்ல. வாலிபப் பெண் வீட்டிற்கு வந்தால் எல்லா வேலைகளையும் செய்வார் என்பதுதான். எனவே பெரும் பாலானோர் சின்னப் பெண்களை மணம் முடிக்கும் பழக்கம் இருந்தது. சின்ன வயதிலேயே இன்னொரு வீட்டுக்கு வந்து விட்டால் அந்த வீட்டோடு எளிதில் ஒன்றிப் பழக முடியும் எனும் கயநலக் காரணமும் உண்டு. சொத்து பிரிந்து விடாமல் இருக்க உறவு முறைகளை வலுப்படுத்த இப்படி பல்வேறு சமூக காரணங்களால் தான் பால்ய விவாகம் என்பது வழக்கத்துக்கு வந்தது. செக்ஸ் அதில் முதன்மையான காரணம் இல்லை.

உன்-ஏஜில் என்ன கவலை இருக்கப் போகிறது என பலரும் நினைக்கிறார்கள். உண்மையில் அதிக கவலைகளுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் மன உளைச்சல்களுக்கும் ஆளாகும் பருவம் இதுதான்.

அன்றைய இளைஞர்களை விட இன்றைக்கு அவர்களின் அவஸ்தைகள் அதிகம். பாலுறவு பிரச்சனைகள் முன்பை விட அதிக சிக்கல் மிகுந்தவையாக மாறி விட்டன. மீடியாவின் உபயத்தால் இளைஞர்கள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என ஒரு இமேஜ் வலுவாக உருவாக்கப் பட்டு விட்டது. அதற்கேற்ப தங்களை மாற்றிக் கொள்வதில் அல்லது அதுபோல தாங்கள் இல்லையே எனும் கவலையில் இளைஞர்கள் உழல்கின்றனர். சுற்றியுள்ள நண்பர்கள் பெற்றோர் போன்றவர்களும் அவர்களுக்கும் பெரும் நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்துகின்றனர். இன்றைய இளைஞன் காதல் பற்றி மட்டுமல்ல தனது படிப்பு வேலை சம்பாத்தியம் சமூகத்தில் தனது இமேஜ் என பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றி கவலைப் பட வேண்டியிருக்கிறது.

இவையெல்லாவற்றையும் மீறி பருவ உணர்வுகள் கிளர்ந்தெழும் சமயமும் இதுதான். இந்தச் சமயத்தில் சரியான வழி காட்டுதல் தேவை. அவர்களின் நேரத்தை சரியாகப் பயன்படுத்த உதவும் வழிமுறைகள் தேவை. பெரும்பாலான பள்ளிகளும் கல்லூரிகளும் ஷிப்டு முறையில் இயங்குகின்றன. மாணவர்களுக்கும் மதியம் இரண்டு மணிக்கே ஓய்வு நேரம் ஆரம்பமாகி விடுகிறது. இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்த சரியான திட்டங்கள் இல்லை. டி.வி. பார்க்கிறார்கள். சினிமா பார்க்கிறார்கள். சிலர் பத்திரிகைகள் படிக்கிறார்கள். இவை எல்லாமே புதிய பாலுறவுச் சிக்கல்களுக்கு அடிகோலுகிறது.

உடல் ரீதியான கிளர்ச்சி மற்றும் மீடியா மூலம் வரும் உந்துதல்கள் எல்லாம் சேர்ந்து பாலுறவின் மீது அதிக மோகத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஆனால் நிலவும் சூழலோ சமவயது. ஆணும் பெண்ணும் சாதாரணமாக சந்தித்துப் பேசக் கூட தடை போடுகிறது. இதன் விளைவுகள் முறைகேடான பாலுறவுச் செய்கைகள், படிப்பில் ஆர்வமின்மை, எதிலும் அசிரத்தை என வெவ்வேறு விதங்களில் வெளிப்படுகிறது.

உன் ஏஜ் பையன்கள் படும் அவஸ்தைகள் அப்பருவப் பெண்களுக்கும் உண்டு. வேண்டுமானால் பெண்கள் இதுபற்றி அதிகம் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமலிருக்கலாம். சொல்லப் போனால் உடலியல் ரீதியாக பெண்கள்தான் பாலியல் மாறுதல்களை அதிகம் உணர்கிறார்கள். பாலியல் தொந்தரவுகளால் அதிகம் பாதிக்கப் படுவதும் அவர்கள் தான். இன்றைய சூழ்நிலையில் அவர்கள் தங்கள் உடலியக்கத்தைப் பற்றி அதிகம் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இந்தப் பருவத்தில் பாலியல் சார்ந்த பிரச்சனைகள் ஏராளம் உண்டு. ஒரு சின்ன முகப்பரு, மீசை வளர்ச்சி கூட இவர்களை வெகுவாகப் பாதித்து விடுகிறது. நான் ஆண்மகன் இல்லையா என பையன்களுக்கும் நான் அழகில்லையா என்னை யாரும் விரும்ப மாட்டார்களா என பெண்களுக்கும்

குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. எந்த பரஸ்பர புரிதல்களும் இல்லாத சந்திப்புகளும் உறவுகளும் காதலாகிறது. ஹார்மோன் உந்துதல் மட்டுமின்றி ஒருவரை ஒருவர் நிரூபித்துக் கொள்ளவும் கூட தீவிர உறவுகளில் இறங்குகின்றனர். இதில் ஒன்றை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். செக்ஸில் ஈடுபடுவது என்பது எப்போதும் இன்பம் துயக்க மட்டுமல்ல. கோபத்தின் வெளிப்பாடாகக் கூட செக்ஸ் அமையலாம். எனவே இதைப் பற்றியெல்லாம் இளைஞர்கள் தொந்து கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைக்கு டீன் ஏஜர்களைப் பாதிக்கும் முக்கிய குடும்ப விஷயங்களில் ஒன்று விளம்பங்கள். விளம்பங்களின் டெக்னிக் ரொம் சலபம். உன்னை சமூகம் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்றால்

மற்றவர்களைக் கவர வேண்டும். செக்ஸ் அப்பீல் இருந்தால்தான் மற்றவர்களைக் கவர முடியும். அதற்கு உதவுவது எங்கள் பொருட்கள் என்று சொல்லியே பொருட்களை விற்கின்றன. இதற்காக பல லட்சம் பேரில் தேர்ந்தெடுத்த ஒரு ஆணையும் பெண்ணையும் பயன்படுத்துகின்றன. இவைகளையே தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் இளைஞர்கள் மனதில் இந்தச் செய்தி மட்டுமல்ல உருவமும் பதிந்து விடுகிறது. தாங்களும் அது போல ஆக முயல்கின்றனர். முடிகின்ற காரியமா அது. இந்த இயலாமையே பல் வேறு பாலியல் சிக்கல்களுக்கு வழிவகுக்கிறது. அதேபோல் சினிமாவும் தன் பங்கிற்கு மனித உறவுகள் பற்றிய தவறான புரிதல்களை டீன்-ஏஜர்கள் மனதில் ஏற்படுத்துகின்றது.

இதை மீடியாவே முன்வந்து திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். குறைந்த பட்சம் இவற்றை விமர்சனம் செய்யும் விஷயங்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும்.

இளமையின் ஆற்றலுக்கு ஆரோக்யமான வடிகால் மட்டுமல்ல. வழிகாட்டுதலும் தேவை. விளையாட்டு, இசை ஆரோக்யமான பொழுது போக்குகள் மட்டுமின்றி அப்பருவத்தில் அவர்களுக்கு ஏற்படும் பல்வேறு சந்தேகங்களையும் நிவர்த்தி செய்து ஆண் பெண் உறவு குறித்த ஆரோக்யமான பார்வையை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம்.

அந்த அளவில் பாலியல் கல்வி என்பது மிகவும் தேவையான ஒன்றாக உள்ளது. குறிப்பாக எய்ட்ஸ் போன்றவைகள் பெருகியிருக்கும் இந்நிலையில் இக் கல்வி முக்கியமாகத் தேவை.

பலருக்கு பாலியல் கல்வி குறித்துப் பல தவறான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. பாலியல் கல்வி மூலம் தெரியக்கூடாத விஷயங்கள் தெரிந்து போய் கெட்டு போய் விடுவார்கள் என்பது தான் அவர்கள் வாதம். இந்த பயத்திற்கு காரணங்கள் இரண்டு. பாலியல் கல்வி என்பது செக்ஸ் விவகாரங்களை சொல்லிக் கொடுப்பது என நினைப்பது. மற்றொன்று பாலியல் பற்றி தெரிந்துவிட்டால் பாலுறவு விவகாரங்களுக்குள் இளைஞர்கள் இறங்கி விடுவார்கள் என நினைப்பது.

இந்த இரண்டு கருத்துக்களுமே தவறு. மாறாக பாலியல் கல்வி என்பது ஆண் பெண் எனும் இரு பாலரின் தன்மைகள், அவர்களின் சமூகப் பங்கு, மனித உறவுகள் என பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்லும் கல்வியாகும். தன்னுள் எழும் உணர்வுகள் என்னென்ன? அவை ஏன் வருகின்றன. இன்றைய சமூகச் சூழலில் அவற்றை முறைப்படுத்துவது எப்படிப் போன்ற பல்வேறு விஷயங்கள் இதனுள் விவாதிக்கப் படுகின்றன. கூடவே உடற்கூறு பற்றியும் கற்றுத் தரப்படுகின்றது. இதன் மூலம் தன்னைப் பற்றியும் தனது உடல் பற்றியும் எதிர்பாலினர் பற்றியும் சமூக செயல் பாடுகள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

உலகம் முழுவதும் இக்கல்வி எப்படி அளிக்கப்படுகிறது என்பதை ஆராய்ந்து இந்திய நிலைகளுக்கேற்ப ஒரு பாட திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் பாலியல் கல்வி என்று சொன்னாலே பதறியடித்துக் கொண்டு ஓடுகிறார்கள். ஆனால் இதன் தேவையை உணர்ந்த சில கல்வி நிறுவனங்கள் தொடர்ந்து அழைத்த ஊனம் உள்ளன.

பாலியல் கல்வி என்பது இப்படி உதிரியாக தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துவதாக இருக்கக் கூடாது. இதை அரசு செய்ய வேண்டும். எனவே மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் முழுமையான பாலியல் பாடத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். தமிழக அரசு கூட சில வருடங்களுக்கு முன் பாலியல் கல்வியை அமுல் படுத்தப் போகிறேன் என அறிவித்தது. ஆனால் பல்வேறு பீடங்களிலிருந்தும் வந்த எதிர்ப்பைக் கண்டு பயந்துபோய் திட்டத்தை கிடப்பில் போட்டு விட்டது.

ஆனால் இன்று எய்ட்ஸ் நோய் பரவ ஆரம்பித்த பின் வேறு வழியில்லாமல் வாழ்க்கைக் கல்வி என்கிற பெயரில் பாலியல் கல்வியின் கூறுகளைத் தான் நாம் கற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த மூடு மந்திரங்கள் எல்லாம் இல்லாமல் நேரடியாக பாலியல் கல்வியை அறிமுகப் படுத்தினால் அது இன்றைய தலைமுறைக்கு பெரிய உதவியாக இருக்கும்.

இன்று என்னை சிகிச்சைக்காக அணுகும் பலரின் பிரச்சனைகள் டீன் ஏஜ் சிக்கல்களில் தோன்றி வளர்ந்தவைதான். டீன் ஏஜர்கள் மத்தியில் நான் நடத்திய பல்வேறு ஆய்வுகளும் அவர்களுக்கு இன்றிருக்கும் நெருக்கடிகளை கூறுகின்றன.

பாலியல் துறையில் டீன் ஏஜர்களுக்கு நிச்சயம் கல்வி தேவை. இதன் ஒன்றின் மூலம் தான் இளைஞர்களை முறைப்படுத்த முடியுமேயன்றி பால்ய விவாகம் போன்ற சமாச்சாரங்களினால் அல்ல.

சுத்தம் - நம்பிக்கை - நாணயம்

இவற்றிற்கு வா சப்பலில்

சுபர்னா

சுபர்னா இறைச்சிக்கடை

சனி, ஞாயிறு தினங்களில்

★ பங்கு ஆட்டிறைச்சி

★ உயிர்க் கோழி (உடன் உரித்துக் கொடுக்கப்படும்)

★ மரை வத்தல் முதலியனவற்றுடன்

★ தரமான மாட்டிறைச்சியும் பெற நாடுங்கள்

சுபர்னா இறைச்சிக் கடை

BOUCHERIE GABARINA

207, Rue du Fbg. Saint Denis

75010 PARIS

Tél.: 46 07 07 88 Fax: 46 07 07 73

Mo: La Chapelle ou Gare du Nord

காரளபிள்ளை மாஸ்டர் அவர்களே!
உங்களை வாழ்த்தும் வயது எனக்கில்லை
வணங்குகிறேன்.

பாரிஸ்மாநகரில்
ஒலி அமைப்பு சேவையில்
முன்னணி வகுக்கும் ஸ்தாபனம்

அருள் சவுண்ட்
ARUL SOUND

தொடர்புகளுக்கு: 48 42 73 89

மாபெரும் சபையினில் நீர் நடந்தால்
உமக்கு மாலைகள் விழவேண்டும்
ஒருமாற்றுக்குறையாத மன்னவர் இவரென்று
போற்றிப்புகழ வேண்டும்

நந்தினி கலைத்தென்றல்
பாரிஸ்

மணீ வீழாக் காணும் மன்னவனுக்கு எங்கள்
மனங்கனிந்து வாழ்த்துக்கள்.
வாழ்க நீர் பல்லாண்டு!

மங்கையர்
ஆடவர்
சிறுவர் - சிறுமியர்
அனைத்துத்தரப்பினரும்
விரும்பி நாடும்
உடுப்புக்களஞ்சியம்

திருப்பதி

பெஷன் ஹவுஸ்

THIRUPPATHY FASHION HOUSE

ஒருமுறை வாருங்கள் - மறுமுறை நீங்களே நாடுவீர்கள்

222, Rue du Fbg. St. Denis, 75010 PARIS.

Métro: La Chapelle. Tél.: 40 37 56 44

சார்ஸலில்...

தமிழ் மக்களின் நம்பிக்கைக்குரிய மளிகை ஸ்தாபனம்

T.V.M. Alimentation SARL

உங்களின் மளிகைப் பொருட்களின் தேவைக்காக

பாரிஸ் செல்லவேண்டும் என்து அவசியமே இல்லை

எம்மிடம் விலையும் மலவு, அத்துடன் உங்களுக்கு நேரமும் மீச்சம்

T.V.M. மளிகை ஸ்தாபனம்

604-605, Av. Maurice Thorez
95140 GARGES LES GONESSE

RER: GARGES LES GONESSE
Tél.: 39 86 95 97

சீதை அலங்கார வேலைகள்

* சிறந்த முறையில்

* குறைந்த செலவில்

சார்ஸலில் தமிழர்களால் நடாத்தப்படும் ஒரே ஸ்தாபனம்

T.V.M. COIFFURE சலூான்

சேவை நேரம்: காலை 10 மணி முதல் இரவு 10 மணி வரை

ஒரு முறை வந்தால் உண்மையை உணர்வீர்

604-605, Av. Maurice Thorez
95140 GARGES LES GONESSE

RER: GARGES LES GONESSE
Tél.: 39 86 95 97

பல கிராமத்து அத்தியாயங்களை
கிளர்ச்சியோடு ஆரம்பித்து வைத்தவர் நீங்கள்
நீங்கள் சேவையாற்றிய இடங்களில் எல்லாம்
சீரோடு செழுமை பெற்றதல்வா
அந்தப்பணி என்றும் தொடர
வாழ்த்துகின்றோம்

சுப்பிரமணியம் குடும்பத்தினர்
மணியம் ஸ்ரோர்ஸ் - புங்குடுதீவு.1

KOPAL & CO
super marche

பாரிஸ் லாச்சப்பலில்

மிகப்பிரமாண்டமான பல்பொருள் அங்காடி

எங்களிடம் அனைத்து மளிகைப்பொருட்களும்
மிக..... மிக..... மிக..... மிக..... மிக..... மிக..... மிக.....

மலிவு!

என்னென்றால்

நாங்கள் அனைத்து தரமான பொருட்களையும்
மலிவுவிலையில்

மொத்தமாக கொள்வனவு செய்கின்றோம்
நேரடியாக இறக்குமதி செய்கின்றோம்.

கோபால் அன் கோ
சுப்பர் மார்க்ஷே

64, Reu Louis Blanc, 75010 - Paris

Tel: 40 05 04 5 Metro: La Chapelle Fax: 40 05 04 52

ஆசிரிய சேவையின் மூலம் அகிலத்தில்
புது யுகமே படைக்க முடியும் என்பதனை
அவனிக்கு அறியவைத்த பெருந்தகையே
வாழி நீவிர் பல்லாண்டென வாழ்த்துகிறோம்
- இலங்கயர் கனகசபை குடும்பத்தினர்

உங்கள் சகல அச்ச வேலைகளுக்கும்
தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு வேலைகளுக்கும்
மெய்கண்டான் அச்சகம், பாரிஸ்

32, Rue Philippe de Girard
75010 PARIS Tél.: 02 45 95 96

மணீ விழாக் காணும் தீருமிது காராளபீன்னை
சிவர்கள் பல்வாண்டி வாடி வாழ்த்துகின்றோம்

சினுறு
மலீவுக்கு மறுபெயர் மாலா
சினுறு
மலீவுதான் மாலா

பாரீஸில் இவங்கை இந்திய மளிகைப் பொருட்கள் விற்பனையில்
முன்னையவர்கள்

மொத்த - சில்லறை விற்பனையாளர்கள்
WHOLESALE & RETAIL DEALERS

M
மாலா

மாலா ~ Mala SARL

88 Passage Brady, 75010 - PARIS. Tel.: 45 23 01 50

20 Bd.Carnot
93200

22 Rue Labat
75018 Paris
Tel.: 42 72 01 23

2 Place Roger Salangro
95140 Garges Les Gonesse
Tel.: 30 93 03 49

வழித்துக்கேள்
சுமர்ஸ்